

Brüsszel, 2013.9.11.
COM(2013) 627 final

2013/0309 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az elektronikus hírközlés egységes európai piacáról és a „behálózott kontinens” megteremtéséhez szükséges intézkedések meghatározásáról, valamint a 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/22/EK irányelv és az 1211/2009/EK és 531/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{SWD(2013) 331 final}

{SWD(2013) 332 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

1.1. A javaslat céljai

Európának új növekedési forrásokat kell találnia ahhoz, hogy helyreállítsa versenyképességét, fellendítse az innovációt, és új munkahelyeket teremtsen. Mivel a világgazdaság egyre inkább internetalapúvá válik, fel kell ismerni, hogy az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés egyik forrását az információs és kommunikációs technológiák jelentik. Európa nem engedheti meg magának, hogy lemondjon az összekapcsolt technológiák előnyeiről. E technológiák az utóbbi években valamennyi ágazatban 50 %-os termelékenységnövekedést eredményeztek, minden két megszűnt munkahely helyett öt újat teremtenek, és ösztönzőleg hatnak olyan új, innovatív szolgáltatások kifejlesztésére, amelyek, ha lehetőséget kapnak a növekedésre, gyorsan globális léptékűvé válhatnak. Európa csak úgy kerülhet ki megerősödve a válságból, ha megszűnnek a növekedés útjában álló azon akadályok, amelyek a piac jelenlegi széttagoltságából erednek. Ez a felismerés az Európai Tanács 2013. tavaszi ülésén is visszhangra talált. Az Európai Tanács következtetései szerint a Bizottságnak októberig jelentést kell tennie a teljes mértékben működőképes digitalizált egységes piac kiépítését még akadályozó tényezőkről, és mielőbb ismertetnie kell az információs és hírközlő technológiák egységes piacának létrehozása érdekében megteendő konkrét intézkedéseket.

A javaslat általános célja, hogy közelebb kerüljünk az elektronikus hírközlés egységes piacának megvalósításához. Ez a piac olyan piac lesz majd, ahol:

- a polgárok és vállalkozások az Unió bármely részén nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz hozzáférhetnek anélkül, hogy a határok átlépésekor korlátozásokkal vagy indokolatlan többletköltségekkel szembesülnének;
- az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó társaságok az EU-ban bárhol üzemeltethetnek elektronikus hírközlő hálózatokat, illetve nyújthatnak elektronikus hírközlési szolgáltatásokat, függetlenül attól, hogy székhelyük vagy ügyfeleik hol találhatóak.

Ez a nagyra törő cél már magában is fontos, elvégre az Unió több mint egy évtizede próbálja jogi eszközökkel liberalizálni és integrálni a szóban forgó piacokat. Az e téren tett gyors és határozott intézkedések, amelyeket e javaslat tartalmaz, annál is fontosabbak, mert néhányuk esetében időbe fog telni, mire elfogadásuk után valamennyi hatásuk megmutatkozik. Az elektronikus hírközlés egységes piaca – azáltal, hogy előmozdítja a piaci integrációt, valamint a hálózatokra és a szolgáltatásnyújtásra irányuló, határokon átnyúló beruházásokat – fellendíti majd a hálózatokkal és szolgáltatásokkal kapcsolatos versenyt, a beruházásokat és az innovációt. A javasolt konkrét intézkedések a várakozások szerint jótékony hatással lesznek mind az infrastruktúra minősége, mind az árak terén folyó versenyre, ösztönzőleg hatnak az innovációra és a differenciálódásra – az üzleti modellek terén is –, és egyszerűbbé teszik a beruházási döntések üzleti és műszaki elemeinek tervezését abban az esetben, amikor a vezeték nélküli, illetve a helyhez kötött hálózatok piacára való belépésről, illetve piacbővítésről van szó. Mindez tehát meg fogja erősíteni azon egyéb intézkedések hatását, amelyek az európai digitális menetrendben a széles sávú szolgáltatásokra vonatkozóan megfogalmazott nagyra törő célok elérése érdekében már megszülettek, és hozzájárul egy valóban egységes digitális piac megteremtéséhez, amelyben a tartalmak, az alkalmazások és egyéb digitális szolgáltatások szabadon mozoghatnak. Ha Unió-szerte fokozódna az infrastruktúrával kapcsolatos verseny és integráció, akkor kevesebb lenne a szűk

keresztmetszet is, és egyre kevésbé lenne szükség az elektronikus hírközlési piacok előzetes szabályozására, azaz idővel azok is úgy működhetnének, mint bármely más gazdasági ágazat, amely horizontális szabályozás és versenyszabályok tárgyát képezi.

Amint javul a digitális infrastruktúrák és szolgáltatások elérhetősége, egyre nagyobb választék áll majd a fogyasztók rendelkezésére és javulni fog a szolgáltatások minősége, ami hozzájárul a területi és társadalmi kohézióhoz is, és elősegíti az EU-n belüli mobilitást. A tágabb értelemben vett digitális gazdaság eközben előnyét látná a nagyobb kínálatnak és a jobb üzleti keretfeltételeknek az elektronikus hírközlési piac jobb működése esetén, és az információs és kommunikációs technológiák használatának és a közszolgáltatások korszerűsítésének köszönhetően nőne a termelékenység is. A végső cél az európai versenyképesség megerősítése a digitális gazdaság működésére és bővülésére mindinkább támaszkodó világunkban.

Az egységes piac előtt álló fő kihívások a következők: először is, az engedélyezési rendszer és a szolgáltatásnyújtásra vonatkozó szabályok terén meglévő szükségtelen akadályokat el kell távolítani annak érdekében, hogy az egyik tagállamban megszerzett engedély az összes többi tagállamban is érvényes legyen, és a piaci szereplők olyan környezetben tudjanak szolgáltatásokat nyújtani, amelyben a szabályozói kötelezettségek alkalmazása következetesen és megbízhatóan történik. Másodsor, biztosítani kell az alapvető inputokhoz való hozzáférés nagyobb fokú harmonizációját: ehhez garantálni kell, hogy a mobilszolgáltatók EU-szerte kiszámítható kijelölési feltételek és összehangolt időkeretek mellett férhessenek hozzá a vezeték nélküli széles sávú adatátvitelre szolgáló rádióspektrumhoz; valamint harmonizálni kell az európai helyhez kötött hálózatokhoz való hozzáférés módjait, hogy egyszerűbb legyen a szolgáltatásnyújtás az egységes piacon. Harmadsor, Unió-szerte egységesen magas színvonalú fogyasztóvédelmet és közös üzleti feltételeket kell garantálni, ideértve a mobilhálózatokon történő barangolásért felszámított többletdíjak fokozatos megszüntetésére és az internet nyitottságának megóvására irányuló intézkedéseket is. E három egymástól elkülönülő kihívásra e javaslat külön-külön megoldásokat kínál, de mindegyik meghatározó az ágazat kereskedelmi és beruházási döntéshozatala és a fogyasztók érdekei szempontjából, és mindhárom kihívásra egyszerre kell megoldást találni az egységes piac kibontakoztatása érdekében. Mindeközben az olyan nagy horderejű feladatokról sem szabad megfeledkezni, amelyekkel az egységes digitális piac megteremtése jár, mint például az online tartalmakra vonatkozó szabályok kidolgozása.

Ahhoz, hogy az európai polgárok magas színvonalú szolgáltatásokat vehessenek igénybe, fel kell gyorsítani az új generációs infrastruktúrákba történő beruházásokat. A megfelelő szabályozási környezet döntő szerepet játszik a dinamikus és versengő piac létrehozása szempontjából. A kockázat és a megtérülés megfelelő egyensúlyát kell biztosítani azok számára, akik készek beruházni. Véget vethet továbbá a szolgáltatásnyújtás széttagoltságának, amelynek következtében a szolgáltatások előnyei az EU-ban mindenütt teljes mértékben valamennyi ágazat és felhasználó számára élvezhetők lehetnek. E célok támogatása érdekében a Bizottság a jelen javaslat mellett egy ajánlást is elfogad a verseny előmozdítását és a széles sávú beruházási környezet javítását célzó következetes megkülönböztetésmentességi kötelezettségekről és költségszámítási módszerekről¹. Ezen ajánlás célja, hogy ösztönözze a versenyt, és fokozza a hálózatokra irányuló beruházásokat azáltal, hogy gondoskodik a rézvezetékes hálózatokhoz való hozzáférés árának hosszú távú stabilitásáról, továbbá a meglévő üzemeltetők hálózataihoz való egyenlő hozzáférésről, végső soron tehát az egyenlő versenyfeltételek megteremtéséről. Ide tartozik azon feltételek meghatározása is, amelyek

¹ COM [insert final reference].

mellett többé nem szükséges az új generációs hozzáférési hálózatok árszabályozása, amit ma még az az igény indokol, hogy az ilyen hálózatokba beruházóknak nagyobb legyen a mozgástere a megfelelő díjszabási stratégiák kidolgozásakor, és biztosított legyen a nyereségük a versengő infrastruktúrák ellenére is, mint például a szabályozott árú réz vagy bizonyos területeken a kábel, illetve az egyre nagyobb tért hódító negyedik generációs mobilhálózatok.

Ez a javaslat több egyéb, nemrég indított vagy küszöbön álló kezdeményezéshez kapcsolódik. A jelen kezdeményezés az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásával kapcsolatban 2002-ben elfogadott keretszabályozást alkotó irányelvekre épül, illetve azok továbbfejlesztése. Az említett irányelvek 2009-ben módosításra kerültek, mikor is közvetlenül alkalmazandó jogi rendelkezéseket vezettek be, amelyeket az irányelveknek az engedélyezésre, a spektrumkijelölésre, a hálózati hozzáférésre és más hasonló kérdésekre vonatkozó rendelkezéseivel együtt kell alkalmazni. A jelen javaslat elfogadása összefügg a nagy sebességű elektronikus hírközlő hálózatok kiépítési költségeinek csökkentésére irányuló intézkedésekről szóló, európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló bizottsági javaslattal² is. Ez utóbbiban már megjelent az a koncepció, amelyben egyetlen jogi aktus kezeli a hálózati beruházási folyamat különböző szakaszaiban felmerülő, a szabályozás tárgyát képező költségelemeket, amelyek együttesen a széles sávú hálózat kiépítésének költségeit akár 30 %-kal is csökkenthetik. A javaslat elfogadására abban a tudatban került sor, hogy a releváns piacokra vonatkozó ajánlást³ a Bizottság 2014-ben felül fogja vizsgálni, és az előkészítő munka már viszonylag előrehaladott állapotban van. E javaslatnak a majdan egységesülő piacon zajló verseny előretételek elemzésének keretében történő gyors elfogadása és végrehajtása csökkenteni tudná azon piacok számát, illetve kiterjedését, amelyek előzetes szabályozás tárgyát képezik.

1.2. Háttér-információk

Manapság rengeteg új, az interneten elérhető digitális szolgáltatás és alkalmazás jelenik meg az EU egységes piacán. Az innovációs és növekedési lehetőségek ma már szinte minden gazdasági ágazatban digitális formát öltenek, a gépjárműipartól („összekapcsolt” autók) az energetikai szektorig (intelligens hálózatok), a közigazgatástól (e-kormányzás) az általános szolgáltatásokig (e-egészségügy). Az induló kisvállalkozásoktól a nagyvállalatokig szinte mindenféle vállalkozás működtetéséhez nélkülözhetetlen a korszerű szolgáltatásokhoz és infrastruktúrához való hozzáférés. Ez az egész ökoszisztéma az elektronikus hírközlő hálózatok által biztosított kapcsolatokról függ.

Európa jelenleg 28 különálló nemzeti hírközlési piacra tagolódik, amelyek mindegyikén korlátozott számú szereplő van jelen. Mivel egyikük piaci jelenléte sem terjed ki legalább a tagállamok felére, sőt a legtöbben sokkal kevesebb országban tevékenykednek, az 510 millió fogyasztót számláló piacot több mint 200 gazdasági szereplő szolgálja ki. Az engedélyekre, a szabályozási feltételekre, a frekvenciakijelölésre és a fogyasztóvédelemre vonatkozó uniós szabályok végrehajtása tagállamról tagállamra eltérő. Az egységesség hiánya megnehezíti a piacra való belépést, és növeli a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtani kívánó piaci szereplők költségeit, ami gátolja a terjeszkedésüket. Mindez éles ellentétben áll az egyesült államokbeli és kínai viszonyokkal. Ezekben az országokban egységes a hírközlési piac, 330 millió, illetve 1400 millió fogyasztót számlál, négy-öt nagy szolgáltatóval működik, és egyetlen keretszabályozás, engedélyezési rendszer és spektrumpolitika tárgyát képezi.

² COM(2013) 147.

³ HL L 344., 2007.12.28., 65. o.

A méretgazdaságosságnak és az új növekedési lehetőségeknek köszönhetően javulhat a nagy sebességű hálózatokba irányuló beruházások megtérülése, és egyben a verseny és a globális versenyképesség is felélénkülhet, illetve megerősödhet. Ezeket az előnyöket az EU-ban tevékenykedő piaci szereplők még nem élvezhetik teljes mértékben. A világ más részein jelentős digitális erőfeszítéseknek és beruházásoknak lehetünk tanúi, amelyek mind a beruházók, mind a fogyasztók számára kifizetődők; Európában azonban nem elég gyorsak ezek a fejlesztések.

A széttagolt nemzeti piacok miatt ugyanakkor kisebb választék, valamint kevésbé innovatív és gyengébb minőségű szolgáltatások állnak a fogyasztók rendelkezésére, miközben az EU-n belüli nemzetközi hívások, illetve a „barangolás” még mindig sokba kerül. A fogyasztók tehát nem tudják maximálisan kihasználni a napjainkban potenciálisan elérhető digitális szolgáltatásokat.

Mindezek következtében Európa lassan elesik egy döntő jelentőségű potenciális növekedési forrástól. A mai világban, amikor az információs és kommunikációs technológiák (ikt) mindenütt jelen vannak, a széttagolt elektronikus hírközlési piac aláássa a gazdaság hatékonyságát és termelékenységét. Becslések szerint az EU egységes elektronikus hírközlési piacában rejlő kihasználatlan potenciál akár a GDP 0,9%-át, vagyis az évi 110 milliárd eurót is elérheti⁴. Az üzleti hírközlési szolgáltatások terén egyedül évi csaknem 90 milliárd EUR hasznot jelenthet az egységes piac⁵.

A szilárd alapokon nyugvó hírközlési piac a tágabb értelemben vett digitális gazdaságnak is alapul szolgálhat. A digitális gazdaság lendülete abban is megmutatkozik, hogy a foglalkoztatás tartós növekedését eredményezi. Hogy szemléltessük ezen ágazat méreteit és vitalitását: az információs és kommunikációs technológiák területén csak az EU-ban több mint 4 millió informatikai szakember dolgozik, és számuk a recesszió ellenére egyre nő. A tágabb gazdaságban az ikt-beruházások növelése, a munkaerő e-készségeinek a fejlesztése és az internetalapú gazdaság feltételeinek javítása 2020-ig további 5 %-kal növelheti a GDP-t⁶, és 3,8 millió új munkahelyet teremthet⁷.

Az elektronikus hírközlés előtt álló piaci akadályok miatt az európai határokon átnyúló szolgáltatások előnyei – jobb minőség, méretgazdaságosság, nagyobb arányú beruházás, a hatékonyság és az alkupozíciók javulása – nehezebben jutnak érvényre. Ez az induló vállalkozásoktól kezdve a közigazgatásig kedvezőtlen hatást gyakorol a tágabb digitális ökoszisztémára és azon belül az EU készülégyártóira, valamint tartalom- és alkalmazásszolgáltatóira. Hatással van továbbá mindazokra az ágazatokra (például a bankszektorra, az autópiparra, a logisztikára, a kiskereskedelemre, az egészségügyre, az energetikára vagy a szállításra), ahol a termelékenység javítása – például a felhőalapú számítástechnika alkalmazásán, az objektumok közötti kapcsolat kiépítésén és az integrált szolgáltatások nyújtásán keresztül – az összeköttetésre épül.

1.3. Politikai háttér

⁴ *Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020* (Lépések az elektronikus hírközlés valódi belső piaca felé a 2020-ig tartó időszakban), Ecorys, TU Delft and TNO, 2012.

⁵ *Business communications, economic growth and the competitive challenge* (Üzleti hírközlés, gazdasági növekedés és a versenyképességgel kapcsolatos kihívás), WIK, 2012.

⁶ *Capturing the ICT dividend* (Az ikt-ban rejlő potenciál kiaknázása), Oxford Economics Research, 2011.

⁷ *Quantitative estimates of the demand for cloud computing in Europe and the likely barriers to takeup* (A felhőalapú számítástechnika iránti európai kereslet számszerűsített becslése és az elterjedése előtt álló lehetséges akadályok), IDC, 2012.

A hálózatok összekapcsolhatósága és az ikt létfontosságú szerepére már az európai digitális menetrend – az Európa 2020 stratégia egyik kiemelt kezdeményezése – is rámutatott. Az európai digitális menetrend számos, a beruházás ösztönzésére, a verseny fokozására és a nagy sebességű hálózatok kialakításával kapcsolatos költségek csökkentésére irányuló kezdeményezést határoz meg annak érdekében, hogy minden európai polgár hozzáférhessen a gyors széles sávú szolgáltatásokhoz. Az ágazat foglalkoztatási potenciáljának a növelése céljából a Bizottság a digitális munkahelyekkel foglalkozó nagykoalíciót is útjára indította.

A Bizottság további kezdeményezéseket hajt végre a „digitális egységes piac” kialakítása és az online tartalmak ösztönzése érdekében, az e-kereskedelmet és az e-kormányzatot is ideértve. A magánélet védelmében, csakúgy mint az innováció és az üzleti tevékenység megkönnyítése érdekében előterjesztett egy javaslatot⁸, amely az EU adatvédelmi rendeletének megreformálására irányul; valamint egy, a kiberbiztonság fokozására és az EU kritikus jelentőségű infrastruktúrájának és hálózatainak védelmére irányuló stratégiát. Ennek részét képezi a hálózat- és információbiztonságról szóló irányelvjavaslat is, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy növekedjen a polgároknak és a vállalkozásoknak az online környezetbe és az elektronikus hírközlési szolgáltatásokba vetett bizalma.

Az elektronikus hírközlés egységes piacának megvalósítása felé tett újabb lépések a digitális egységes piac ökoszisztémáját is támogatnák. Egy ilyen piac nemcsak modern infrastruktúrát, hanem innovatív és biztonságos digitális szolgáltatásokat is jelentene.

Ezt az Európai Tanács is elismerte, és 2013. tavaszi ülésén kihangsúlyozta a digitális egységes piacnak a növekedés szempontjából betöltött fontos szerepét, majd felszólította a Bizottságot, hogy minél előbb (kellő időben ahhoz, hogy az Európai Tanács októberi ülésén tárgyalhassa) terjesszen elő konkrét intézkedéseket az egységes ikt-piac létrehozására. Ezért ez a javaslat – a verseny előmozdítását és a széles sávú beruházási környezet javítását célzó következetes megkülönböztetésmentességi kötelezettségekről és költségszámítási módszerekről szóló bizottsági ajánlással együtt – kiegyensúlyozott intézkedésekből álló csomagot alkot az egységes távközlési piac felé vezető úton tett haladás és a beruházások előmozdítására.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

2.1. Az érdekelt felek nézetei

Miután a tavaszi Európai Tanács következtetéseiben leszögezte, hogy még az októberi ülés előtt konkrét javaslatokra van szükség, a nyilvános konzultációkat igen rövid idő alatt kellett lefolytatni. A meghatározott témákról folytatott formális konzultációk és konzultációs rendezvények mellett a Bizottság az érdekelt szervezetek széles körének a bevonásával értékelte az elektronikus hírközlési piac általános helyzetét és az egységes piac létrehozásának a módját. A találkozókra részt vevő és a hozzászólásokat benyújtó érdekelt felek között az ágazat valamennyi szegmensének, a fogyasztói szervezeteknek, a civil társadalomnak, a nemzeti szabályzó szervezeteknek és a közigazgatásnak a képviselői megtalálhatók voltak.

Mindemellett a Bizottság számos konzultációs jellegű rendezvényt is szervezett az ágazat valamennyi szegmense, a fogyasztói szervezetek és a civil társadalom képviselőinek részvételével⁹. A konzultációk során kiderült, hogy az érdekeltek nagy többsége egyetért a probléma Bizottság általi elemzésével, és elismeri a sürgős fellépés szükségességét.

⁸ COM(2013) 48.

⁹ Például 2013. június 17-én Brüsszelben került sor nyilvános tájékoztató rendezvényre, június 19-én pedig Dublinban a digitális menetrenddel kapcsolatos éves konferencia részeként.

Ezenkívül az Európai Parlamentben és a Miniszterek Tanácsában (Közlekedési, Távközlési és Energiaügyi Tanács) is zajlottak megbeszélések. A legtöbb delegáció a Tanácsban egyetértett a probléma elemzésével és azzal, hogy olyan intézkedésekre van szükség a valóban egységes piac megteremtéséhez, amelyek nem hogy megvédik, hanem még fokozzák, illetve bővítik is a versenyt és a kínálatot, foglalkoznak a hálózatsemlegesség és a barangolás kérdésével, és kiküszöbölik a szabályozás önkényes elemeit, miközben következetesebb feltételeket biztosítanak többek között a spektrumgazdálkodás terén, és ugyanakkor elkerülik a hatáskörök túlzott koncentrációját. Az Európai Parlamentben folyó viták során megmutatkozott, hogy a bizottsági javaslatok fő csapásiránya a Parlament határozott támogatását élvezi. A barangolási díjakkal az egységes elektronikus hírközlési piac megvalósításának részeként történő mihamarabbi eltörlése, a magas szintű fogyasztóvédelem biztosítása és a hálózatsemlegességre vonatkozó egyértelmű szabályok bevezetése különös hangsúlyt kapott.

2.2. Szakértői vélemények

2012-ben készült nagyszabású tanulmány készült „Lépések az elektronikus hírközlés valódi belső piaca felé a 2020-ig tartó időszakban”¹⁰ címmel, amely a nem egységes európai távközlési piac áráról szóló tanulmányként is ismert. Ez a tanulmány értékelte az EU egységes elektronikus hírközlési piacának a helyzetét, és felmérte az egységes piac nyújtotta gazdasági lehetőségeket.

A Bizottság számos más bizonyítékforrást is felhasznált, így például az éves digitális menetrend eredménytábláját, valamint a Gazdasági és Pénzügyi Főigazgatóság által készített gazdasági tanulmányokat, amelyek egyike például az európai távközlési piac széttagozottságát vizsgálta¹¹. A keretszabályozásban előírt uniós konzultációs mechanizmus működése ugyancsak rávilágított arra, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok eltérő gyakorlatot követnek az érintett piacok szabályozása terén. A rádióspektrum-politikai programmal összefüggésben a frekvenciasávok technológiásan használat céljára történő engedélyezése és megnyitása terén is a koherencia számottevő hiányát észlelte a Bizottság a tagállamokban, különösen a kapcsolódó feltételek és az időzítés tekintetében.

2.3. A javasolt rendelet hatásainak vizsgálata

A szabályozás hatékonyságának javítását célzó politikával összhangban a Bizottság szolgálatai elvégezték a különböző szakpolitikai beavatkozási lehetőségek hatásvizsgálatát.

Az egységes szabályozás hiánya főként az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó fő ágazatspecifikus előírásokra vezethető vissza, amelyek uniós jogszabályok tárgyát képezik (engedélyezés, hozzáférés a helyhez kötött és vezeték nélküli inputokhoz, a végfelhasználókat védő szabályok betartása). Igaz ugyan, hogy a felsorolt szempontok meglehetősen különbözőek, és a széttagozottság megszüntetését szolgáló megoldások is szükségképpen eltérőek lesznek, mégis mindegyik kérdést meg kell oldani, ha az elektronikus hírközlési hálózatok és szolgáltatásnyújtás uniós szintű integrációja előtt álló akadályokat fel akarjuk számolni. Az egyes megoldások értékelése a következő szempontokra lebontva történt: a) a tagállami engedélyezési rendszerekből eredő azon akadályok, amelyek a nemzeti

¹⁰ Steps towards a truly internal market for e-communications in the run-up to 2020 (Lépések az elektronikus hírközlés valódi belső piaca felé a 2020-ig tartó időszakban), Ecorys, TU Delft and TNO, 2012.

¹¹ Európai Bizottság, *European Economy Occasional Papers*, 129. szám: *Market Functioning in Network Industries - Electronic Communications, Energy and Transport (Piacműködés a hálózatos iparágakban: az elektronikus hírközlési ágazatban, az energiaiparban és a szállítási ágazatban.)* 2013.

szabályozó hatóság által követett szabályozási koncepciók közötti eltérésekhez kapcsolódnak; b) a spektrumkijelölés és feltételeinek koordinátlansága, valamint a rendelkezésre álló frekvenciák szabályozásával kapcsolatos bizonytalanságok; c) az olyan nagykereskedelmi termékek hiánya, amelyek a piaci korrekciós intézkedések keretében, illetve kétoldalú megállapodások alapján lehetővé tennék a más szolgáltatók hálózatán keresztüli szolgáltatásnyújtást, a szolgáltatások átjárhatóságának egységes szintjei mellett; d) a fogyasztóvédelmi szabályok különbözősége, amely eltérő szintű fogyasztóvédelemhez és üzleti feltételekhez vezet, például magas barangolási díjakhoz, drága nemzetközi hívásokhoz és egyes szolgáltatások letiltásához vagy akadályozásához.

Az egységes szabályozás hiányának okait megszüntetendő három beavatkozási lehetőséget választottunk ki további elemzés céljából. Az első lehetőség az elektronikus hírközlés jelenlegi keretszabályozásának változtatás nélküli fenntartásában állt. A második vizsgált lehetőség egy olyan, hatékonyabb uniós koordinációra épülő egyetlen jogalkotási aktust (rendelet) szorgalmazott, amely a keretszabályozást csak olyan mértékben módosítja, amelyre az elektronikus hírközlés egységes uniós piacához feltétlenül szükség van. A harmadik lehetőség lényegét tekintve ugyanaz volt, mint a második, azzal a különbséggel, hogy a jelenlegi irányítási struktúra helyét egyetlen uniós szabályozó szerv venné át a szabályozás teljes mértékű koordinációja érdekében.

Az egyes lehetőségek értékelése a szakpolitikai célok eléréséhez való hozzájárulásuk eredményessége alapján történt, szem előtt tartva a keresleti és a kínálati oldalon jelentkező költségeket és előnyöket, ideértve az EU elektronikus hírközlési ágazatának a szerkezetére, a gazdaságra, a munkahelyekre, a fogyasztói többletre és a környezetre gyakorolt hatásokat.

A hatásvizsgálatról szóló jelentés szerint a második lehetőség a legkedvezőbb rendelkezésre álló lehetőség. Az egységes európai engedélyezés bevezetésével mindenekelőtt csökkenne az európai gazdasági szereplőkre háruló adminisztratív teher, és biztosított lenne tevékenységük egységes szabályozása.

A rádióspektrum-használat egységes piacon belüli koordinálásának köszönhetően biztosított lesz a spektruminputok egyidejű rendelkezésre állása és Európa-szerte egységes feltételek mellett történő használata, ami hatékonyabbá teszi a spektrumhasználatot. Ez egyben kiszámíthatóbbá teszi a gazdasági környezetet a nagy sebességű hálózatokra irányuló beruházások szempontjából, ideértve azt is, hogy jobb lesz a területi lefedettségük, ami hosszú távon a végfelhasználóknak is érdeke.

Ha a szabványosított nagykereskedelmi hozzáférési termékek az egész EU-ban hozzáférhetőek lesznek, akkor ezeket a termékeket korrekciós intézkedésként a jelentős piaci erővel rendelkező vállalkozások számára kötelezővé téve biztosítható, hogy a helyhez kötött szolgáltatásokat kínáló szolgáltatók szerte az Unióban minőségi összekapcsolási szolgáltatásokat nyújtsanak ügyfeleiknek. Az ilyen termékek elérhetősége várhatóan jó hatással lesz a beruházásokra, különösen pedig a több tagállamra kiterjedőkre, ami egyszerűbbé teszi az új piacokra való belépést a fogyasztói igényeket kiszolgálni kívánó vállalatok számára, melyek így jó minőségű hozzáférési termékeket kínálhatnak. Ez fokozza majd a versenyt, és arra ösztönzi a szolgáltatókat, hogy az infrastruktúrára és a szolgáltatásokra irányuló beruházások révén javítsák kínálatukat.

A szolgáltatások minőségére vonatkozó közös szabályoknak köszönhetően a felhasználók szabadon választhatnak a szolgáltatások és alkalmazások között, és ezeket az egész Unióban érvényes, egyértelmű szerződési feltételek alapján vehetik igénybe, anélkül, hogy internetcsatlakozásuk közben indokolatlanul akadozna vagy leállna. E szabályok szavatolnák azt is, hogy külön szolgáltatások révén különleges tartalmakat, alkalmazásokat vagy minőségi szolgáltatásokat lehessen igénybe venni. A nagyobb átláthatóság és a szerződéses jogok

megerősítése biztosítaná a fogyasztók érdeklődését a jó minőségű és megbízható szolgáltatások iránt, és fokozná a verseny dinamikáját a hírközlési piacon.

Végezetül a belföldi és az EU-n belüli hívások díjszabásában mutatkozó indokolatlan különbségekre irányuló intézkedések, valamint a két- és többoldalú barangolási megállapodások keretében az egységes belföldi és barangolási díjakat tartalmazó ajánlatok elterjedését elősegítő intézkedések mind arra irányulnak, hogy megszűnjenek a határokon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatások indokolatlan többletköltségei.

Mindent összevetve a jogi környezet kiszámíthatóságát és átláthatóságát ez a lehetőség javítaná a leghatékonyabban és a leggyorsabban. A konvergenciát különösen az segítené elő, ha szabadabb lenne a hozzáférés a piacokhoz, egységesebbek lennének a működési követelmények (az inputokhoz való hozzáférés, fogyasztóspecifikus szabályok), és ha a rugalmas fogyasztói árak, illetve a versenynyomás hatására kialakult méretgazdaságosság jelentette előnyök a fogyasztói árakban is megjelenének. A differenciálásra ösztönző nagyobb versenynyomás, amelyhez méretgazdaságossági előnyök, a szabályozási környezet jobb kiszámíthatósága, valamint egy olyan környezet társul, amely kedvez az innovatív szolgáltatások tömeges elterjesztésének, idővel javítaná a beruházási környezetet. E javaslatok várhatóan jótékony hatással lesznek a munkahelyteremtésre, azonban jelen pillanatban még nehéz felbecsülni a társadalomra és a foglalkoztatási helyzetre gyakorolt pontos hatásukat. A jogszabály nyomon követése és értékelése során a Bizottság különös figyelmet fordít majd erre a kérdésre.

Az 1. lehetőség (a jelenlegi keretrendszer alkalmazása), illetve a 3. lehetőség (a szabályozás teljes átalakítása az egész Európára kiterjedő szolgáltatások tekintetében) esetében az előnyben részesített megoldással összehasonlítva három-öt évvel tovább tartana a kívánt eredmények elérése, és elesnének a 2015–2020 közötti időszakra várható, akár a 3,7 %-ot is elérő GDP-növekedéstől.

Ugyancsak az előnyben részesített megoldás esetében lenne szükség a legrövidebb időre a hatások kiváltásához és a konkrét célkitűzések megvalósításához, vagyis a vizsgált lehetőségek közül ez biztosítaná a lehető legnagyobb gazdasági és társadalmi előnyöket.

A Hatásvizsgálati Testület 2013. szeptember 6-án adott véleményt a hatásvizgálat-tervezetről.

A jelentés és összefoglalója a javaslattal együtt kerül közzétételre.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

3.1. Jogalap

Ez a javaslat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 114. cikkén alapul, mivel az elektronikus hírközlés belső piacával és annak működésével kapcsolatos.

3.2. Szubszidiaritás

A jelenlegi keretszabályozás nem tudta teljes mértékben megvalósítani az elektronikus hírközlés egységes piacának a létrehozásával kapcsolatos célját. A meglévő uniós keretszabályozással ugyan összhangban álló, de eltérő nemzeti szabályok akadályokat gördítenek a szolgáltatások határokon átnyúló működtetése és igénybevétele elé, amelynek következtében korlátozzák az elektronikus hírközlési szolgáltatásnyújtás uniós jog által garantált szabadságát. Ez közvetlen hatást gyakorol a belső piac működésére. A tagállamok sem hatáskörrel, sem ösztönzőkkel nem rendelkeznek a jelenlegi szabályozási környezet megváltoztatására.

A probléma háttérben álló okok kezelése Uniós szintű intézkedéseket igényel. Először is, egy egységes uniós engedélyt kellene bevezetni az általános felhatalmazási rendszerek nemzeti jellegéből adódó jelenlegi széttagoltság ellensúlyozására. Egy egységes uniós engedélyezési mechanizmus – kiegészítve azzal, hogy az engedély visszavonása és/vagy felfüggesztése feletti ellenőrzést a saját ország gyakorolja – megkönnyítené az uniós szolgáltatók nyilvántartásba vételét és a rájuk vonatkozó legszigorúbb végrehajtási intézkedések összehangolását. A javaslat egységesebb és kiszámíthatóbb szabályozást garantál e vállalkozások számára azáltal, hogy a Bizottságot hatáskörrel ruházza fel arra, hogy a nemzeti szabályozó hatóságnak előírhasssa az alkalmazni kívánt korrekciós intézkedések visszavonását, ha azok összeegyeztethetetlenek az uniós joggal. A javaslat nagymértékben növelné a helyhez kötött és a vezeték nélküli inputokhoz való hozzáférés szabályozott feltételeinek közelítését, ami megkönnyítené a páneurópai szolgáltatások nyújtását. A végfelhasználók jogainak teljes körű harmonizációja biztosítaná, hogy a polgárok és a szolgáltatók EU-szerte hasonló jogokkal és köteleességekkel rendelkezzenek, különös tekintettel a szolgáltatások határokon átnyúló értékesítésének és vásárlásának azonos feltételek melletti lehetőségére.

A szubszidiaritás elvének megfelelően az uniós beavatkozás a belső piac működését akadályozó bizonyos tényezők eltávolításához szükséges mértékre korlátozódik.

Mindenekelőtt az egységes uniós engedélyezést olyan szolgáltatók vehetik majd igénybe, akik tevékenységüket az EU egészére ki kívánják terjeszteni – a hálózat vagy a szolgáltatásnyújtás helyéhez kötődő szabályozási kötelezettségeket azonban továbbra is az érintett tagállam hatóságai határozzák meg. A spektrumkijelölésből származó bevételek ezután is az érintett tagállamot illetik meg, és a további részletek meghatározására az uniós keretszabályozás magas rendű céljainak kiegészítése gyanánt a spektrumhasználattal kapcsolatban meghatározott részletesebb szabályozási elvek nagy mozgásteret hagynak a tagállamoknak. Hasonlóképpen a spektrummal kapcsolatos, a Bizottság felé teljesítendő bejelentés eljárása a jogszabályokkal való összeegyeztethetőség ellenőrzésére szorítkozik, a tagállamok döntését tehát szintén nem váltja fel a Bizottság mérlegelési jogköre, és az eljárásba további biztosítékok épülnek a komitológiai eljárás keretében. Az általános engedélyezés kiterjesztése a kis hatótávolságú vezeték nélküli hozzáférési pontokra a végrehajtási intézkedésekben pontosan meghatározott, nem feltűnő, alacsony teljesítményű berendezések kiépítésére korlátozódna. Végezetül az európai virtuális hozzáférési termékek előírása azon tagállam nemzeti szabályozó hatóságának jogkörében marad, ahol a hálózat található, miután a hatóság az érvényes szabályozásnak megfelelően piacelemzést végzett, a virtuális hozzáférési termékek harmonizálása pedig ugyanazon a mechanizmuson alapul, mint amelyet a jelenlegi szabályozás a fizikai nagykereskedelmi hozzáférési termékek tekintetében előír.

3.3. Arányosság

Az uniós fellépés a meghatározott célok eléréséhez szükséges mértékre korlátozódik. Az intézkedések azokra a területekre összpontosulnak majd, amelyeken egyértelmű, hogy szűk keresztmetszetek akadályozzák az egységes piac működését, és csak oly mértékben módosítják a hatályos keretszabályozást, amennyire az feltétlenül szükséges ahhoz, hogy meg lehessen teremteni a határokon átnyúló elektronikus hírközlési piacok kialakulásának előfeltételeit uniós szinten. Mindezzel megvalósíthatóvá válik az egységes piaccal kapcsolatos kettős célkitűzés: mind az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának, mind pedig azok igénybevételének szabadsága. Azáltal viszont, hogy az EU a hatályos keretszabályozást nagyrészt érintetlenül hagyja, azaz a piacokat az eddigiekkel azonos módon továbbra is a nemzeti szabályozó hatóságok felügyelik, elkerülhető az a probléma, hogy megszakad azon szolgáltatásnyújtók tevékenysége, akik továbbra is tagállami (vagy ennél alacsonyabb) szinten kívánnak tevékenykedni.

Az új, határokon átnyúló piacok kialakítása mindemellett a „szabályozás javítása” elv jegyében zajlik, azaz amint bebizonyosodik, hogy a piacokon a szorosabban integrált európai környezetben is van megfelelő verseny, fokozatosan csökkenni fog a szabályozói nyomás – mindez a nemzeti szabályozó hatóságok felügyeleti hatáskörének sérelme nélkül és az utólagos versenyjogi ellenőrzés lehetőségének fenntartásával. Ez azért is célszerű, mert a nemzeti szabályozó hatóságok vannak leginkább abban a helyzetben, hogy figyelembe vegyék a tagállami sajátosságokat, amikor i. szabályozzák a jellegüknél fogva (földrajzilag) nemzeti vagy regionális szintre korlátozódó fizikai infrastruktúrákhoz való hozzáférést, valamint ii. tagállami keretek között megválaszolják a fogyasztók kérdéseit (a fogyasztók nyelvén).

A javasolt intézkedések tehát nem járnak jelentős változásokkal az irányítás területén, és nem helyeznek át hatásköröket európai szintre, például uniós szabályozó szerv létrehozásával vagy páneurópai spektrumengedély bevezetésével.

A megoldások lehetővé teszik az érintett érdekelt felek számára, hogy a lehető leggyorsabban és leghatékonyabban kiaknázhassák az egységes piac nagy méretéből adódó sinergiákat, valamint hatékonyabbá tegyék működésüket és beruházásaikat. A javaslat egyben biztosítja a szabályozás folytonosságát azon gazdasági szereplők számára, akik egyetlen tagállamban kívánnak szolgáltatásokat nyújtani. A végfelhasználói jogokra vonatkozó továbbfejlesztett és pontosabb szabályoknak, a spektruminputokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos kiszámíthatóbb környezetnek és a jó minőségű, helyhez kötött hozzáférési termékeknek azonban ők is nagy hasznát veszik.

3.4. Alapvető jogok

Az elemzés kiterjedt a javaslat alapvető jogokra, úgymint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságára, a vállalkozás szabadságára, a megkülönböztetés tilalmára, valamint a fogyasztók védelmére és a személyes adatok védelmére gyakorolt hatására. A rendelet garantálja a nyitott internethez való hozzáférés jogát; magas mércét állít fel a teljes körűen harmonizált végfelhasználói jogokat illetően, európai szinten növeli a vállalkozás szabadságát, és idővel az ágazatspecifikus szabályozás csökkentését kell eredményeznie.

3.5. A jogi aktus típusának megválasztása

A Bizottság rendelet elfogadását javasolja, mivel az az elektronikus hírközlés jelenlegi keretszabályozását kiegészítve biztosítaná az egységes piac akadályainak felszámolását. A rendelet a következőket foglalná magában: meghatározott, közvetlenül alkalmazandó jogok és kötelezettségek a szolgáltatókra és a végfelhasználókra nézve, európai szintű koordinációs mechanizmusok bevezetése bizonyos inputokra vonatkozóan az elektronikus hírközlési szolgáltatások határokon átnyúló nyújtását megkönnyítendő. A rendelet azért fontos, mert például az olyan területeken, mint a nyílt internet és a forgalomszabályozás, valódi közös koncepcióra van szükség ahhoz, hogy a kezdetektől fogva megakadályozzuk a divergens tagállami megoldások felé haladó jelenlegi tendenciát, valamint azért is, hogy mind az integrált hálózatkezelés, mind az egész Unióban egységes módon rendelkezésre bocsátható online tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások kifejlesztése biztosított legyen.

3.6. A javaslat felépítése, valamint a főbb jogok és kötelezettségek

Általános rendelkezések (I. fejezet, 1. és 2. cikk)

Az 1. fejezet az általános rendelkezéseket, többek között a vonatkozó fogalommeghatározásokat tartalmazza. Meghatározza azokat a szabályozási elveket, amelyek alapján az érintett szabályozó szervezetek a rendelet meglévő keret rendelkezéseivel összefüggésben történő alkalmazása során el kell járniuk.

Egységes uniós engedély (II. fejezet, 3–7. cikk)

Azoknak a szolgáltatóknak, amelyek több tagállamban kívánnak szolgáltatásokat nyújtani, jelenleg az érintett tagállamok mindegyikében engedélyt kell szerezniük. A rendelet bevezeti az európai elektronikus hírközlési szolgáltató székhelye szerinti tagállamban (vagyis a saját országában) tett, egységes rendszer szerinti bejelentésen alapuló egységes uniós engedélyt, és meghatározza az arra vonatkozó feltételeket. Az egységes uniós engedély visszavonása és/vagy felfüggesztése feletti ellenőrzést a saját ország gyakorolja. Az egységes uniós engedéllyel rendelkezők jogosultak arra, hogy az adott tagállam, illetve a különböző tagállamok szabályozó hatóságai hasonló helyzetekben egyenlő bánásmódban részesítsék őket, az új piaci szereplők és a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó kisebb vállalkozások pedig mentesülnek az igazgatási díjak fizetése és az egyetemes szolgáltatás finanszírozásához való hozzájárulás alól a saját országtól eltérő tagállamokban (a fogadó országokban). Az egységes uniós engedéllyel rendelkezők mindemellett a szabályozói kötelezettségek szélesebb körű és következetesebb alkalmazására támaszkodva nyújthatnak szolgáltatásokat egész Európában.

Ily módon az egységes európai engedély csökkenti a szükségtelen igazgatási akadályokat, és egységesebb jogokat és kötelezéseket biztosít azoknak az európai szolgáltatóknak a számára, akik uniós szinten kívánnak tevékenykedni.

Európai inputok (III. fejezet)

1. szakasz (8–16. cikk)

A mobilszolgáltatók számára jelenleg nem kellőképpen kiszámítható a spektrum elérhetősége, és eltérő frekvenciakijelölési feltételekkel szembesülnek az EU különböző pontjain. Ez megnehezíti a hosszú távú tervezést, a határokon átnyúló beruházást és végső soron a terjeszkedést. Az egységességnek ez a hiánya azt eredményezi, hogy a készülékgyártók a nagyobb léptékű bevezetés és a növekedési lehetőségek reményében más piacokra tervezik a termékeiket. E fenntarthatatlan helyzet megszüntetése érdekében biztosítani kell a spektruminputok harmonizációját a következők révén:

- olyan közös szabályozási elvek meghatározása, amelyeket a tagállamoknak a spektrumhasználati jogokra vonatkozó, a vezeték nélküli széles sávú hírközlés tekintetében harmonizált közös elvek meghatározásakor kell alkalmazniuk;
- a Bizottság hatáskörrel való felruházása végrehajtási jogi aktusok elfogadására a spektrum rendelkezésre állását, a frekvenciakijelölések időzítését és a spektrumhasználati jogok érvényességi időtartamát érintő harmonizálás céljából;
- a frekvenciakijelölésre és a spektrumhasználatra vonatkozó nemzeti intézkedéstervezetek Bizottság általi felülvizsgálatának a lehetőségét biztosító konzultációs mechanizmus;
- az alacsony teljesítményű, széles sávú hozzáférési pontok (Wi-Fi pontok, kiscellák) kiépítésére és üzemeltetésére alkalmazandó feltételek egyszerűsítése a verseny előmozdítása és a szűk hálózati keresztmetszetek csökkentése érdekében.

2. szakasz (17–20. cikk)

A helyhez kötött hálózatokhoz való magas színvonalú hozzáférést biztosító virtuális hozzáférési pontok harmonizálása megkönnyítené a piacra való belépést és a határokon átnyúló szolgáltatások végfelhasználóknak és vállalkozásoknak történő nyújtását, valamint elősegítené a verseny és a beruházás ösztönzését. A virtuális, helyhez kötött hozzáférési termékeket jelenleg változatos módon határozzák meg az EU-ban. A helyhez kötött hálózatokhoz határokon átnyúló szolgáltatások céljából való virtuális hozzáférés harmonizálása a következőkön keresztül történik:

- a jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltatók által nyújtandó, uniós szinten harmonizált virtuális széles sávú hozzáférési termékek (virtuális átengedés, IP bitfolyam és bérelt vonalak végződtető szakaszai) közös jellemzőinek a meghatározása;
- ennek megfelelően a nemzeti szabályozó hatóságoknak a korrekciós intézkedések elrendelésekor számításba kell venniük e harmonizált hozzáférési termékek bevezetését, kellő figyelmet fordítva a meglévő infrastruktúrák közötti versenyre, a beruházásokra, valamint az arányosság átfogó követelményére. A döntéshozási gyakorlatot is tükrözi az a javasolt rendelkezés, amely előírja, hogy az alternatív infrastruktúrák jelentette versenyképességgel szembeesülő új generációs hozzáférési hálózatok tekintetében előírt nagykereskedelmi árszabályozást, a megkülönböztetésmentes hozzáférés hatásos garanciáit, valamint kiskereskedelmi szinten az ár, a választék és a minőség terén folyó verseny mértékét együttesen kell mérlegelni;
- az elektronikus hírközlési szolgáltatóknak jogukban áll, hogy az új típusú online szolgáltatások lehetővé tétele érdekében ésszerű feltételekkel harmonizált és garantált szolgáltatásminőségű összekapcsolási termékeket kínáljanak, illetve azokhoz hozzáférjenek.

A végfelhasználók jogai (IV. fejezet, 21–29. cikk)

- Európában az elektronikus hírközlési szolgáltatókat és a végfelhasználókat egyaránt érinti a végfelhasználók jogaira vonatkozó szabályok következtelensége, amelyek következtében e jogok védelme nem egyforma szintű, és a különböző tagállamokban különféle eltérő szabályoknak kell megfelelni. Ez a helyzet a szolgáltatók számára költséges, a végfelhasználók szempontjából pedig nem kielégítő, és végső soron akadályozza a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtást, mivel kedvezőtlenül befolyásolja a végfelhasználók hajlandóságát azok igénybevételére. Az EU-szerte megfelelő szintű fogyasztóvédelem biztosítása érdekében harmonizálásra kerülnek a végfelhasználók jogait meghatározó szabályok, ideértve a következőket:
- a bizonyos belföldi és EU-n belüli (nemzetközi) hírközlési módok közötti megkülönböztetés tilalma (kivéve, ha az eltérések objektíven indokoltak),
- a szerződéskötést megelőző tájékoztatás és a szerződés kötelező elemei,
- az átláthatóság növelése és a „számlasokk” elkerülését biztosító megoldások,
- a szerződés hat hónapon túli költségmentes felmondására való jog (kivéve a kedvezményesen kapott berendezések maradványértékét vagy az egyéb akciók esetét),
- a szolgáltatók kötelezése arra, hogy akadálytalan csatlakozási lehetőséget biztosítsanak valamennyi tartalomhoz, alkalmazáshoz és szolgáltatáshoz, amelyhez a végfelhasználó hozzáfér, más szóval a hálózatsemlegesség biztosítására, és ugyanakkor a szolgáltatók internethez való általános hozzáférést befolyásoló forgalomszabályozási intézkedéseinek a szabályozása. Ezzel párhuzamosan az emelt színvonalú speciális szolgáltatásokra vonatkozó jogi keret egyértelműbbé tétele.

A szolgáltatóváltás megkönnyítése (V. fejezet, 30. cikk)

A szolgáltatóváltásra vonatkozó szabályok továbbfejlesztése könnyebbé teszi a piacra való belépést, ösztönzi az elektronikus hírközlési szolgáltatók közötti versenyt, és egyszerűbbé teszi a végfelhasználók számára a sajátos igényeiknek leginkább megfelelő szolgáltató kiválasztását. A szolgáltatóváltási eljárásokra harmonizált elvek vonatkoznak, úgymint a

költségorientáció, az átvevő szolgáltató által irányított folyamat, és az átadó szolgáltatóval kötött szerződés automatikus megszűnése.

Szervezeti és záró rendelkezések (VI. fejezet, 31–40. cikk)

Ennek a fejezetnek az első részében az illetékes nemzeti hatóságok szankcionálási hatásköreit és a Bizottság felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörét szabályozó rendelkezések szerepelnek.

Meghatározza továbbá a keretirányelvek, valamint a barangolásról és az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületéről (BEREC) és Hivataláról szóló rendeletek módosításait. Mivel a (tagállami) piacokért továbbra is az egyes nemzeti szabályozó hatóságok felelnek, az előzetes piacsabályozást érintő módosítások célja, hogy a piacok nemzeti szabályozó hatóságok általi értékelése és az egységes uniós engedéllyel rendelkezőkre vonatkozóan előírt szabályozói kötelezettségek egységessége és állandósága ez egész EU-ban biztosított legyen, annak érdekében, hogy az egységes uniós engedéllyel rendelkezők ne szembesüljenek azzal a problémával, hogy ugyanazon piaci hiányosság miatt más-más kötelezettségeket kell teljesíteniük az egyes tagállamokban. A javasolt rendelkezések ezért hatáskörrel ruházzák fel a Bizottságot az egységes uniós engedéllyel rendelkező társaságokra vonatkozó korrekciós intézkedések visszavonására, és jogbiztonságot teremtenek az előzetes korrekciós intézkedések alá vonható piacok meghatározásának a szempontjait illetően, az egyenértékű szolgáltatásokat nyújtó over-the-top (OTT) szolgáltatók által kifejtett versenykényszert is figyelembe véve.

Miközben a harmadik barangolási rendelet a strukturális intézkedések révén fokozza a piaci versenyt, arra nem alkalmas, hogy Európa-szerte felszámolja a barangolási többletdíjakat, azaz nem tud olyan helyzetet teremteni, amelyben az uniós fogyasztók külföldön is ugyanolyan fogyasztói magatartást tanúsíthatnak, mint odahaza. Ebből a megfontolásból a 37. cikk a barangolási rendeletre építve ösztönzőket nyújt a szolgáltatóknak arra, hogy a barangolási szolgáltatásokat a belföldi szolgáltatásokéval megegyező árszinten kínálják. A javaslat szerint a mobilszolgáltatók önkéntes alapon két- és többoldalú barangolási megállapodásokat köthetnek, amelyek lehetővé teszik számukra a nagykereskedelmi barangolási költségek internalizálását és a belföldi szolgáltatásokéval megegyező árszinten nyújtott barangolási szolgáltatások fokozatos bevezetését 2016 júliusáig, és ugyanakkor korlátozzák az önkényes díjszabás veszélyét. Az ilyen megállapodások nem számítanak újdonságnak a piacon. Már életben van néhány, és részes feleik (a versenyjogi szabályok betartásával) méretgazdaságossági megtakarításokra tehetnek szert az egymásnak nyújtott barangolási szolgáltatások terén. A javaslat azonban a nagyobb átláthatóság érdekében bejelentési kötelezettséget ír elő rájuk nézve. A javasolt önkéntes alapon működő rendszer arra ösztönzi a szolgáltatókat, hogy adják tovább a legitim méretgazdaságossági megtakarításokat a fogyasztóknak azáltal, hogy a belföldi szolgáltatásokéval megegyező árszinten nyújtják a barangolási szolgáltatásokat, feltéve, hogy az EU-ban mindenütt megoldott a barangolás, és a fogyasztók idővel élni tudnak ezekkel az ajánlatokkal. Ugyanakkor a javaslat megfelelő egyensúlyt teremt ahhoz, hogy a szolgáltatók ki tudják igazítani kiskereskedelmi barangolási ajánlataikat, és fokozatosan biztosítani tudják, hogy minden ügyfelük igénybe tudja venni ezeket. Két- és többoldalú megállapodások hiányában elképzelhetetlen, hogy valamelyik szolgáltató a kijelölt időkeretben egyedül képes lenne arra, hogy az egész Unióban belföldi árakon nyújtson barangolási szolgáltatásokat.

Végezetül az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületén belüli állandóság és a testület stratégiai szerepének a növelése érdekében egy három évig betölthető hivatásos elnöki poszt létrehozásával módosítani kell a BEREC-rendeletet.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javasolt rendelet nincs hatással az uniós költségvetésre.

Külön is megemlítjük, hogy az 1211/2009/EK rendelet módosítására vonatkozó javaslat nincs hatással sem a létszámtervi álláshelyek számára, sem a BEREK Hivatalának biztosított uniós pénzügyi hozzájárulásra, és összhangban van az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett közleményben (COM(2013) 519 final) meghatározott számokkal.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

az elektronikus hírközlés egységes európai piacáról és a „behálózott kontinens” megteremtéséhez szükséges intézkedések meghatározásáról, valamint a 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/22/EK irányelv és az 1211/2009/EK és 531/2012/EU rendelet módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,
tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,
tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,
a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamentek számára való megküldését követően,
tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹²,
tekintettel a Régiók Bizottsága véleményére¹³,
a rendes jogalkotási eljárásnak megfelelően,
mivel:

- (1) Európának minden növekedési forrást ki kell használnia ahhoz, hogy a válságból kilábalhasson, munkahelyeket teremthessen, és visszanyerhesse versenyképességét. Az Európa 2020 stratégia célja a növekedés újraindítása és a munkahelyteremtés az Unióban. Az Európai Tanács 2013. tavaszi ülésén hangsúlyozta a digitális egységes piac fontosságát a növekedés szempontjából, és az információs és kommunikációs technológiák (IKT) egységes piacának létrehozására irányuló konkrét intézkedések mielőbbi elfogadására szólított fel. Az Európa 2020 stratégia céljaival és e felszólítással összhangban e rendelet célja az elektronikus hírközlés egységes piacának a létrehozása az elektronikus hírközlés meglévő uniós keretszabályozásának a kiegészítése és kiigazítása révén.
- (2) Már az európai digitális menetrendben – az Európa 2020 stratégia egyik kiemelt kezdeményezésében – is felismerésre került, hogy az IKT és a hálózati kapcsolatok gazdasági és társadalmi fejlődésünk nélkülözhetetlen alapját jelentik. Ahhoz, hogy Európa a digitális átalakulás előnyeit kihasználhassa, az Uniónak létre kell hoznia az elektronikus hírközlés valamennyi ágazatra és Európa egészére kiterjedő, dinamikus, egységes piacát. Egy valóban egységes elektronikus hírközlési piac az innovatív és „intelligens” digitális gazdaság gerincét alkothatja, és az online szolgáltatások határokon átnyúló szabad áramlását biztosító, digitális egységes piac alapját képezheti.

¹² HL C., ., o.

¹³ HL C., ., o.

- (3) Az elektronikus hírközlés hézagmentes egységes piacának biztosítania kell, hogy minden uniós fogyasztó számára szabadon lehessen elektronikus hírközlő hálózatokat és elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtani, hogy minden végfelhasználó a piacon elérhető legjobb ajánlatot választhassa, és hogy megszűnjenek a piacoknak az országhatárok mentén való szétszabdaltsága miatti akadályok. Az elektronikus hírközlés jelenlegi keretszabályozása nem kezeli maradéktalanul ezt a széttagoltságot: nemzeti, nem pedig az Unió egészére kiterjedő általános felhatalmazási rendszerek működnek, a frekvenciakijelölés nemzeti szinten történik, a különböző tagállamokban eltérő hozzáférési termékek állnak az elektronikus hírközlési szolgáltatók rendelkezésére, és az ágazatban alkalmazott fogyasztóvédelmi szabályok sem egységesek. Az uniós szabályozás sok esetben pusztán alapszintű, és gyakran eltérő módon kerül végrehajtásra a tagállamokban.
- (4) A valóban egységes elektronikus hírközlési piacnak a piaci integráció és a határokon átnyúló szolgáltatáskínálat előmozdítása révén ösztönöznie kell a versenyt, a beruházást és az innovációt az új és továbbfejlesztett hálózatok és szolgáltatások terén. Ezáltal elő kell segítenie az európai digitális menetrendben a nagysebességű széles sávú hálózatokhoz való hozzáféréssel kapcsolatban meghatározott ambiciózus célkitűzések elérését. Amint javul a digitális infrastruktúrák és szolgáltatások elérhetősége, egyre nagyobb választék áll majd a fogyasztók rendelkezésére, javulni fog a szolgáltatások minősége, és diverzifikálódnak a tartalmak, ami hozzájárul a területi és társadalmi kohézióhoz is, és elősegíti az EU-n belüli mobilitást.
- (5) Az elektronikus hírközlés egységes piaca által nyújtott előnyöknek ki kell terjedniük a tágabb digitális ökoszisztémára, amely magában foglalja az Unió készülégyártóit, tartalom- és alkalmazásslaválóit, valamint a tágabb gazdaságot, és azon belül az olyan ágazatokat, mint például a bankszektor, az autóipar, a logisztika, a kiskereskedelem, az energetika vagy a szállítás, ahol a termelékenységek javítása – például a mindenütt jelen levő felhőalapú számítástechnikai alkalmazásokon, az objektumok összekapcsolásán és a vállalat különböző részeinek nyújtott integrált szolgáltatásokon keresztül – az összeköttetésekre épül. Az e-kormányzati és e-egészségügyi szolgáltatások szélesebb körű elérhetőségéből a közigazgatásnak és az egészségügyi ágazatnak is profitálnia kell. Az elektronikus hírközlés egységes piacán a kulturális tartalmak és szolgáltatások választéka, és általános értelemben a kulturális sokszínűség is gazdagodhat. Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások által lehetővé tett kapcsolatok olyan fontosak a tágabb gazdaság és társadalom számára, hogy az indokolatlan ágazatspecifikus szabályozási és egyéb terheket kerülni kell.
- (6) E rendelet célja az elektronikus hírközlés egységes piacának kiteljesítése a következő három fő, egymással összefüggő területen történő fellépés révén. Először is az ágazatspecifikus szabályozás tartalmának és végrehajtásának egységesebbé és kiszámíthatóbbá tételéhez szükséges feltételeket Unió-szerte megteremtő egységes uniós engedély koncepciójára építve biztosítani kell az elektronikus hírközlési szolgáltatások határokon átnyúló nyújtásának, illetve az elektronikus hírközlő hálózatok különböző tagállamokban történő üzemeltetésének szabadságát. Másodszor lehetővé kell tenni az eddiginél sokkal egységesebb feltételekkel történő hozzáférést az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások határokon átnyúló üzemeltetéséhez, illetve nyújtásához szükséges alapvető inputokhoz, nemcsak a vezeték nélküli széles sávú hírközlés esetében, ahol mind az engedélyköteles, mind az engedélymentes frekvenciasávok kulcsfontosságú tényezők, hanem a helyhez kötött kapcsolatok tekintetében is. Harmadszor, az üzleti feltételek

összehangolása és a digitális szolgáltatások iránti állampolgári bizalom növelése érdekében e rendeletnek harmonizálnia kell a végfelhasználók, és különösen a fogyasztók védelmére vonatkozó szabályokat. Ez magában foglalja a megkülönböztetésmentességre, a szerződésben szereplő tájékoztatásra, a szerződés felmondására és a szolgáltatóváltásra, valamint az online tartalmakhoz, alkalmazásokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférésre és a forgalomszabályozásra vonatkozó szabályokat, amelyek a végfelhasználók védelmével párhuzamosan garantálják, hogy az internetes ökoszisztéma továbbra is az innováció motorjaként működhessen. A barangolási szolgáltatások területén további reformok szükségesek, amelyek bizalmat teremtenek a végfelhasználókban az iránt, hogy a kapcsolatról az Unión belüli utazásaik során sem kell lemondaniuk, és amelyek idővel az Unión belüli díjak és egyéb feltételek konvergenciájának a mozgatórugójává válhatnak.

- (7) Ezért ennek a rendeletnek ki kell egészítenie a meglévő uniós keretszabályozást (a 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁴, a 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁵, a 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁶, a 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁷, a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet¹⁸, a 2002/77/EK bizottsági irányelvet¹⁹, valamint a 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet²⁰, az 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet²¹ és a 243/2012/EU európai parlamenti határozatot²²) és az uniós szabályozással összhangban elfogadott vonatkozó nemzeti jogszabályokat az elektronikus hírközlési szolgáltatók és a végfelhasználók konkrét jogainak és kötelességeinek meghatározásával, a meglévő irányelvek és az 531/2012/EU rendelet ebből következő – a konvergencia növelésére irányuló – módosításával, valamint a fokozottan versengő egységes piac által megkövetelt lényegi változások bevezetésével.
- (8) Az e rendeletben előírt intézkedések megfelelnek a technológiasemlegesség elvének, vagyis egy meghatározott technológiatípus alkalmazását sem írják elő vagy részesítik előnyben.

¹⁴ Az az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és kapcsolódó eszközökhöz való hozzáférésről, valamint azok összekapcsolásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/19/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („hozzáférési irányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 7. o.).

¹⁵ Az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások engedélyezéséről szóló, 2002. március 7-i 2002/20/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („engedélyezési irányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 21. o.).

¹⁶ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („keretirányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 33. o.).

¹⁷ Az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló, 2002. március 7-i 2002/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („egyetemes szolgáltatási irányelv”) (HL L 108., 2002.4.24., 51. o.).

¹⁸ Az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről szóló, 2002. július 12-i 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus hírközlési adatvédelmi irányelv”) (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

¹⁹ Az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások piacain belüli versenyről szóló, 2002. szeptember 16-i 2002/77/EK bizottsági irányelv (HL L 249., 2002.9.17., 21. o.).

²⁰ Az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) és Hivatalának létrehozásáról szóló, 2009. november 25-i 1211/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 337., 2009.12.18., 1. o.).

²¹ Az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2012. június 13-i 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 172., 2012.6.30., 10. o.).

²² Az egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 81., 2012.3.21., 7. o.).

- (9) A határokon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatásokra még mindig nagyobb terhek nehezednek, mint azokra, amelyek nyújtása az országhatárokon belülre korlátozódik. A határokon átnyúló szolgáltatásokat kínáló vállalkozásoknak még mindig minden egyes fogadó tagállamban bejelentést kell tenniük, és díjakat kell fizetniük. Az egységes uniós engedéllyel rendelkezőknek egyetlen bejelentési rendszer hatálya alá indokolt tartozniuk a székhely szerinti tagállamban (a saját tagállamban) annak érdekében, hogy a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtók igazgatási terhei csökkenjenek. Az egységes uniós engedélyt bármely, egynél több tagállamban elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó, elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető vagy ilyen tevékenységet folytatni szándékozó vállalkozás számára elérhetővé kell tenni, hogy az ilyen vállalkozások az elektronikus hírközlési szolgáltatásnyújtás szabadságával összefüggő, e rendeletnek megfelelő jogokat bármely tagállamban élvezhessék. A saját tagállamban kiadott általános felhatalmazás alapján különböző tagállamokban szolgáltatásokat nyújtó elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó jogi keretet meghatározó egységes uniós engedélynek biztosítania kell az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásának és az elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetésének tényleges szabadságát az egész Unióban.
- (10) A határokon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatások és elektronikus hírközlő hálózatok különféle formákban valósíthatók meg olyan tényezőktől függően, mint az üzemeltetett hálózatnak és a nyújtott szolgáltatásnak a jellege és fizikai infrastruktúra iránti igénye, vagy a különböző tagállamokban található előfizetők száma. A határokon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vagy az elektronikus hírközlő hálózatok egynél több tagállamban történő üzemeltetésére irányuló szándékot olyan tevékenységek jelezhetik, mint az adott tagállamban elérhető hálózatokhoz való hozzáférésre vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos tárgyalások vagy a megcélzott tagállam nyelvén folytatott reklámtevékenység az interneten.
- (11) Függetlenül attól, hogy a szolgáltató hogyan kíván határokon átnyúló elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltetni vagy határokon átnyúló elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtani, az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó szabályozási rendszernek semlegesen kell kezelnie a funkciók és tevékenységek különböző tagállamokban történő megszervezésének az alapját képező kereskedelmi választási lehetőségeket. Ezért az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók esetében a vállalati struktúrától függetlenül azt a tagállamot kell a vállalkozás saját országának tekinteni, ahol az elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetésére vagy az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtására vonatkozó stratégiai döntések születnek.
- (12) Az egységes uniós engedélynek a saját tagállamban kiadott általános felhatalmazáson kell alapulnia. Nem tehető függővé más, nem kifejezetten az elektronikus hírközlési ágazatra vonatkozó, meglévő nemzeti jogszabályok alapján már alkalmazandó feltételektől. Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra továbbá alkalmazni kell e rendelet és az 531/2012/EU rendelet rendelkezéseit is.
- (13) Az ágazatspecifikus – például a hálózatokhoz való hozzáférésre, a hálózatok biztonságára és integritására vagy a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférésre vonatkozó – feltételek többsége szorosan kapcsolódik a hálózat vagy a szolgáltatásnyújtás helyéhez. Következésképpen a tevékenységük által érintett tagállamokban alkalmazandó feltételek az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra is vonatkozhatnak abban a mértékben, amennyiben ez a rendelet másképp nem rendelkezik.

- (14) Ha a tagállamok megkövetelik az ágazattól az egyetemes szolgáltatás finanszírozásához és a nemzeti szabályozó hatóságok igazgatási költségeihez való hozzájárulást, e hozzájárulást olyan kritériumok és eljárások szerint kell felosztani, amelyek az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók tekintetében biztosítják az arányosság és a megkülönböztetésmentesség követelményeinek teljesülését annak érdekében, hogy különösen az új piaci szereplők és a kisebb szolgáltatók határon átnyúló piacra lépése ne ütközzön akadályokba; ezért az egyes vállalkozásokra kivetett hozzájárulást az érintett tagállamban elért forgalom alapján meghatározott piaci részesedés figyelembevételével kell megállapítani, egy de minimis küszöbértéket alkalmazva.
- (15) Biztosítani kell, hogy a különböző tagállamok által hasonló körülmények között tanúsított bánásmód ne legyen megkülönböztető semmilyen európai elektronikus hírközlési szolgáltatóval szemben, és hogy egységes szabályozási gyakorlat érvényesüljön az egységes piacon, különösen a 2002/21/EK irányelv 15. vagy 16. cikkének vagy a 2002/19/EK irányelv 5. vagy 8. cikkének a hatálya alá tartozó intézkedéseket illetően. Ezért az európai elektronikus hírközlési szolgáltatóknak jogot kell biztosítani arra, hogy a több területet lefedő tevékenységük nagyobb fokú integrációjának lehetővé tétele érdekében a különböző tagállamok az objektív megítélés alapján egyenértékűnek tekinthető helyzetekben egyenlő bánásmódban részesítsék őket. Ezenfelül külön uniós szintű eljárásokat célszerű meghatározni a 2002/21/EK irányelv 7a. cikke szerinti korrekciós intézkedésekre vonatkozó határozattervezetek ilyen esetekben történő felülvizsgálata céljára annak érdekében, hogy az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók különböző tagállamokban előírt kötelezettségei közötti indokolatlan eltérések elkerülhetők legyenek.
- (16) A szabályozói és felügyeleti hatásköröket a belépési korlátok csökkentésének a szem előtt tartásával kell felosztani az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók saját tagállama és a fogadó tagállamok között, biztosítva egyúttal az elektronikus hírközlési szolgáltatások és elektronikus hírközlő hálózatok e szolgáltatók általi nyújtására, illetve üzemeltetésére vonatkozó feltételek megfelelő érvényesítését. Ezért indokolt, hogy saját illetékességi területén mindegyik tagállam nemzeti szabályozó hatósága felügyelje – az uniós szabályozásnak megfelelő eszközök, többek között szankciók és ideiglenes intézkedések segítségével – az alkalmazandó feltételek teljesülését, ám csak a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága legyen jogosult arra, hogy felfüggeszse vagy visszavonja az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók jogát arra, hogy az Unió egész területén vagy annak egy részén elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltessenek, illetve elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtsanak.
- (17) A rádióspektrum közjóság, ugyanakkor pedig a mobilhírközlés, a vezeték nélküli széles sávú és a műholdas hírközlés belső piacának működéséhez szükséges alapvető erőforrás az Unióban. A vezeték nélküli széles sávú hírközlés fejlesztése hozzájárul az európai digitális menetrend megvalósításához és különösen annak a célnak az eléréséhez, hogy 2020-ra valamennyi uniós polgárnak biztosítva legyen a legalább 30 Mbps sebességű széles sávhoz való hozzáférés, és az Unió a lehető legnagyobb széles sávú sebességgel és kapacitással rendelkezzen. A vezeték nélküli széles sávú technológiák legújabb generációjának bevezetését és elterjedését tekintve azonban az Unió elmarad a világ más jelentős régióitól, például Észak-Amerikától, Afrikától és Ázsia egyes részeitől, holott e technológiák hiányában nem érhetők el az említett szakpolitikai célok. A 800 MHz-es sáv vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára történő engedélyezésének és rendelkezésre bocsátásának az elaprózott folyamata – a tagállamok több mint fele az Európai Parlament és a Tanács rádióspektrum-politikai

program (RSPP) létrehozásáról szóló 243/2012/EU határozatában²³ kitűzött határidőtől való eltérést kérelmez, vagy egyéb módon elmulasztja annak teljesítését – tanúsítja, hogy sürgős, még a jelenlegi RSPP időszakán belüli fellépés szükséges. A rádióspektrum vezeték nélkül széles sávú szolgáltatás céljára való rendelkezésre állása és hatékony használata feltételeinek a 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat²⁴ alapján történő harmonizálására irányuló uniós intézkedések nem bizonyultak elégségesnek e probléma orvoslására.

- (18) Az eltérő nemzeti politikák alkalmazása következetlenséghez vezet, és a belső piac széttagozódását eredményezi, ami akadályozza az Unió egészére kiterjedő szolgáltatások bevezetését és a vezeték nélküli széles sávú hírközlés belső piacának kiteljesítését. Különösen az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáférést illetően teremt egyenlőtlen feltételeket, akadályozza a különböző tagállamokban letelepedett vállalkozások közötti versenyt, és visszatartja a fejlettebb hálózatokba és technológiákba történő beruházást, valamint az innovatív szolgáltatások kialakulását, megfosztva ezáltal a polgárokat és a vállalkozásokat a mindenütt elérhető, integrált, magas színvonalú szolgáltatásoktól, a vezeték nélküli széles sávú szolgáltatásokat pedig a nagyléptékű, integráltabb működés által lehetővé tett fokozott hatékonyságnövekedéstől. Ezért a frekvenciakijelölés bizonyos összetevőivel kapcsolatos uniós szintű fellépés mellett Unió-szerte javítani kell a fejlett vezeték nélküli széles sávú hírközlési szolgáltatásokkal való széles körű, integrált lefedettséget. Ugyanakkor a tagállamoknak meg kell hagyni a saját rádióspektrumuknak a közrend, a közbiztonság és a honvédelem céljából való megszervezésére irányuló intézkedések elfogadására való jogot.
- (19) Indokolt lehetővé tenni, hogy az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozások – a mobilszolgáltatókat és az ilyen szolgáltatók konzorciumait is ideértve – a végfelhasználók hosszú távú érdekét szem előtt tartva közösen megszervezzék az Unió csaknem egész területének hatékony és megfizethető lefedettségét, és ily módon a feltételeket, eljárásokat, költségeket, a frekvenciakijelölés időzítését és a használati jogok időtartamát tekintve hasonlóan vehessenek igénybe harmonizált frekvenciasávokat a különböző tagállamokban, és például a sűrűn és ritkán lakott területek egyidejű lefedésére alkalmas, alacsonyabb és magasabb frekvenciasávokat ötvöző kiegészítő frekvenciacsomagokat hozzanak létre. A nagyobb fokú koordináció és következetesség érdekében útnak indított kezdeményezések a hálózat-beruházási környezet kiszámíthatóságát is javítanák. Szintén nagymértékben kedvezne a kiszámíthatóságnak a hosszú távú rádióspektrum-használati jogokat egyértelműen támogató politika – annak sérelme nélkül, hogy egyes tagállamokban ezek a jogok határozatlan időre szólnak –, viszont kapcsolódna az egyedi használati jog tárgyát képező rádióspektrum részben vagy teljes mértékben történő átruházására, bérbeadására vagy megosztására vonatkozó egyértelmű feltételekhez.
- (20) Legalább a helyhez kötött, a nomád, illetve a mobil széles sávú hírközlés céljára harmonizált sávokban javítani kell a rádióspektrum-használati jogok összehangolását és egységességét. Ez magában foglalja a Nemzetközi Távközlési Egyesület (ITU) szintjén az International Mobile Telecommunications-Advanced (IMT-Advanced)

²³ Az egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 81., 2012.3.21., 7. o.).

²⁴ Az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat („rádióspektrum-határozat”) (HL L 108., 2002.4.24., 1. o.).

szabvány szerinti rendszerek céljára meghatározott sávokat, valamint a rádiós helyi hálózatok (RLAN) céljára használt sávokat, például a 2,4 GHz-es és az 5 GHz-es frekvenciasávokat. Ki kell terjednie továbbá azokra a 3. cikk b) pontjában és a rádióspektrum-politikai programról szóló, 2013. június 13-án elfogadott, „Az Európa előtt álló stratégiai kihívások a rádióspektrum vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára való használata iránti növekvő igény kielégítése terén” című véleményben meghatározott sávokra, amelyek a jövőben a vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára harmonizálásra kerülhetnek, így például a közeljövőben sorra kerülő 700 MHz-es, az 1,5 GHz-es és a 3,8–4,2 GHz-es frekvenciasávokra.

- (21) Az eltérő nemzeti frekvenciakijelölési eljárások egységesítését elősegítené, ha egyértelműbb rendelkezések vonatkoznának az engedélyezési eljárások időzítését meghatározó szempontokra, a használati jogok időtartamára, a díjakra és a díjfizetési módokra; a kapacitással és a lefedettséggel kapcsolatos kötelezettségekre; az odaítélési eljárás tárgyát képező frekvenciatartományok és frekvenciablokkok meghatározására; a tényleges verseny előmozdítása érdekében előírt objektív küszöbértékekre; a használati jogok értékesíthetőségének feltételeire, a megosztás feltételeit is ideértve.
- (22) A díjak jelentette tehernek az optimális frekvenciagazdálkodáshoz szükséges szintre történő korlátozása az azonnal fizetendő és az időszakos díjak közötti egyensúly megteremtésével együtt ösztönözné az infrastrukturális beruházásokat és az új technológiák bevezetését, miközben a költségek csökkenésével járó előnyöket a végfelhasználók élvezhetnék.
- (23) Az összehangoltabb frekvenciakijelölés és a vezeték nélküli széles sáv ennek következtében lehetővé váló kiépítése szerte az Unióban méretgazdaságossági hatásokat eredményezne a kapcsolódó iparágakban, például a hálózati berendezések és végberendezések gyártóinak körében. Ezek az iparágak így az eddiginél nagyobb mértékben figyelembe vehetnék a rádióspektrum használatára vonatkozó uniós kezdeményezéseket és politikákat. Ezért meg kell határozni a frekvenciakijelölések ütemezésének harmonizálására szolgáló eljárást, valamint az érintett sávokra vonatkozó használati jog minimális vagy egységes időtartamát.
- (24) Ami a rádióspektrum vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára való használatára vonatkozó jogok egyéb lényeges feltételeit illeti, az e rendeletben meghatározott szabályozási alapelvek és szempontok egyes tagállamok általi mindinkább egységes alkalmazását előmozdítaná egy olyan koordinációs mechanizmus, amely lehetővé tenné, hogy a Bizottság és a többi tagállam illetékes hatóságai előzetesen véleményezzék a használati jogok valamely tagállamban történő megadását, és hogy a Bizottság a tagállamok álláspontját figyelembe véve elejét vegye az uniós joggal összeegyeztethetetlennek tűnő javaslatok végrehajtását.
- (25) Tekintettel a rádióspektrum vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára való használata iránti igény ugrásszerű növekedésére, támogatni kell a spektrumhasználat szempontjából hatékony, alternatív vezeték nélküli széles sávú hozzáférési megoldásokat. Ez a kis hatótávolságon belül működő, kis teljesítményű vezeték nélküli hozzáférési rendszerek, például a rádiós helyi hálózatok (RLAN vagy más néven Wi-Fi) úgynevezett „hotspotjainak”, valamint a kiscelláknak (vagy femto-, piko- vagy metrocelláknak) nevezett kis teljesítményű hozzáférési pontoknak a használatát jelenti.
- (26) A kiegészítő vezeték nélküli hozzáférési rendszerek, mint például az RLAN hozzáférési pontok és különösen a nyilvánosság számára hozzáférhető RLAN hozzáférési pontok egyre nagyobb mértékben teszik lehetővé a végfelhasználók

számára az internethez való hozzáférést, a mobilszolgáltatók számára pedig a mobilforgalom tehermentesítését anélkül, hogy a harmonizált rádióspektrum-erőforrások használatához egyedi rádióspektrum-használati jogok adományozására lenne szükség.

- (27) Az RLAN hozzáférési pontokat egyelőre többnyire magánfelhasználók használják a helyhez kötött, széles sávú csatlakozási lehetőségük helyi, vezeték nélküli kiterjesztéseként. Ha a végfelhasználók internet-előfizetésük keretein belül dönthetnének úgy, hogy a rádiós helyi hálózatukhoz való hozzáférést mások számára is lehetővé teszik, akkor a nagyszámú ilyen hozzáférési pont elérhetővé válása – különösen a sűrűn lakott területeken – a rádióspektrum „újrafelhasználásán” keresztül lehetővé tenné a vezeték nélküli adatátviteli kapacitás maximalizálását és egy költséghatékony, a más végfelhasználók számára hozzáférhető kiegészítő vezeték nélküli széles sávú infrastruktúra létrejöttét. Ezért le kell építeni vagy meg kell akadályozni azokat a szükségtelen korlátozásokat, amelyek gátolják a végfelhasználókat abban, hogy a saját RLAN hozzáférési pontjaikhoz való hozzáférést vagy csatlakozást más végfelhasználók számára is lehetővé tegyék.
- (28) Ugyancsak meg kell szüntetni az RLAN hozzáférési pontok telepítését és összekötését akadályozó szükségtelen korlátozásokat. A közhatóságok és a közszolgáltatók a helyiségekben egyre szélesebb körben alkalmaznak RLAN hozzáférési pontokat saját célokra, például személyzetük általi használatra, a polgárok e-kormányzati szolgáltatásokhoz való költséghatékony, helyben történő hozzáféréseinek megkönnyítésére vagy az intelligens közszolgáltatás valós idejű információkkal való támogatására, például a tömegközlekedésben vagy a forgalomirányításban. A helyiségekben a nyilvánosság számára kínált szolgáltatásaik kiegészítéseképpen ezek a szervezetek is lehetővé tehetnék az ilyen hozzáférési pontokhoz való általános hozzáférést: indokolt erre a verseny- és közbeszerzési szabályokkal összhangban lehetőséget biztosítani a számukra. Indokolt, hogy ne minősüljön elektronikus hírközlési szolgáltatónak az a szolgáltató, amely magántulajdonú ingatlanon vagy behatárolt közterületen belül vagy annak környezetében, olyan módon nyújt hozzáférési lehetőséget elektronikus hírközlő hálózatokhoz, hogy ez a szolgáltatás csupán kiegészít valamely más, a szóban forgó hozzáféréstől független tevékenységet, például egy RLAN hotspotot más kereskedelmi tevékenységek ügyfeleinek vagy a teljes nyilvánosságnak hozzáférhetővé tesz az adott területen.
- (29) A kis teljesítményű, kis hatótávolságú vezeték nélküli hozzáférési pontok a háztartási Wi-Fi útválasztókhoz hasonló, nagyon kisméretű, nem zavaró berendezések, amelyek műszaki jellemzőit uniós szinten kell meghatározni, és a különféle helyi körülmények közötti kiépítésüket és használatukat általános felhatalmazás tárgyává kell tenni, az egyedi kialakításra vonatkozó indokolatlan korlátozások vagy egyéb engedélyek előírása nélkül. Az általános felhatalmazás alapján történő ilyen jellegű használat feltételül szabott műszaki jellemzőket meghatározó intézkedések arányosságát célszerű az uniós intézkedésekben előírt – például a leadott teljesítményre és a hasonló paraméterekre vonatkozó – maximális küszöbértéknél lényegesen szigorúbb jellemzők előírása révén biztosítani.
- (30) A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti szintű frekvenciagazdálkodás ne akadályozzon más tagállamokat azon rádiófrekvenciák használatában, amelyekre jogosultak, illetve azon kötelezettségek teljesítésében, amelyek az uniós szinten harmonizált sávok használatához kapcsolódnak. A rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport (RSPG) jelenlegi tevékenységeire épülő koordinációs mechanizmusra van szükség annak biztosításához, hogy minden

egyes tagállam méltányos alapon férhessen hozzá a rádióspektrumhoz, és a koordináció eredményei egységesek és érvényesíthetők legyenek.

- (31) Az uniós keretszabályozás végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatok azt mutatják, hogy a szabályozási intézkedések egységes alkalmazását előíró és a belső piac fejlődésének az elősegítését célul kitűző meglévő rendelkezések – különösen a helyhez kötött hálózatok tekintetében – nem adtak elegendő ösztönzést a harmonizált szabványokon és folyamatokon alapuló hozzáférési termékek kialakítására. A különböző tagállamokban tevékenykedő szolgáltatóknak nehézségeket okoz, hogy vagy nem állnak rendelkezésre megfelelő minőségű, a hálózatok és szolgáltatások között megfelelő szintű átjárhatóságot biztosító hozzáférési inputok, vagy ha mégis, akkor eltérő műszaki jellemzőkkel rendelkeznek. Ez növeli a költségeket, és akadályozza az országhatárokon átnyúló szolgáltatásnyújtást.
- (32) Az elektronikus hírközlés egységes piacának integrációját felgyorsítaná az azoknak a kiemelt európai virtuális termékeknek a meghatározására szolgáló keret kidolgozása, amelyek különösen fontosak az elektronikus hírközlési szolgáltatók számára ahhoz, hogy határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújthassanak, és hogy olyan, kulcsparamétereken és minimumjellemzőkön alapuló pánuniós stratégiát alakíthassanak ki, amely igazodik az egyre inkább kizárólagosan IP-alapú környezethez.
- (33) A szabályozásnak ki kell terjednie a különféle virtuális termékekkel kielégített működési igényekre. Európai virtuális széles sávú hozzáférési termékeknek kell rendelkezésre állniuk azokra az esetekre, amikor egy jelentős piaci erővel rendelkező szolgáltató a keretirányelv és a hozzáférési irányelv értelmében köteles hálózatának egy meghatározott hozzáférési pontján szabályozott feltételekkel hozzáférést biztosítani. Először is, ha a piacelemzés alapján szükséges és arányos intézkedésnek bizonyul, akkor a hatékony, határokon átívelő piacra lépés megkönnyítése érdekében olyan harmonizált termékeket kell biztosítani, amelyek a határokon átnyúló szolgáltatásokat nyújtó szereplőknek már a kezdetektől fogva lehetővé teszik, hogy késedelem nélkül nyújthassanak előre meghatározható és megfelelő színvonalú szolgáltatásokat végső fogyasztóiknak, a különböző tagállamokban található telephelyekkel rendelkező üzleti ügyfeleknek nyújtott szolgáltatásokat is ideértve. Ezeknek a harmonizált termékeknek elegendő ideig kell rendelkezésre állniuk ahhoz, hogy a hozzáférést igénylők és a szolgáltatók számára lehetővé tegyék a közép- és hosszú távú beruházások tervezését.
- (34) Másodszor, a belső piacon folyó fenntartható verseny feltételeinek megteremtése szempontjából döntő szerepet játszanak azok a magasabb színvonalú virtuális hozzáférési termékek, amelyek a hozzáférést igénylők részéről nagyobb beruházást igényelnek, és elsősorban a helyi hozzáférés biztosítása révén fokozottabb ellenőrzést és differenciálást tesznek lehetővé. Ezért a határokon átnyúló beruházások megkönnyítése érdekében ezeket a kulcsfontosságú, új generációs hozzáférési hálózatokhoz való hozzáférést biztosító nagykereskedelmi termékeket is harmonizálni kell. A szabályozó hatóságok által az arányosság 2002/19/EK irányelv szerinti értékelése alapján figyelembe vehető, nagykereskedelemmel kapcsolatos korrekciós intézkedések körének a bővítése érdekében ezeket a virtuális széles sávú hozzáférési termékeket úgy indokolt kialakítani, hogy működési szempontból a fizikai átengedéssel egyenértékű megoldást biztosítsanak.
- (35) Harmadszor, a bérelt vonalat végződtető bővített interfészek esetében is harmonizált nagykereskedelmi hozzáférési termékre van szükség ahhoz, hogy a legigényesebb

üzleti felhasználók részére határokon átnyúló jelleggel lehessen nyújtani feladataikhoz nélkülözhetetlen összekapcsolási szolgáltatásokat.

- (36) A kizárólagosan IP-alapú hálózatok fokozatos térhódításával összefüggésben a más hálózatokhoz való hozzáférést igénylő alkalmazások fejlesztését akadályozza, és ezáltal az innovációt is korlátozza az, hogy nem állnak rendelkezésre a szolgáltatások különböző kategóriáinak megfelelő internetprotokollon alapuló, garantált szolgáltatásminőségű összekapcsolási termékek, amelyek a tagállamokon belül és a tagállamok között lehetővé tennék a hálózati tartományokon és hálózathatárokon átnyúló adatátvitelt. Ráadásul ez a helyzet gátat szab az IP-alapú hálózatok és a garantált szolgáltatásminőségű összekapcsolási termékek fenntartásából és nyújtásából adódó hatékonyság és különösen a fokozott biztonság, megbízhatóság, rugalmasság, költséghatékonyság és gyorsaság szélesebb körű kihasználásának, amely pedig a hálózatüzemeltetők, a szolgáltatók és a végfelhasználók számára előnyt jelentene. Ezért ezeket a termékeket ésszerű feltételeken alapuló, harmonizált megközelítés alapján szükséges kialakítani és rendelkezésre bocsátani, igény esetén lehetővé téve azt is, hogy érintett elektronikus hírközlési vállalkozások keresztül szállítással oldják meg az e termékekkel való ellátást.
- (37) A jelentős piaci erővel rendelkezőként megjelölt üzemeltetők hálózataira vonatkozó legmegfelelőbb, hozzáféréssel kapcsolatos korrekciós intézkedések értékelése során a nemzeti szabályozó hatóságoknak célszerű figyelembe venniük az európai virtuális széles sávú hozzáférési termékek e rendelet alapján történő bevezetését, és ugyanakkor ügyelniük kell arra, hogy elkerüljék a piacelemzés alapján előírt vagy más feltételek szerint nyújtott nagykereskedelmi hozzáférési termékek szükségtelen megsokszorozásában megnyilvánuló túlszabályozást. Az európai virtuális hozzáférési termékek önmagukban véve nem eredményezhetik az egy adott üzemeltető számára előírt szabályozott hozzáférési termékek számának növekedését. E rendelet elfogadását követően a nemzeti szabályozó hatóságoknak értékelniük kell, hogy a nagykereskedelmi hozzáférésre vonatkozóan korábban előírt korrekciós intézkedések helyett inkább egy európai virtuális széles sávú hozzáférési terméket rendeljenek-e el, és fel kell mérniük, hogy piacfelügyeleti hatáskörük jövőbeni gyakorlása keretében a jelentős piaci erővel rendelkező üzemeltetők esetében helyénvaló-e európai virtuális széles sávú hozzáférési termék elrendelése, e feladatuk azonban nem érintheti azon hatáskörüket, hogy a 2002/21/EK irányelv 16. cikkének megfelelően versenyprobléma esetén meghatározzák a legmegfelelőbb és a legarányosabb korrekciós intézkedést.
- (38) A kiszámítható szabályozás érdekében a szabályozásnak tükröznie kell a jelenlegi jogi keret alapján kialakulóban lévő döntéshozási gyakorlat azon fő elemeit, amelyek befolyásolják a nagykereskedelmi hozzáférési termékek – köztük az európai virtuális széles sávú hozzáférési termékek – új generációs hálózatok rendelkezésére bocsátásának feltételeit. Így a rendelkezésekben szerepelnie kell annak is, hogy a nagykereskedelmi hozzáférési piacok elemzéséhez – és különösen az új generációs hálózatokhoz való ilyen hozzáférés tekintetében alkalmazott árszabályozás szükségességének megítéléséhez – fontos figyelembe venni az alternatív helyhez kötött és vezeték nélküli infrastruktúrák által kifejtett versenykényszer, a megkülönböztetésmentes hozzáférés hatásos garanciái, valamint az ár, a választék és a minőség terén kiskereskedelmi szinten folyó verseny aktuális mértéke közötti összefüggéseket. A végfelhasználók által érezhető előnyök szempontjából végső soron az utóbbinak a mérlegelése a döntő. Például a nemzeti szabályozó hatóságok a 2002/21/EK irányelv 16. cikke értelmében eseti alapon végzett értékelések során – a jelentős piaci erő értékelésének és az uniós versenyjogi szabályok alkalmazásának

sérelme nélkül – tekinthetik úgy, hogy két új generációs, helyhez kötött hálózat megléte esetén a piacon zajló verseny már megfelelő ahhoz, hogy ösztönözze a hálózatfejlesztést, és a fejlődés az ultragyors szolgáltatások felé vegye az irányt, ami a kiskereskedelmi verseny egyik fontos paramétere.

- (39) Az egységes piacon folyó verseny felélénkülése előreláthatólag idővel a piacelemzésen alapuló ágazatspecifikus szabályozás visszaszorulásához vezet majd. Az egységes piac kiteljesítésének egyik következménye, hogy az érintett piacokon nagyobb valószínűséggel alakul ki tényleges verseny, és a versenyjog utólagos alkalmazása mindinkább elégséges eszköznek bizonyul a piacműködés biztosítására. A jogi egyértelműség és a kiszámítható szabályozási megközelítések határokon átnyúló biztosítása érdekében világos és kötelezően alkalmazandó szempontokat kell kidolgozni annak értékelésére, hogy egy adott piacon továbbra is indokolttá teszik-e az előzetes szabályozó kötelezettségek alkalmazását a tartós szűk keresztmetszetek és a versennyel – különösen az infrastruktúra-alapú versennyel – kapcsolatos kilátások, valamint a kiskereskedelmi szinten az ár, a választék és a minőség terén folyó verseny feltételei, amelyek végső soron a végfelhasználók számára és az EU gazdaságának globális versenyképessége szempontjából a legfontosabbak. Ez alapul szolgálhat az előzetes szabályozás alá vonható piacok jegyzékének egymást követő felülvizsgálataihoz, és segítséget nyújthat a nemzeti szabályozó hatóságoknak ahhoz, hogy erőfeszítéseiket azokra a piacokra összpontosítsák, amelyeken még ténylegesen nem érvényesül eléggé a verseny, és ezt a konvergenciát növelő módon tegyék. A valóban egységes elektronikus hírközlési piac létrejötte hatással lehet a piacok földrajzi kiterjedésének a versenyjog alapelveire épülő ágazatspecifikus szabályozás és a versenyjog alkalmazása céljából történő meghatározására is.
- (40) A végfelhasználók védelmét szolgáló ágazatspecifikus szabályok nemzeti megvalósítása terén mutatkozó eltérések jelentős akadályt gördítenek az egységes digitális piac kialakulása elé, és különösen a különböző tagállamokra kiterjedő szolgáltatásokat nyújtani kívánó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók körében növelik az előírások betartásával kapcsolatos költségeket. A széttagoltság és a különböző tagállamokban biztosított fogyasztóvédelem szintjét illető bizonytalanság olyan tényező, mely aláássa a végfelhasználók bizalmát, és visszatartja őket attól, hogy külföldi tartózkodásuk során igénybe vegyenek elektronikus hírközlési szolgáltatásokat. A belső piaci akadályok eltávolításával kapcsolatos uniós cél elérése érdekében a jelenlegi szerteágazó nemzeti jogszabályi intézkedések helyett egyetlen, teljes körűen harmonizált, ágazatspecifikus szabályrendszerre van szükség, amely egységesen magas szintű védelmet biztosít a végfelhasználóknak. A jogi rendelkezések teljes harmonizálása azonban nem gátolhatja a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókat abban, hogy még ennél is magasabb szintű védelmet biztosító szerződési feltételeket ajánljanak a végfelhasználóknak.
- (41) Mivel ez a rendelet csak az ágazatspecifikus szabályokat harmonizálja, nem helyénvaló, hogy érintse az uniós jogi aktusokban és azokat végrehajtó nemzeti jogszabályokban megállapított általános fogyasztóvédelmi szabályokat.
- (42) E rendelet 4. és 5. cikkének a végfelhasználókat említő rendelkezései nemcsak a fogyasztókra vonatkoznak, hanem a végfelhasználók egyéb csoportjaira és elsősorban a mikrovállalkozásokra is. A fogyasztók körébe nem tartozó végfelhasználóknak lehetővé kell tenni, hogy egyéni kérésre, egyedi szerződés formájában bizonyos rendelkezésektől eltérő megállapodást köthessenek.

- (43) Az elektronikus hírközlés egységes piacának a kiteljesítéséhez azokat az akadályokat is le kell építeni, amelyek gátolják, hogy a végfelhasználók az Unióban mindenütt hozzáférhessenek elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz. Ezért indokolt, hogy a közhatóságok ne támaszthassanak és ne tarthassanak fenn az ilyen szolgáltatások határokon átnyúló vásárlásának az útjában álló akadályokat. Indokolt, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók ne tagadhassák meg és ne korlátozhassák a hozzáférést, továbbá a végfelhasználóval szemben ne alkalmazhassanak hátrányos megkülönböztetést az állampolgárság vagy a lakóhely szerinti tagállam alapján. A költségek, kockázatok és piaci viszonyok – például a kereslet és a versenytársak által alkalmazott árak – objektíven igazolható különbsége alapján azonban lehetővé kell tenni a differenciálást.
- (44) Mind a helyhez kötött, mind a mobil hírközlés terén továbbra is igen jelentős különbségek vannak a belföldön, illetve a más tagállamban végződött beszédhívások és SMS-üzenetek ára között. Miközben az országok, szolgáltatók és díjcsomagok, valamint a mobil és helyhez kötött szolgáltatások között jelentős eltérések mutatkoznak, ez a probléma továbbra is érinti a fogyasztók sérülékenyebb csoportjait, és akadályokat állít az Unión belüli hézagmentes hírközlés elé. Történik mindez annak ellenére, hogy a különböző tagállamokban nagymértékben csökkentek, és abszolút értelemben közeledtek egymáshoz a végződöttési díjak, a tranzitszolgáltatások piacain pedig alacsonyok az árak. Sőt a „kizárólagosan IP-alapú” elektronikus hírközlési környezetre való átállásnak idővel a költségek további csökkenését kell eredményeznie. Ezért a belföldi helyhez kötött távolsági hírközlés, vagyis a nemzeti számozási tervben körzetszámmal azonosított területen belüli helyi hírközléstől eltérő hírközlés, és a más tagállamban végződött helyhez kötött hírközlés kiskereskedelmi díjszabása között csak objektív szempontok alapján indokolt esetben lehet számottevő különbség. A nemzetközi mobilhírközlés kiskereskedelmi díjai csak objektív szempontok alapján indokolt esetben haladhatják meg az 531/2012/EU rendeletben meghatározott, a szabályozott barangolásos hívásokra és SMS-üzenetekre vonatkozó euro-hangtarifákat, illetve euro-SMS tarifákat. Ilyen szempontok lehetnek a többletköltségek, illetve a kapcsolódó méltányos haszon. További objektív tényező lehet a kapcsolódó árrugalmasság különbözősége, illetve olyan – az Unión belüli határokon átnyúló hírközlési szolgáltatást csekély felárral vagy felár nélkül kínáló nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók által alkalmazott – alternatív díjszabás vagy hasonló funkciókat kínáló, információs társadalommal összefüggő szolgáltatás megléte, amely valamennyi végfelhasználó számára könnyen elérhető, feltéve, hogy a végfelhasználókat szolgáltatóik aktívan tájékoztatják ezekről az alternatívákról.
- (45) Az elmúlt évtizedekben az internet a végfelhasználók, a tartalom- és alkalmazásszolgáltatók, valamint az internetszolgáltatók számára egyaránt könnyen hozzáférhető, nyitott innovációs platformként fejlődött. A jelenlegi keretszabályozás célja, hogy a végfelhasználóknak lehetőséget biztosítson az információkhoz való hozzáférésre, az információk terjesztésére, vagy a kívánt alkalmazások és szolgáltatások használatára. A közelmúltban azonban az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testületének (BEREC) a forgalomszabályozás gyakorlatáról szóló, 2012 májusában kiadott jelentése, valamint az Egészség- és Fogyasztóügyi Végrehajtó Ügynökség megbízásából készült, az internet-hozzáférés és -szolgáltatás belső piaca működését a fogyasztók szemszögéből vizsgáló, 2012 decemberében megjelent tanulmány rámutatott, hogy jelentős számú végfelhasználó szembesül bizonyos alkalmazások letiltásával vagy lassításával mint a forgalomszabályozás eszközével. E tendencia ismeretében egyértelmű szabályokat kell hozni uniós szinten

annak érdekében, hogy az internet nyitott maradjon, és az egységes piacot ne tagolják szét a tagállamok egyedi intézkedései.

- (46) A végfelhasználók azon jogának, hogy szabadon hozzáférjenek az információkhoz és a jogszerű tartalmakhoz, terjesszék azokat, és használják a kívánt alkalmazásokat és szolgáltatásokat, az uniós szabályozás és a vele összhangban lévő nemzeti jogszabályok tiszteletben tartása szab határt. Ez a rendelet más uniós jogszabályok és azon belül a szerzői jogra vonatkozó szabályok és a 2000/31/EK irányelv sérelme nélkül meghatározza, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók milyen határokon belül korlátozhatják ezt a szabadságot.
- (47) Indokolt, hogy a nyitott interneten a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók – az adatmennyiségnek és a sebességnek az internet-hozzáférési szolgáltatásra vonatkozó szerződésben megállapított határértékein belül – ne tilthassanak le, lassíthassanak, nyújthassanak gyengébb minőségben vagy különböztethessenek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit, kivéve korlátozott számú ésszerű forgalomszabályozási intézkedés esetében. Ezeknek az intézkedéseknek átláthatóknak, arányosoknak és megkülönböztetésmenteseknek kell lenniük. Az ésszerű forgalomszabályozás a súlyos bűncselekmények megelőzését és megakadályozását foglalja magában, ideértve a szolgáltatóknak a gyermekpornográfiához való hozzáférés és a gyermekpornográfia terjesztése elleni önkéntes intézkedéseit is. A szűk hálózati keresztmetszetek hatásainak a minimalizálása ésszerűnek tekinthető, amennyiben szűk hálózati keresztmetszetek csak ideiglenesen vagy kivételes körülmények között alakulnak ki.
- (48) A forgalomalapú díjszabás a nyitott internet elvével összeegyeztethetőnek tekinthető, amennyiben a végfelhasználóknak lehetőségük van a szokásos adatforgalmuknak megfelelő díjszabás kiválasztására a választott lehetőség feltételeire és következményeire vonatkozó átlátható tájékoztatás alapján. Ugyanakkor a díjszabásokat úgy kell kialakítani, hogy megkönnyítsék a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató számára a hálózati kapacitásnak a várható adatforgalomhoz való igazítását. Elengedhetetlen, hogy a végfelhasználók az adatforgalomra, a sebességkorlátozásra vagy az alkalmazandó díjszabásra vonatkozó megállapodás előtt teljes körű tájékoztatást kapjanak, forgalmukat folyamatosan nyomon követhessék, és kívánság szerint egyszerűen bővíthessék a rendelkezésükre álló adatforgalmat.
- (49) A végfelhasználók részéről kereslet jelentkezik a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók vagy a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó egyéb szereplők által kínált, emelt szintű garantált szolgáltatásminőséget igénylő szolgáltatások és alkalmazások iránt. Ilyen szolgáltatás többek között az internetprotokoll alapú műsorterjesztés (IP-TV), a videokonferencia és az egészségügyi alkalmazások némelyike. Ezért fontos, hogy a végfelhasználók szabadon köthessenek az ilyen emelt szintű szolgáltatásminőséget igénylő speciális szolgáltatások nyújtására vonatkozó megállapodásokat a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókkal vagy a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó egyéb szereplőkkel.
- (50) A tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat nyújtó szereplők részéről igény jelentkezik a rugalmas minőségi paramétereken alapuló átviteli szolgáltatások nyújtása iránt, ideértve az idő szempontjából nem érzékeny forgalmak hátrасorolását. A speciális szolgáltatások nyújtásához nélkülözhetetlen, az új – például a gépek közötti (M2M) adatáramlás elvén alapuló – szolgáltatások kifejlesztése szempontjából pedig fontos szerepe lehet annak, hogy a tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat

nyújtó szereplők ilyen rugalmas szolgáltatásminőség-szintekben állapotodhassanak meg a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókkal. Ugyanakkor ezeknek a megoldásoknak lehetővé kell tenniük a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók számára a forgalom hatékonyabb kiegyensúlyozását és a hálózati szűk keresztmetszetek megelőzését. Ezért fontos, hogy a tartalmakat, alkalmazásokat és szolgáltatásokat nyújtó szereplők és a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók szabadon köthessenek a szolgáltatásminőség-szintet meghatározó speciális szolgáltatási megállapodásokat, feltéve hogy ezek a megállapodások nem vezetnek az internet-hozzáférési szolgáltatás általános minőségének a romlásához.

- (51) A nemzeti szabályozó hatóságok lényeges szerepet játszanak abban, hogy a végfelhasználók ténylegesen élhessenek a nyitott internethez való hozzáférés szabadságával. E célból a nemzeti szabályozó hatóságoknak nyomon követési és adatszolgáltatási kötelezettségekkel kell rendelkezniük, és gondoskodniuk kell arról, hogy a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók betartsák az előírásokat, és hogy olyan megkülönböztetésmentes, magas színvonalú internet-hozzáférési szolgáltatások álljanak rendelkezésre, amelyek minőségét nem rontják a speciális szolgáltatások. Amikor a nemzeti szabályozó hatóságok az internet-hozzáférési szolgáltatások esetleges általános korlátozását vizsgálják, olyan minőségparaméterekre kell támaszkodniuk, mint az időbeli bekövetkezéssel és a megbízhatósággal összefüggő paraméterek (késleltetés, jelhiba, csomagvesztés), a hálózat túlterheltségének szintjei és hatásai, a tényleges, illetve a hirdetésekben megadott sebesség, az internet-hozzáférési szolgáltatásoknak a speciális szolgáltatásokéhoz viszonyított működése, valamint a minőség végfelhasználók szerinti megítélése. A nemzeti szabályozó hatóságokat fel kell hatalmazni a szolgáltatásminőségre vonatkozó minimumkövetelmények előírására, amelyek általánosan vagy egyedi alapon alkalmazhatók a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókra, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatás minőségének általános korlátozása/romlása megelőzhető legyen.
- (52) Az árak, díjszabások, feltételek és szolgáltatásminőségi paraméterek – az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtásával összefüggőket is ideértve – átláthatóságának és összehasonlíthatóságának a javítására irányuló intézkedéseket úgy kell kialakítani, hogy a végfelhasználók számára lehetővé tegyék az optimális szolgáltató-választást és a versenyből fakadó előnyök maximális kihasználását.
- (53) A szolgáltatás megvásárlása előtt a végfelhasználót megfelelő tájékoztatásban kell részesíteni az ajánlott szolgáltatás árát és fajtáját illetően. Amennyiben egy adott szám vagy szolgáltatás hívására különleges árképzési feltételek vonatkoznak, például az általában külön díjszabás alá eső emelt díjas szolgáltatások esetében, ezt a tájékoztatást közvetlenül a szám vagy a szolgáltatás kapcsolása előtt is biztosítani kell. Ha ez a követelmény aránytalan, mert a díjszabásra vonatkozó tájékoztatás időtartama az átlagos hívásidőtartamhoz képest túl hosszú, vagy a szolgáltató számára túl magas költséget jelent a végfelhasználó által viselendő költség kockázatához viszonyítva, a nemzeti szabályozó hatóság eltérést engedélyezhet. A végfelhasználókat arról is tájékoztatni kell, ha egy ingyenesen hívható telefonszám hívása esetén többletdíjak felszámítására kerülhet sor.
- (54) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóknak megfelelő tájékoztatást kell nyújtaniuk a végfelhasználóknak többek között a szolgáltatásaikról és díjszabásaikról, a szolgáltatásminőségi paramétereikről, a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférésekről és az esetleges korlátozásokról, valamint a fogyatékos fogyasztóknak kínált szolgáltatások és termékek választékáról. Ezt a tájékoztatást világos és átlátható

formában kell biztosítani arra a tagállamra vonatkozóan, ahol a szolgáltatás nyújtására sor kerül, és bármely változás esetén frissíteni kell. Az egyedileg tárgyalt ajánlatokat illetően a szolgáltatók mentesülnek e tájékoztatási követelmények teljesítése alól.

- (55) Az összehasonlítható termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó információk nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy a végfelhasználók független értékelésnek vethessék alá az ajánlatokat. A tapasztalat azt mutatja, hogy a megbízható és összehasonlítható információk növelik a végfelhasználók szolgáltatások igénybevétele iránti bizalmát és a választási lehetőségek kihasználására való hajlandóságát.
- (56) A szerződések az átlátható tájékoztatás és a magas szintű jogbiztonság elérésének fontos eszközei. A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóknak a szerződés megkötése előtt világos és érthető tájékoztatást kell nyújtaniuk a végfelhasználóknak a szerződés lényeges elemeiről. Az információknak kötelezőnek kell lenni, és elő kell írni, hogy csak a végfelhasználó és a szolgáltató közötti későbbi megállapodás esetén lehessen azoktól eltérni. A Bizottság és több nemzeti szabályozó hatóság a közelmúltban számottevő eltéréseket talált az internet-hozzáférési szolgáltatások hirdetésekben szereplő sebessége és a végfelhasználók rendelkezésére álló tényleges sebesség között. Ezért a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóknak a szerződéskötés előtt azt a sebességet és egyéb szolgáltatásminőségi paramétereket kell közölniük a végfelhasználóval, amelyet a szolgáltatás igénybevételének fő helyén ténylegesen biztosítani tudnak.
- (57) A végberendezéseket illetően a szerződésekben meg kell határozni a berendezés használatának szolgáltató általi esetleges korlátozásait, például „SIM zároló” mobil eszközök segítségével, valamint a szerződés megállapodás szerinti időtartamának a lejártá előtti felmondása esetén fizetendő esetleges díjakat. A szerződés megállapodás szerinti időtartamának a lejártát követően semmilyen díj nem számítható fel.
- (58) A számlasokkók elkerülése érdekében a végfelhasználónak lehetőséget kell biztosítani a hívásokért és az internet-hozzáférési szolgáltatások használatáért fizetendő díjak felső összeghatárának a meghatározására. Ezt a lehetőséget díjmentesen kell biztosítani, és megfelelő, a későbbiekben ismételten megtekinthető értesítést kell küldeni arról, ha a felső határ eléréséhez közeledik. A felső határ elérését követően a végfelhasználó nem veheti igénybe az érintett szolgáltatásokat, és nem is számolhatnak fel neki azokért díjat, kivéve, ha kifejezetten kéri a szolgáltatásnak a szolgáltatóval kötött megállapodás szerinti folytatását.
- (59) A tagállamok tapasztalatai alapján és az Egészség- és Fogyasztóügyi Végrehajtó Ügynökség megbízásából a közelmúltban készült tanulmány szerint a hosszú időtartamra szóló szerződések és a szerződések automatikus vagy hallgatólagos meghosszabbítása jelentős akadályokat állít a szolgáltatóváltás elé. Ezért kívánatos, hogy a végfelhasználó a szerződéskötéstől számított hat hónap elteltével költségmentesen felmondhassa a szerződést. Ebben az esetben a szolgáltató kérheti a végfelhasználótól a kedvezményesen kapott végberendezés maradványértékének vagy egyéb akciók esetén egy időarányos értéknek a megtérítését. A hallgatólagosan meghosszabbított szerződések esetében egyhónapos felmondási időt kell alkalmazni.
- (60) A szerződési feltételek nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató általi, a végfelhasználó hátrányára történő jelentős, például a díjakat, tarifákat, adatforgalomkorlátozásokat, adatsebességet, lefedettséget vagy a személyes adatok kezelését érintő módosítása esetén a végfelhasználónak lehetőséget kell biztosítani a szerződés költségmentes felmondására vonatkozó jog gyakorlására.

- (61) Egyre elterjedtebbek, és a verseny fontos elemét képezik az elektronikus hírközlési és egyéb – például lineáris műsorterjesztési – szolgáltatásokat tartalmazó csomagok. Ha az ilyen csomagokat alkotó különböző szolgáltatásokra eltérő szerződési szabályok vonatkoznak a szerződés felmondása és a szolgáltatóváltás tekintetében, akkor a végfelhasználónak valójában nincs lehetősége arra, hogy a csomag egésze vagy annak egy része helyett versenyképes ajánlatot vegyen igénybe. E rendelet szerződés felmondására és szolgáltatóváltásra vonatkozó rendelkezései ezért az ilyen csomagok valamennyi alkotóelemére alkalmazandók.
- (62) Ahhoz, hogy a versenyből fakadó előnyöket teljes mértékben élvezhessék, a végfelhasználóknak képesnek kell lenniük arra, hogy kellő tájékozottsággal választhassanak szolgáltatót, és ha érdekeik azt diktálják, szolgáltatót válthassanak. Ezért a végfelhasználók szolgáltatóváltását nem gátolhatják jogi, műszaki vagy eljárási akadályok, a szerződési feltételeket és a díjakat is ideértve. A fogyasztó általi választás és a tényleges verseny egyik kulcsfontosságú előmozdítója a számhordozhatóság. A szám átvitelét a lehető legkevesebb késedelemmel kell végrehajtani, hogy az arra vonatkozó megállapodás aláírását követő egy munkanapon belül ténylegesen éljen a szám. A számlatartozások kiegyenlítése nem írható elő a szám átvételére vonatkozó kérelem végrehajtásának a feltételeként.
- (63) Az egyablakos ügyintézés lehetővé tétele és a végfelhasználók zökkenőmentes szolgáltatóváltásának a megkönnyítése érdekében a szolgáltatóváltás folyamatát az ügyfelet átvevő nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatónak kell irányítania. Az ügyfelet átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató nem késleltetheti vagy akadályozhatja a szolgáltatóváltás folyamatát. Ahol csak lehet, automatizált folyamatot kell működtetni, és gondoskodni kell a személyes adatok magas szintű védelméről. A szolgáltatóváltásra vonatkozó átlátható, pontos és kellő időben elérhető információk erősítik a végfelhasználók a szolgáltatóváltásba vetett bizalmát, és növelik a hajlandóságukat arra, hogy a versenyalapú folyamatban aktívan részt vegyenek.
- (64) A szolgáltatóváltást követően az átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóval kötött szerződés automatikusan megszűnik anélkül, hogy a végfelhasználónak további lépéseket kellene tennie. Előre kifizetett szolgáltatás esetén a fel nem használt egyenleget vissza kell fizetni a szolgáltatót váltó fogyasztónak.
- (65) Fontos azonosító – például az e-mail cím – megváltozása esetén a végfelhasználónak folytonosságot kell tapasztalnia. E célból gondoskodni kell arról, hogy ne veszessenek el elektronikus levelek, és abban az esetben, ha a végfelhasználó az átadó szolgáltatótól kapott e-mail címmel rendelkezik, lehetőséget kell kapnia arra, hogy – díjmentesen – az átadó internetszolgáltató által kínált e-mail továbbítót válassza.
- (66) Az illetékes nemzeti hatóságok előírhatják a számhordozás és a szolgáltatóváltás globális folyamatait, figyelembe véve a technológiai fejlesztéseket és a gyors, hatékony és fogyasztóbarát szolgáltatóváltási folyamat biztosításának a szükségességét. Az illetékes nemzeti hatóságoknak lehetővé kell tenni, hogy arányos intézkedéseket alkalmazzanak annak érdekében, hogy a végfelhasználók a szolgáltatóváltás teljes folyamata során megfelelő védelemben részesüljenek, ideértve a visszaélések kockázatának vagy a késedelmeknek a minimalizálásához és a végfelhasználó beleegyezése nélküli másik szolgáltatóhoz való átkerülésének a megakadályozásához szükséges megfelelő szankciókat is. Lehetővé kell tenni továbbá,

hogyan a végfelhasználók ilyen esetekben történő automatikus kártalanítását biztosító mechanizmust működtessenek.

- (67) Lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti szabályozó hatóságok eredményesen felléphessenek az e rendelet rendelkezéseinek való megfelelés figyelemmel kísérése és kielégítésének biztosítása érdekében, és ezen belül hatáskörrel rendelkezzenek arra, hogy azok megsértése esetén hatásos pénzbírságot vagy közigazgatási szankciókat szabhassanak ki.
- (68) A piaci és műszaki fejlemények figyelembevétele érdekében a jogi aktusoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkével összhangban történő elfogadására vonatkozó hatáskört a Bizottságra kell ruházni a mellékletek elfogadása tekintetében. Különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során – többek között szakértői szinten – megfelelő konzultációkat folytasson. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során a Bizottságnak gondoskodnia kell a vonatkozó dokumentumok egyidejűleg, kellő időben és megfelelő módon történő eljuttatásáról az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz.
- (69) E rendelet egységes alkalmazási feltételeinek a biztosítása érdekében a Bizottságot végrehajtási hatáskörrel kell felruházni annak a határozatnak az elfogadását illetően, amely a tagállamoknak előírja, hogy megfelelési terveiket a használati jogok megadásának és a tényleges használat engedélyezésének a közös időütemezéséhez igazítsák.
- (70) A rádióspektrum-engedélyezés harmonizálásával és összehangolásával, a kis hatótávolságú vezeték nélküli hozzáférési pontok jellemzőinek a meghatározásával, a rádióspektrum felosztását illető, tagállamok közötti koordinációval, az európai virtuális hozzáférési termékekre vonatkozó részletesebb műszaki és módszertani szabályok kidolgozásával, valamint az internethez való hozzáférés, az ésszerű forgalomszabályozás és a szolgáltatásminőség garantálásával kapcsolatos végrehajtási hatásköröket az Európai Parlamenti és a Tanács 182/2011/EU rendeletének²⁵ megfelelően kell gyakorolni.
- (71) Az egységes elektronikus hírközlési piac kiteljesítésével kapcsolatos cél és az eléréséhez szükséges, e rendelet szerinti intézkedések, valamint egyes már meglévő konkrét jogszabályi rendelkezések egységességének a biztosítása, továbbá a kialakulóban lévő döntéshozási gyakorlat tükrözése érdekében módosítani kell a 2002/21/EK irányelvet, a 2002/20/EK és 2002/22/EK irányelvet, valamint az 531/2012/EU rendeletet. Ez a következő rendelkezéseket foglalja magában: a 2002/21/EK irányelv és a kapcsolódó irányelvek e rendelettel összefüggésben való értelmezésének az előírása, a Bizottság hatáskörének kibővítése a jelentős piaci erővel rendelkező európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó korrekciós intézkedések egységességének az európai konzultációs mechanizmus keretében történő biztosítása érdekében, az érintett piacok meghatározásának és versenyképességének az értékelése során alkalmazott szempontok harmonizálása, a 2002/20/EK irányelv szerinti bejelentési rendszer hozzáigazítása az egységes uniós engedélyhez, valamint a 2002/22/EK rendelet végfelhasználói jogokra vonatkozó és az e rendelet által előírt teljes körű harmonizáció következtében feleslegessé váló rendelkezéseinek a hatályon kívül helyezése.

²⁵

A Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló, 2011. február 11-i 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (72) Az Unióban továbbra is széttagolt a mobilhírközlési piac, és nincs olyan mobilhálózat, amely valamennyi tagállamot lefedi. Ennek következtében a barangolásszolgáltatóknak ahhoz, hogy belföldi ügyfeleknek az Unión belüli utazásaik során mobil hírközlési szolgáltatásokat nyújthassanak, nagykereskedelmi barangolási szolgáltatásokat kell vásárolniuk a látogatott tagállamban ilyen szolgáltatásokat kínáló szolgáltatóktól. Ezek a nagykereskedelmi díjak jelentős mértékben akadályozzák a barangolási szolgáltatások belföldi mobilszolgáltatásokéval megegyező árszinten történő nyújtását. Ezért az e díjak csökkentését megkönnyítő intézkedéseket kell elfogadni. A barangolásszolgáltatók hálózati lefedettségének kereskedelmi vagy műszaki megállapodások révén történő virtuális kiterjesztése az Unió egészére lehetővé tennék a nagykereskedelmi költségek internalizálását. A megfelelő ösztönzők nyújtása érdekében módosítani kell az 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁶ meghatározott egyes szabályozói kötelezettségeket. Ha a barangolásszolgáltatók akár saját hálózataikon keresztül, akár két- vagy többoldalú barangolási megállapodások révén gondoskodnak arról, hogy az Unióban valamennyi ügyfelüknek már eleve a belföldi díjakkal azonos szintű barangolási díjakat kínáljanak, akkor ezen szolgáltatókra nézve nem kell előírni azt a belföldi szolgáltatókra vonatkozó követelményt, hogy tegyék lehetővé ügyfeleknek a hozzáférést bármely alternatív barangolási szolgáltató barangolós hangátviteli, SMS és adatátviteli szolgáltatásaihoz, fenntartva egy átmeneti időszakot abban az esetben, ha ezt a hozzáférést már megadták.
- (73) A két- vagy többoldalú barangolási megállapodásoknak köszönhetően a mobilszolgáltatók a belföldi ügyfelek által a partnereik hálózatain végzett barangolást nagyban úgy kezelhetik, mintha ezek az ügyfelek a saját hálózataikon nyújtott szolgáltatást vennék igénybe, és ennek megfelelő kiskereskedelmi árat számíthatnak fel az Unióra kiterjedő virtuális hálózati lefedettségért. Nagykereskedelmi szinten ez a megoldás lehetővé tenné az új barangolós termékek fejlesztését, amelynek következtében kiskereskedelmi szinten fokozódna a választék és a verseny.
- (74) Az európai digitális menetrendben és az 531/2012/EU rendeletben meghatározott szakpolitikai célkitűzés szerint a barangolós és a belföldi díjak közötti különbségnek a nullához kell közelítenie. Gyakorlati szempontból ez azt jelenti, hogy az adott fél által kínált belföldi kiskereskedelmi szolgáltatáscsomagok alapján megkülönböztethető tág belföldi felhasználói kategóriákba eső felhasználók az Unión belüli időszakos utazásaik során is ugyanazt, az általuk igénybevett belföldi kiskereskedelmi szolgáltatáscsomaghoz tartozó jellemző forgalmat bonyolítják le, mint belföldön, bízva abban, hogy ez a belföldi használathoz képest nem jelent többletköltséget a számukra. Az említett tág kategóriák a jelenlegi kereskedelmi gyakorlatban alkalmazott különbségdíjak alapján határozhatók meg: például feltöltőkártyás és előfizetéses belföldi kiskereskedelmi szolgáltatáscsomagok, „csak GSM” (vagyis hang, SMS) szolgáltatáscsomagok, forgalommennyiséghez igazodó szolgáltatáscsomagok, üzleti és lakossági szolgáltatáscsomagok, a tényleges forgalom után fizetendő egységárakat meghatározó vagy a tényleges forgalomtól független egységes árért forgalmi keretet (pl. lebeszélhető percek, felhasználható adatforgalmat) biztosító kiskereskedelmi szolgáltatáscsomagok. A kiskereskedelmi díjszabási rendszerek és az ügyfelek rendelkezésére álló szolgáltatáscsomagok sokszínűsége az Unión belüli belföldi mobilpiacokon a változatos felhasználói

²⁶ Az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló, 2012. június 13-i 531/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 172., 2012.6.30., 10. o.).

igényekhez való alkalmazkodást tükrözi, ami a versengő piac jellemzője. Az Unión belüli barangolási környezetnek a belföldi piacokéhoz hasonló rugalmassággal kell rendelkeznie, de nem szabad elfelejteni, hogy az a tény, hogy a barangolásszolgáltatóknak nagykereskedelmi inputokat kell beszerezniük a különböző tagállamok független hálózatüzemeltetőitől, abban az esetben is indokolhatja az ésszerű használaton alapuló korlátozásokat, ha a belföldi díjaknak megfelelő díjakat számítanak fel a barangolósos forgalomért.

- (75) Jóllehet elsősorban a barangolásszolgáltatók állapítják meg azt az ésszerű barangolósos hangátviteli, SMS és adatátviteli forgalmat, amelyért az általuk kínált különféle kiskereskedelmi szolgáltatáscsomagok keretében a belföldi díjaknak megfelelő díjakat számítanak fel, a nemzeti szabályozó hatóságoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy felügyeljék a barangolásszolgáltatók által az ésszerű forgalom alapján alkalmazott korlátokat, és biztosítsák azok pontos meghatározását a szerződésekbe foglalt részletes, számszerű információk formájában, amelyeket az ügyfél számára világos és átlátható módon kell megfogalmazni. Ennek során a nemzeti szabályozó hatóságoknak a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell venniük a BEREC vonatkozó iránymutatását. A BEREC-iránymutatásban meg kell határozni az uniós szintű hang-, adat- és SMS forgalmi trendek alapján kirajzolódó különféle jellemző felhasználási szokásokat és azok várható alakulását, különösen a vezeték nélküli adatforgalom terén.
- (76) A mobil végződtetési díjak közelmúltbeli jelentős csökkenése az Unióban a bejövő hívások után fizetendő barangolási többletdíjak megszüntetését is indokolná.
- (77) Annak érdekében, hogy a BEREC tevékenységének állandósága és stratégiai szempontok szerint történő irányítása biztosított legyen, a BEREC szabályozói tanácsát egy feladatát teljes munkaidőben ellátó elnöknek kell képviselnie, akit érdemei, alkalmassága, az elektronikus hírközlési piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a felügyelet és a szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján a szabályozói tanács által és a Bizottság segítségével szervezett és lefolytatott nyílt pályázati eljárást követően a szabályozói tanács nevez ki. A Bizottságnak a szabályozói tanács első elnökének kinevezése céljából érdem, alkalmasság, az elektronikus hírközlési piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretek, valamint a felügyelet és a szabályozás terén szerzett gyakorlat alapján többek között össze kell állítania az előválogatott jelöltek listáját. A későbbi kinevezések tekintetében az e rendelet értelmében elkészítendő jelentésben felül kell vizsgálni, hogy a Bizottság általi listakészítés mint eljárás megfelelő-e. A BEREC Hivatalának ezért a szabályozói tanács elnökéből, egy irányítóbizottságból és egy igazgatási vezetőből kell állnia.
- (78) A 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/22/EK irányelvet, valamint az 1211/2009/EK és 531/2012/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (79) Az 1211/2009/EK rendeletnek megfelelően a Bizottság minden alkalommal kikérheti a BEREC véleményét, amikor azt az e rendeletben foglalt rendelkezések a végrehajtásához szükségesnek tartja.
- (80) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és figyelembe veszi az Európai Unió alapjogi chartájában és különösen annak 8. cikkében (a személyes adatok védelme), 11. cikkében (a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadsága), 16. cikkében (a vállalkozás szabadsága), 21. cikkében (a megkülönböztetés tilalma) és 38. cikkében (a fogyasztók védelme) foglalt jogokat és elveket.

- (81) Mivel e rendelet célját – nevezetesen az elektronikus hírközlés európai egységes piacának a kiteljesítéséhez szükséges szabályozási alapelvek és részletes szabályok meghatározását – a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e cél – nagyságrendje és hatásai miatt – az Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Összhangban az említett cikkben meghatározott arányosság elvével, e rendelet nem haladja meg az említett cél eléréséhez szükséges mértéket,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. fejezet **Általános rendelkezések**

1. cikk – Cél és hatály

(1) Ez a rendelet az elektronikus hírközlés európai egységes piacának kiteljesítéséhez szükséges szabályozási alapelveket és részletes szabályokat határozza meg annak érdekében, hogy:

a) az elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó és az elektronikus hírközlő hálózatokat üzemeltető szolgáltatóknak jogot, lehetőséget és ösztönzést biztosítson hálózataik fejlesztésére, bővítésére és üzemeltetésére, valamint szolgáltatások nyújtására, függetlenül attól, hogy székhelyük vagy ügyfeleik hol találhatóak az Unióban,

b) a polgároknak és a vállalkozásoknak joga és lehetősége legyen versenyképes, biztonságos és megbízható elektronikus hírközlési szolgáltatásokat igénybe venni függetlenül attól, hogy azokat hol nyújtják az Unióban, és anélkül, hogy ebben a határok átlépésekor korlátozások vagy indokolatlan többletköltségek akadályoznák őket.

(2) Ez a rendelet különösen azokat a szabályozási alapelveket határozza meg, amelyek alapján a Bizottság, az Európai Elektronikus Hírközlési Szabályozók Testülete (BEREC) és az illetékes nemzeti hatóságok a saját hatáskörükön belül, a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/21/EK és a 2002/22/EK irányelv rendelkezéseivel összefüggésben eljárnak annak érdekében, hogy:

a) egyszerűsített, kiszámítható és konvergens szabályozási feltételeket biztosítsanak a legfontosabb igazgatási és kereskedelmi paraméterekre vonatkozóan, többek között a piacelemzés alapján kiróható egyedi kötelezettségek arányosságának tekintetében;

b) előmozdítsák az egységes piacon folyó fenntartható versenyt és az Unió globális versenyképességét, és ennek megfelelően csökkentsék az ágazatspecifikus piacsabályozást miközben, illetve amikor e célok teljesülnek;

c) támogassák az Unió egészére kiterjedő, a kialakuló végfelhasználói kereslet kielégítésére képes új és továbbfejlesztett nagykapacitású infrastruktúrákra irányuló beruházást és innovációt;

d) megkönnyítsék az innovatív és magas színvonalú szolgáltatásnyújtást;

e) gondoskodjanak arról, hogy a rádióspektrum – általános felhatalmazás vagy egyedi használati jogok alapján – rendelkezésre álljon és rendkívül hatékonyan hasznosuljon az innovációt, a beruházást, a munkahelyteremtést és a végfelhasználók érdekét előmozdító vezeték nélküli, széles sávú alkalmazások céljára;

f) a polgárok és a végfelhasználók összekapcsolhatósággal kapcsolatos érdekeit szolgálják a hálózati hozzáférési lehetőségek és a szolgáltatások választékának és minőségének a javulását eredményező jobb beruházási feltételek teremtése, az Unión belüli mobilitás megkönnyítése, valamint a társadalmi és területi kohézió növelése révén.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott átfogó szabályozási alapelvek érvényre jutásának biztosítása érdekében ez a rendelet megállapítja a következőkhöz szükséges részletes szabályokat:

a) az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó egységes engedély;

b) a szabályozási feltételek további konvergenciája azon korrekciós intézkedések szükségessége és arányossága tekintetében, amelyekre a nemzeti szabályozó hatóságok az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókat kötelezik;

c) bizonyos nagykereskedelmi termékeknek az Unió szintjén harmonizált, konvergencia szabályozási feltételek szerinti biztosítása széles sávú hírközlés céljára;

d) a vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára szolgáló harmonizált rádióspektrum kijelölésének összehangolt európai keretének, és ezáltal az európai vezeték nélküli térségnek a létrehozása;

e) a végfelhasználók jogaival és a kiskereskedelmi piacokon folyó tényleges verseny támogatásával kapcsolatos szabályok harmonizálása, és ezáltal az elektronikus hírközlés európai fogyasztói térségének a létrehozása;

f) az Unión belüli és a barangolós kommunikációért felszámított indokolatlan felárak fokozatos megszüntetése az EU-ban.

2. cikk – Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/21/EK, a 2002/22/EK és a 2002/77/EK irányelvben szereplő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni.

E rendelet alkalmazásában továbbá:

1. „európai elektronikus hírközlési szolgáltató”: az Unióban székhellyel rendelkező vállalkozás, amely közvetlenül vagy egy vagy több leányvállalaton keresztül egynél több tagállamban elektronikus hírközlő hálózatot üzemeltet vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújt, vagy ilyen tevékenységet kíván folytatni, és nem minősül egy másik elektronikus hírközlési szolgáltató leányvállalatának;

2. „nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató”: nyilvános elektronikus hírközlő hálózatot üzemeltető vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás;

3. „leányvállalat”: olyan vállalkozás, amelyben egy másik vállalkozásnak közvetlenül vagy közvetve:

i. módjában áll a szavazati jogok több mint felét gyakorolni, vagy

ii. módjában áll a felügyelő bizottság, az igazgatóság vagy a vállalkozást jogilag képviselő testületek tagjai több mint felét kinevezni, vagy

iii. jogában áll a vállalkozás ügyeit irányítani;

4. „egységes uniós engedély”: a székhely szerinti tagállamban kiadott általános felhatalmazáson alapuló, az európai elektronikus hírközlési szolgáltatóra e rendeletnek megfelelően az egész Unióban vonatkozó jogi keret;

5. „saját tagállam”: az európai elektronikus hírközlési szolgáltató székhelye szerinti tagállam;
6. „székhely”: az a letelepedési hely valamely tagállamban, ahol az Unióban nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatásokra vagy az Unióban üzemeltetett elektronikus hírközlő hálózatokra irányuló beruházásokra, valamint az azok nyújtására, illetve üzemeltetésére vonatkozó legfontosabb döntéseket hozzák;
7. „fogadó tagállam”: a saját tagállamtól eltérő bármely tagállam, ahol az európai elektronikus hírközlési szolgáltató elektronikus hírközlő hálózatot üzemeltet, vagy elektronikus hírközlési szolgáltatásokat nyújt;
8. „vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára szolgáló harmonizált rádióspektrum”: a műsorterjesztéstől eltérő elektronikus hírközlési szolgáltatás céljára szolgáló rádióspektrum, amelynek a rendelkezésre állására és hatékony használatára irányadó feltételek Unió szinten – különösen a 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal²⁷ – harmonizálva vannak;
9. „kis hatótávolságú vezeték nélküli hozzáférési pont”: vezeték nélküli hálózati hozzáférést biztosító, kis teljesítményű, kisméretű berendezés, amely kis hatótávolságon belül üzemel, és földi nyilvános mobilhírközlő hálózat része lehet, valamint egy vagy több csekély vizuális hatású antennával rendelkezhet, és tekintet nélkül a hálózat topológiájára lehetővé teszi a nyilvános elektronikus hírközlő hálózatokhoz való vezeték nélküli hozzáférést;
10. „rádiós helyi hálózat” (RLAN): kis teljesítményű, vezeték nélküli hozzáférési rendszer, amely kis hatótávolságon belül üzemel úgy, hogy a más felhasználók által a közelben használt hasonló rendszerek zavarásának a kockázata csekély, és amely nem kizárólagos alapon használ olyan frekvenciákat, amelyek e célra történő elérhetőségének és hatékony használatának feltételei az Unió szintjén harmonizálva vannak;
11. „virtuális széles sávú hozzáférés”: a széles sávú hálózatokhoz való nagykereskedelmi hozzáférés egyik fajtája, amely egy, a vevő telephelyéhez a fizikai átengedés kivételével bármilyen hozzáférési hálózati architektúrán keresztül virtuális hozzáférést biztosító csatlakozásból, valamint meghatározott átadási pontokra vonatkozó átviteli szolgáltatásból áll, és magában foglal meghatározott hálózati elemeket és hálózati funkciókat, valamint kiegészítő informatikai rendszereket is;
12. „garantált szolgáltatásminőségű (ASQ) összekapcsolási termék”: az internetprotokoll-alapú (IP-alapú) adatcsere-központnál elérhetővé tett termék, amely lehetővé teszi a vevők számára IP-alapú adatátviteli kapcsolat létesítését egy összekapcsolási pont és egy vagy több helyhez kötött hálózat végződött pont között, és a végfelhasználóknak nyújtott meghatározott szolgáltatásokra vonatkozóan meghatározott szintű, végpontok közötti hálózati teljesítményt tesz lehetővé meghatározott paramétereken alapuló, garantált szolgáltatásminőség biztosítása révén;
13. „távolsági hírközlés”: a helyi központon és a nemzeti számozási tervben körzetszámmal azonosított regionális díjszabási területen kívül végződött beszédalapú vagy üzenetszolgáltatások;
14. „internet-hozzáférési szolgáltatás”: nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatás, amely internetcsatlakozást és ezáltal az internethez csatlakozó szinte valamennyi

²⁷

Az Európai Közösség rádióspektrum-politikájának keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 676/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozat („rádióspektrum-határozat”) (HL L 108., 2002.4.24., 1. o.).

végponttal összekapcsolási lehetőséget biztosít, tekintet nélkül az alkalmazott hálózati technológiára;

15. „speciális szolgáltatás”: olyan elektronikus hírközlési szolgáltatás vagy bármely egyéb szolgáltatás, amely tartalmak, alkalmazások vagy szolgáltatások meghatározott köréhez vagy együtteséhez nyújt hozzáférési lehetőséget, és melynek műszaki jellemzőit végponttól végpontig ellenőrizik, vagy amely meghatározott számú félnek vagy végpontba történő adatküldést vagy meghatározott számú féltől vagy végpontból történő adatfogadást tesz lehetővé; és amelyet nem forgalmaznak vagy használnak széles körben az internet-hozzáférési szolgáltatás helyettesítőjeként;

16. „átvevő nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató”: az a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató, amelyhez a telefonszámot vagy szolgáltatást áthelyezik;

17. „átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató”: az a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató, amelytől a telefonszámot vagy szolgáltatást áthelyezik.

II. fejezet

Egységes uniós engedély

3. cikk – Az Unió-szerte nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatás szabadsága

(1) Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók jogosultak arra, hogy az egész Unióban üzemeltessenek elektronikus hírközlő hálózatokat és nyújtsanak elektronikus hírközlési szolgáltatásokat, valamint hogy az ilyen hálózatok üzemeltetéséhez és szolgáltatások nyújtásához kapcsolódó jogokat a tevékenységük által érintett tagállamok mindegyikében olyan, egységes uniós engedély alapján gyakorolják, amelynek egyetlen feltétele a 4. cikkben meghatározott bejelentési kötelezettségek teljesítése.

(2) E rendelet eltérő rendelkezései hiányában és az 531/2012/EU rendelet sérelme nélkül, az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra az érintett tagállamokban az uniós szabályozásnak megfelelően alkalmazott szabályok és feltételek vonatkoznak.

(3) A 2002/20/EK irányelv 12. cikkében foglaltaktól eltérve, csak arra az európai elektronikus hírközlési szolgáltatóra vethetők ki a fogadó tagállamban fizetendő igazgatási díjak, amelynek az adott tagállamban nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatásokból származó éves forgalma meghaladja a teljes nemzeti elektronikus hírközlési forgalom 0,5%-át. E díjak kivetésekor csak az érintett tagállamban nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatásokból származó forgalom vehető figyelembe.

(4) A 2002/22/EK irányelv 13. cikke (1) bekezdése b) pontjában foglaltaktól eltérve, csak az az európai elektronikus hírközlési szolgáltató kötelezhető a fogadó tagállamban az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek nettó költségeinek a megosztása céljából kivetett hozzájárulás megfizetésére, amelynek az adott tagállamban nyújtott elektronikus hírközlési szolgáltatásokból származó éves forgalma meghaladja a teljes nemzeti elektronikus hírközlési forgalom 3%-át. Ilyen hozzájárulás kivetésekor minden esetben csak az érintett tagállamban elért forgalom vehető figyelembe.

(5) Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók jogosultak arra, hogy a különböző tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai az objektív megítélés alapján egyenértékűnek tekinthető helyzetekben egyenlő bánásmódban részesítsék őket.

(6) Ha valamely európai elektronikus hírközlési szolgáltatót érintően a 2002/19/EK, 2002/20/EK, 2002/21/EK és 2002/22/EK irányelv, e rendelet vagy az 531/2012/EU rendelet szerinti kötelezettségekkel kapcsolatban társaságok közötti jogvita merül fel valamely fogadó

tagállamban, akkor az európai elektronikus hírközlési szolgáltató egyeztethet a saját tagállam nemzeti szabályozó hatóságával, az pedig az egységes szabályozási gyakorlat kialakítását szem előtt tartva véleményt adhat ki. A vita rendezése során a fogadó tagállam nemzeti szabályozó hatóságának a lehető legteljesebb mértékben figyelembe kell vennie a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága által kiadott véleményt.

(7) Azoknak az európai elektronikus hírközlési szolgáltatóknak, amelyek e rendelet hatálybalépésének az időpontjában jogosultak arra, hogy egynél több tagállamban üzemeltessenek elektronikus hírközlő hálózatokat és nyújtsanak elektronikus hírközlési szolgáltatásokat, legkésőbb 2016. július 1-jéig be kell nyújtaniuk a 4. cikkben előírt bejelentést.

4. cikk – Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó bejelentési eljárás

(1) Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatóknak tevékenységük legalább egy tagállamban történő megkezdése előtt egyetlen bejelentést kell tenniük e rendeletnek megfelelően a saját tagállam nemzeti szabályozó hatóságánál.

(2) A bejelentésnek tartalmaznia kell az elektronikus hírközlő hálózatok üzemeltetéséről és az elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtásáról vagy az ilyen tevékenység megkezdésének a szándékáról szóló nyilatkozatot, és ahhoz kizárólag a következő információkat kell csatolni:

a) a szolgáltató neve, jogállása és jogi formája, bejegyzési száma – amennyiben a szolgáltató kereskedelmi nyilvántartásban vagy egyéb hasonló közhitelű nyilvántartásban szerepel –, székhelyének címe, kapcsolattartója, a szolgáltatott vagy szolgáltatni kívánt hálózatok vagy szolgáltatások rövid leírása, valamint a saját tagállam megnevezése;

b) a fogadó tagállam(ok), ahol a szolgáltatásokat nyújtja, a hálózatokat üzemelteti, vagy ilyen tevékenységet folytatni szándékozik, közvetlenül vagy leányvállalatokon keresztül közvetve, és az utóbbi esetben az érintett leányvállalatok neve, jogállása és jogi formája, címe, bejegyzési száma – amennyiben a szolgáltató a fogadó tagállam kereskedelmi nyilvántartásában vagy egyéb hasonló közhitelű nyilvántartásában szerepel –, valamint a leányvállalatok kapcsolattartói és a tevékenységük által érintett területek. Ha a leányvállalat fölötti ellenőrzést közösen gyakorolja két vagy több olyan elektronikus hírközlési szolgáltató, amelynek székhelye különböző tagállamokban található, akkor a leányvállalatnak meg kell jelölnie annak az anyavállalatnak a saját tagállamát, amelyet e rendelet alkalmazása céljából figyelembe kell venni, és a leányvállalatot ennek megfelelően kell a megjelölt anyavállalatnak bejelentenie az adott saját tagállamban.

A bejelentést a saját tagállamban és a fogadó tagállamokban előírt nyelven vagy nyelveken kell benyújtani.

(3) A (2) bekezdésnek megfelelően benyújtott információk változásáról a változástól számított egy hónapon belül értesíteni kell a saját tagállam nemzeti szabályozó hatóságát. Ha a bejelentendő változás az előző bejelentésben nem szereplő fogadó tagállamban üzemeltetni kívánt elektronikus hírközlő hálózatot vagy nyújtani kívánt elektronikus hírközlési szolgáltatást érint, az európai elektronikus hírközlési szolgáltató a bejelentést követően megkezdheti a folytatni kívánt tevékenységet az érintett fogadó tagállamban.

(4) Az ebben a cikkben meghatározott bejelentési kötelezettségek nem teljesítése az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókra vonatkozó közös feltételek megszegésének minősül a saját tagállamban.

(5) A saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága a (2) bekezdésnek megfelelően benyújtott információkat és azoknak a (3) bekezdés szerint bejelentett változásait az információk vagy a

változásról szóló értesítések beérkezésétől számított egy héten belül továbbítja az érintett fogadó tagállamok nemzeti szabályozó hatóságainak és a BEREC Hivatalának.

A BEREC Hivatala nyilvánosan elérhető nyilvántartást vezet az e rendeletnek megfelelően tett bejelentésekről.

(6) Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók kérésére a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága a 2002/20/EK irányelv 9. cikkének megfelelően nyilatkozatot bocsát ki arról, hogy a vállalkozás az egységes uniós engedély hatálya alatt áll.

(7) Ha különböző tagállamok egy vagy több nemzeti szabályozó hatósága úgy véli, hogy a (2) bekezdés szerinti bejelentésben saját tagállamként megjelölt ország vagy a szolgáltatott információknak a (3) bekezdés szerint bejelentett változása nem áll összhangban vagy már nem áll összhangban a vállalkozás e rendelet alapján meghatározott székhelyével, akkor az értékelését alátámasztó indoklás kíséretében a Bizottság elé terjesztheti az ügyet. Az előterjesztésről tájékoztatás céljából másolatot kell küldeni a BEREC Hivatalának. A Bizottság azt követően, hogy az érintett európai elektronikus hírközlési szolgáltatónak és a vitatott saját tagállam nemzeti szabályozó hatóságának lehetőséget adott véleményük kifejtésére, az ügy előterjesztésétől számított három hónapon belül határozatot ad ki, amelyben megállapítja a szóban forgó vállalkozás e rendelet szerinti saját tagállamát.

5. cikk – Megfelelés az egységes uniós engedélynek

(1) Az érintett tagállamok mindegyikének nemzeti szabályozó hatósága figyelemmel kíséri és a 2002/20/EK irányelv 10. cikkében előírt eljárásokat végrehajtó nemzeti jogszabályoknak megfelelően biztosítja, hogy az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók eleget tegyenek a 3. cikk értelmében az adott tagállam területén hatályos szabályoknak és feltételeknek.

(2) A fogadó tagállam nemzeti szabályozó hatósága a saját tagállamnak átad minden releváns információt azon egyedi intézkedésekre vonatkozóan, amelyeket európai elektronikus hírközlési szolgáltatókkal szemben hozott azzal a céllal, hogy érvényt szerezzen a 3. cikk értelmében az adott tagállam területén hatályos szabályoknak és feltételeknek.

6. cikk – Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók elektronikus hírközlés nyújtására vonatkozó jogainak felfüggesztése és visszavonása

(1) A frekvenciák vagy számok használatára vonatkozó, bármely érintett tagállam által biztosított jogok felfüggesztésére vagy visszavonására vonatkozó intézkedések és a (3) bekezdésnek megfelelően elfogadott ideiglenes intézkedések sérelme nélkül, kizárólag a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága függesztheti fel vagy vonhatja vissza – a 2002/20/EK irányelv 10. cikk (5) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályoknak megfelelően – az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók jogát arra, hogy elektronikus hírközlési hálózatokat és szolgáltatásokat nyújtsanak az Unió teljes területén vagy annak egy részén.

(2) A 3. cikk értelmében a fogadó tagállamban hatályos szabályok és feltételek súlyos vagy ismételt megszegése esetén, amennyiben a fogadó tagállam nemzeti szabályozó hatósága által az 5. cikknek megfelelően alkalmazott, az előírások betartását célzó intézkedések nem vezetnek eredményre, a nemzeti szabályozó hatóság tájékoztatja a saját tagállam nemzeti szabályozó hatóságát, és kéri az (1) bekezdés szerinti intézkedések elfogadását.

(3) A saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága által a (2) bekezdés szerint benyújtott kérésre vonatkozóan meghozandó végleges döntésig a fogadó tagállam nemzeti szabályozó hatósága sürgős ideiglenes intézkedést hozhat a 2002/20/EK irányelv 10. cikk (6) bekezdését végrehajtó nemzeti jogszabályoknak megfelelően, amennyiben bizonyítéka van a 3. cikk

értelmében a területén hatályos szabályok és feltételek megszegésére. A 2002/20/EK irányelv 10. cikk (6) bekezdésében előírt három hónapos időkorláttól eltérve az ilyen ideiglenes intézkedés addig maradhat hatályban, amíg a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága meg nem hozza a végleges döntést.

A Bizottságot, a BEREC-et, valamint a saját tagállam és a többi fogadó tagállam nemzeti szabályozó hatóságait késedelem nélkül tájékoztatni kell az elfogadott ideiglenes intézkedésről.

(4) Amennyiben a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága saját kezdeményezésére vagy egy fogadó tagállam kérésére azt tervezi, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően felfüggeszti vagy visszavonja valamely európai elektronikus hírközlési szolgáltató jogait, erről a szándékáról értesítenie kell a döntés által érintett fogadó tagállamok mindegyikének nemzeti szabályozó hatóságát. A fogadó tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai egy hónapon belül véleményt nyilváníthatnak.

(5) A saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága az érintett fogadó tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai véleményének lehető legteljesebb mértékű figyelembe vételével hozza meg a végső döntést, melyről a döntés meghozatalától számított egy héten belül értesíti a Bizottságot, a BEREC-et és a döntés által érintett fogadó tagállamok nemzeti szabályozó hatóságait.

(6) Amennyiben a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága úgy döntött, hogy az (1) bekezdésnek megfelelően felfüggeszti vagy visszavonja valamely európai elektronikus hírközlési szolgáltató jogait, az érintett fogadó tagállamok nemzeti szabályozó hatóságai megteszik a megfelelő intézkedéseket annak magakadályozására, hogy a területükön a szolgáltató tovább folytassa a döntéssel érintett szolgáltatások vagy hálózatok nyújtását.

7. cikk – A végrehajtási intézkedések összehangolása

(1) A 6. cikk alkalmazása során a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága ugyanolyan gondossággal alkalmazza az olyan elektronikus hírközlési szolgáltatással vagy hálózattal kapcsolatos felügyeleti vagy végrehajtási intézkedéseket, amelyet egy másik tagállamban nyújtanak, illetve üzemeltetnek, vagy amely egy másik tagállamban okozott kárt, mintha az elektronikus hírközlési szolgáltatást vagy hálózatot a saját tagállamban nyújtanák.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a területükön kézbesíthetők legyenek az 5. és 6. cikk szerinti intézkedésekkel kapcsolatos jogi iratok.

III. fejezet

Európai inputok

1. szakasz – A rádióspektrum használatának összehangolása az egységes piacon belül

8. cikk – Alkalmazási kör és általános rendelkezések

(1) Ez a szakasz a vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára szolgáló harmonizált rádióspektrumra vonatkozik.

(2) Ez a szakasz nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy a 2002/20/EK irányelv 13. cikkének megfelelően a rádiófrekvencia-erőforrások optimális használatát biztosító díjakat vessenek ki, illetve hogy a rádióspektrumot a közrend, a közbiztonság és a honvédelem céljára szervezzék meg és használják.

(3) Az e szakasz által ráruházott hatáskörök gyakorlása során a Bizottság a lehető legteljesebb mértékben figyelembe veszi a 2002/622/EK²⁸ bizottsági határozattal létrehozott, rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport idevágó véleményeit.

9. cikk – A rádióspektrum vezeték nélküli széles sávú hírközlés céljára történő használata: szabályozási alapelvek

(1) A rádióspektrum tekintetében illetékes nemzeti hatóságok hozzájárulnak egy olyan vezeték nélküli térség létrejöttéhez, amely jó befektetési és versenyfeltételeket kínál a nagysebességű, vezeték nélküli széles sávú kommunikáció terén, lehetőséget biztosít az integrált, több területet lefedő hálózatok és szolgáltatások tervezésére és nyújtására és a méretgazdaságosság elérésére, ezzel ösztönözve az innovációt, a gazdasági növekedést és a végfelhasználóknak hosszú távon nyújtott előnyöket.

Az illetékes nemzeti hatóságok nem alkalmaznak olyan eljárásokat és nem támasztanak olyan feltételeket a rádióspektrum használatával kapcsolatban, amelyek szükségtelenül akadályozzák az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókat abban, hogy több tagállamban vagy az Unió egész területén nyújtsanak integrált elektronikus hírközlő hálózatokat és szolgáltatásokat.

(2) Az illetékes nemzeti hatóságok objektív, átlátható, megkülönböztetéstől mentes, arányos szempontokon alapuló, a lehető legkisebb terhet jelentő engedélyezési rendszert alkalmaznak a rádióspektrum használatának lehetővé tételére, úgy, hogy az maximalizálja a rádióspektrum használatának rugalmasságát és hatékonyságát, valamint elősegítse az összehasonlítható feltételek létrejöttét Unió-szerte az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók integrált, több területet lefedő beruházásai és tevékenységei számára.

(3) A rádióspektrum használatának engedélyezésére vonatkozó feltételek és eljárások kialakításánál az illetékes nemzeti hatóságok különösen tekintettel vannak a meglévő és a potenciális üzemeltetőkkel szembeni, valamint az európai elektronikus hírközlési szolgáltatókkal és más vállalkozásokkal szembeni egyenlő bánásmódra.

(4) Az (5) bekezdés sérelme nélkül, a rádióspektrum használatának engedélyezésére vonatkozó feltételek és eljárások kialakítása során az illetékes nemzeti hatóságok figyelembe veszik, és szükség szerint összehangolják a következő szabályozási alapelveket:

a) a végfelhasználók érdekeinek maximális védelme, ideértve mind a végfelhasználóknak a vezeték nélküli hálózatok és szolgáltatások terén megvalósuló eredményes, hosszú távú befektetéshez és innovációhoz, mind pedig a tényleges versenyhez fűződő érdekeit;

b) a rádióspektrum minél hatékonyabb használatának és a frekvenciagazdálkodás minél nagyobb hatékonyságának biztosítása;

c) kiszámítható és összehasonlítható feltételek biztosítása, melyek lehetővé teszik a több területre kiterjedő hálózatokra vonatkozó beruházások és szolgáltatások tervezését és a méretgazdaságosság elérését;

d) az alkalmazott feltételek szükségességének és arányosságának biztosítása, ideértve annak objektív vizsgálatát is, hogy indokolt-e további feltételeket bevezetni, melyek bizonyos üzemeltetőkre nézve kedvezőek vagy hátrányosak lehetnek;

²⁸ A rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoport létrehozásáról szóló, 2002. július 26-i 2002/622/EK bizottsági határozat (HL L 198., 2002.7.27., 49. o.).

e) a nagysebességű, vezeték nélküli, széles sávú hálózatokkal való széles körű területi lefedettségnek, valamint a kapcsolódó szolgáltatások nagyarányú penetrációjának és fogyasztásának biztosítása.

(5) A rádióspektrum használati jogára vonatkozó, a 10. cikkben említett különös feltételek alkalmazásáról való döntés során az illetékes nemzeti hatóságok kiemelt figyelmet fordítanak a 10. cikkben rögzített szempontokra.

10. cikk – A rádióspektrum használata kapcsán figyelembe veendő, releváns szempontok

(1) Egy a rádióspektrum használatára feljogosító eljárásban kiosztott frekvencia mennyiségének és jellegének meghatározásakor az illetékes nemzeti hatóság az alábbiakat veszi figyelembe:

a) a rendelkezésre álló különböző rádiófrekvencia-sávok műszaki jellemzői;

b) az egymást kiegészítő sávok egy eljárásban történő kezelésének a lehetősége; valamint

c) a frekvenciahasználati jogok különböző tagállambeli csoportosítása koherenciájának jelentősége a hálózatnak vagy a szolgáltatásoknak az Unió egész területén vagy annak jelentős részén történő nyújtása szempontjából.

(2) Annak eldöntésekor, hogy szabjanak-e meg – egy adott sáv vagy egymást kiegészítő sávokból álló kombináció használati jogára vonatkozóan – minimális vagy maximális rádiófrekvencia-mennyiséget, az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják:

a) a rádióspektrum minél hatékonyabb használatát, a 9. cikk (4) bekezdés b) pontjának megfelelően, figyelembe véve az adott sáv vagy sávok jellemzőit;

b) a hálózatokba történő beruházások hatékonyságát, a 9. cikk (4) bekezdés a) pontjának megfelelően.

Ez a bekezdés nem érinti az (5) bekezdésnek a maximális rádiófrekvencia-mennyiséget meghatározó feltételek tekintetében történő alkalmazását.

(3) Az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják, hogy a rádióspektrum használati jogáért fizetendő díjak, ha vannak:

a) kellően tükrözzék a rádióspektrum társadalmi és gazdasági értékét, beleértve az előnyös externáliákat is;

b) kiküszöböljék a kihasználatlanságot, és ösztönözzék azokat a beruházásokat, amelyek bővítik a hálózatok és a szolgáltatások kapacitását, növelik a velük való lefedettséget, és javítják a minőségüket;

c) kerüljék a megkülönböztetést, és biztosítsák az üzemeltetők – köztük a meglévő és a potenciális üzemeltetők – esélyegyenlőségét;

d) biztosítsák az azonnal fizetendő és az esetleges rendszeres díjak egymáshoz viszonyított optimális arányát, különös tekintettel arra, hogy a 9. cikk (4) bekezdésének b) és e) pontja értelmében ösztönözni kell a hálózatok gyors bővülését és a rádióspektrum kihasználását.

Ez a bekezdés nem érinti az (5) bekezdésnek azon feltételekre való alkalmazását, amelyek – adott esetben – a tényleges verseny előmozdítását szolgálják, és az üzemeltetők díjszabásának differenciálódását eredményezik.

(4) Az illetékes nemzeti hatóságok csak olyan kötelezettséget írhatnak elő a minimális földrajzi lefedettség elérésére vonatkozóan, amely a 9. cikk (4) bekezdése d) pontjának megfelelően szükséges és arányos a nemzeti szinten megállapított, közérdekű, konkrét célok

eléréshez. Ilyen kötelezettségek előírásakor az illetékes nemzeti hatóságok figyelembe veszik a következőket:

- a) az ország területének az adott szolgáltatással vagy más elektronikus hírközlési szolgáltatásokkal való, már meglévő lefedettsége;
- b) a kötelezettséggel potenciálisan érintett üzemeltetők számának minimalizálása;
- c) a különböző üzemeltetők – köztük az egyéb elektronikus hírközlési szolgáltatások nyújtói – közötti tehermegosztás és viszonyosság lehetősége;
- d) az előírt lefedettség eléréshez szükséges beruházások és azok szükségszerű megnyilvánulása az érintett díjakban;
- e) az érintett sávok műszaki alkalmassága a kiterjedt földrajzi lefedettség biztosítására.

(5) Annak eldöntésekor, hogy alkalmazzák-e a 243/2012/EK európai parlamenti és tanácsi²⁹ határozat 5. cikk (2) bekezdésében előírt, a tényleges verseny előmozdítását célzó intézkedéseket, az illetékes nemzeti hatóságok döntésüket a következők objektív, előrettekintő vizsgálatára alapozzák, figyelembe véve a piaci viszonyokat és a rendelkezésre álló összehasonlítható vizsgálatokat:

- a) az intézkedések nélkül várhatóan fennmarad vagy kialakul-e a tényleges verseny; valamint
- b) az ideiglenes intézkedések várható hatásai a piaci szereplő jelenlegi és jövőbeni beruházásaira.

(6) Az illetékes nemzeti hatóságok meghatározzák azokat a feltételeket, melyek a vállalkozások saját rádióspektrum-használati jogainak vagy azok egy részének más vállalkozás részére történő átadására vagy bérbeadására vonatkoznak, ideértve a rádióspektrum megosztását is. Ezeknek a feltételeknek a meghatározásakor az illetékes nemzeti hatóságok figyelembe veszik az alábbiakat:

- a) a rádióspektrum kihasználásának optimalizálása, a 9. cikk (4) bekezdésének b) pontjával összhangban;
 - b) a kedvező hatású megosztási lehetőségek kiaknázásának lehetővé tétele;
 - c) a jelenlegi és a potenciális jogosultak érdekeinek összehangolása;
 - d) jobban működő, rugalmasabb piac létrehozása a rádiófrekvenciákhoz való hozzáférés terén.
- Ez a bekezdés nem érinti a versenyszabályoknak a vállalkozásokra történő alkalmazását.

(7) Az illetékes nemzeti hatóságok az alábbiak figyelembe vételével engedélyezik a vezeték nélküli, széles sávú hírközlés passzív és aktív infrastruktúrájának megosztását és közös kiépítését:

- a) az infrastruktúrán alapuló verseny és az egyéb, szolgáltatásokon alapuló verseny állapota;
- b) a rádióspektrum jó kihasználásának szükségessége;
- c) a végfelhasználók választási lehetőségeinek és a szolgáltatás minőségének javítása;
- d) technológiai innováció.

Ez a bekezdés nem érinti a versenyszabályoknak a vállalkozásokra történő alkalmazását.

²⁹ Az egy többéves rádióspektrum-politikai program létrehozásáról szóló, 2012. március 14-i 243/2012/EU európai parlamenti és tanácsi határozat (HL L 81., 2012.3.21., 7. o).

11. cikk – A rádióspektrum használatának további feltételeire vonatkozó rendelkezések

(1) Ha a vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára szolgáló harmonizált rádióspektrum elérhetőségére és hatékony használata vonatkozó műszaki feltételek lehetővé teszik az adott rádióspektrum általános felhatalmazási rendszer keretében történő használatát, az illetékes nemzeti hatóságok kerülnek a további feltételek támasztását, és megakadályozzák, hogy az esetleges alternatív használat hátráltassa a harmonizált rendszer tényleges alkalmazását.

(2) Az illetékes nemzeti hatóságok úgy alakítják ki az engedélyezési feltételeket, hogy egy engedély vagy használati jog visszavonható vagy érvényteleníthető legyen, amennyiben az adott frekvenciát tartósan nem használják. A visszavonáshoz, illetve érvénytelenítéshez megfelelő kártalanítás kapcsolódhat, ha a frekvencia használatának mellőzése az üzemeltetőn kívül álló okokra vezethető vissza, és objektív indokok támasztják alá.

(3) Az illetékes nemzeti hatóságok megvizsgálják, hogy a nagykapacitású, vezeték nélküli, szélessávú szolgáltatásokhoz elegendő mennyiségű harmonizált rádióspektrum költséghatékony sávokban történő felszabadítása vagy megosztása érdekében szükség van-e a következőknek a versenyszabályokkal összhangban történő bevezetésére:

a) megfelelő kártalanítási vagy ösztönző kifizetések a meglévő használók, illetve frekvenciahasználati jogosultak számára, többek között a versenytárgyalási rendszerbe beépítve vagy a használati jogért fizetett fix díjként; vagy

b) a meglévő használók, illetve frekvenciahasználati jogosultak által fizetendő ösztönző díjak.

(4) Az illetékes nemzeti hatóságok megvizsgálják, hogy szükséges-e megfelelő minimális technológiai teljesítményszinteket megállapítani a különböző sávokra vonatkozóan, a 243/2012/EK határozat 6. cikk (3) bekezdésével összhangban, a spektrum jobb kihasználása érdekében, a 676/2002 határozat alapján elfogadott intézkedések sérelme nélkül.

A szintek meghatározásakor a hatóságok különösen:

a) figyelembe veszik a műszaki fejlesztéseknek és a berendezések – különösen a végberendezések – lecserélésének ciklusait; és

b) az előírt teljesítményszint elérésénél a technológiasemlegesség elvét alkalmazzák, a 2002/21/EK irányelv 9. cikkével összhangban.

12. cikk – A vezeték nélküli, széles sávú hírközlésre vonatkozó egyes engedélyezési feltételek harmonizálása

(1) A vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára szolgáló harmonizált rádióspektrumra vonatkozóan az illetékes nemzeti hatóságok ütemtervet készítenek a használati jogok odaítélésére vagy újraosztására, illetve a jogoknak a meglévő jogok feltételei szerint történő megújítására.

A használati jog érvényességének időtartamát vagy a megújítás időpontját jóval az első albekezdésben említett ütemtervben szereplő vonatkozó eljárás lefolytatása előtt kell kijelölni. Az ütemtervek, érvényességi időtartamok és megújítási ciklusok meghatározásakor figyelembe kell venni a kiszámítható beruházási környezet megteremtésének szükségességét, a vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára szolgáló esetleges új, releváns rádiófrekvencia-sávok felszabadításának tényleges lehetőségét és a kapcsolódó beruházásoknak a versenykörülmények közötti amortizációs idejét.

(2) Az (1) bekezdésnek az Unió teljes területén történő egységes végrehajtása és különösen a vezeték nélküli szolgáltatásoknak az Unión belüli egyidejű rendelkezésre állása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján:

a) közös, az Unió egészére vonatkozó vagy a tagállamok különböző kategóriáinak viszonyaihoz illeszkedő ütemtervet hozhat létre, és meghatározhatja azon dátumot vagy dátumokat, amikor a harmonizált sávra vagy az egymást kiegészítő harmonizált sávok kombinációjára vonatkozó egyedi használati jogokat oda kell ítélni, és engedélyezni kell, hogy a rádióspektrumot Unió-szerte ténylegesen használják vezeték nélküli, szélessávú hírközlés kizárólagos vagy közös nyújtására;

b) meghatározhatja a harmonizált sávokra vonatkozó jogok minimális érvényességi idejét;

c) a nem határozatlan idejű jogok esetében meghatározhat az egész Unióra vonatkozó egyidejű lejárati vagy megújítási dátumot;

d) meghatározhatja a harmonizált sávoknak a vezeték nélküli, széles sávú hírközléstől eltérő célra való használatára vonatkozó meglévő jogok lejárati dátumát, illetve határozatlan idejű jogok esetében azt a dátumot, amikor a használati jogot úgy kell módosítani, hogy lehetővé tegye a vezeték nélküli, széles sávú hírközlés nyújtását.

Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) A Bizottság annak érdekében is elfogadhat végrehajtási jogi aktusokat, hogy harmonizálja a rádióspektrumnak a harmonizált sávokban történő, vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára történő használatára vonatkozó – a jogi aktus elfogadásakor már létező – egyedi jogok lejárati dátumát vagy megújításának dátumát, és ezáltal Unió-szerte szinkronizálja a szóban forgó sávokra vonatkozó használati jogok megújításának vagy újraosztásának időpontját, ami adott esetben magában foglalhatja a (2) bekezdés vagy e bekezdés alapján elfogadott végrehajtási intézkedések útján harmonizált más sávok megújítási vagy újraosztási időpontjával való szinkronizálást is. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Ha az e bekezdés szerinti végrehajtási jogi aktusok harmonizált dátumot határoznak meg a frekvenciahasználati jogok megújítására vagy újraosztására, és az későbbi, mint egyes, az adott frekvenciára vonatkozóan valamelyik tagállamban már meglévő egyedi használati jogok lejárati vagy megújítási időpontja, akkor az illetékes nemzeti hatóság a meglévő jogok érvényességét meghosszabbítja a harmonizált dátumig, a korábban érvényben lévő engedélyezési feltételeknek megfelelően, ideértve az esetleges időszakos díjakat is.

Amennyiben a második albekezdéssel összhangban történő hosszabbítás a használati jog eredeti érvényességi időtartamához viszonyítva jelentős, az illetékes nemzeti hatóság a jog érvényességének meghosszabbításához a korábban érvényeshez képest módosított, a megváltozott körülményekre való figyelemmel szükségessé váló engedélyezési feltételeket támaszthat, ideértve további díjak kivetését is. A további díjakat az eredeti használati jogért fizetendő, kifejezetten az eredeti érvényességi időtartamra vonatkozóan számított kezdeti díjjal időarányosan kell meghatározni.

Az e bekezdés szerinti végrehajtási jogi aktusok nem írhatják elő a meglévő használati jogok érvényességi időtartamának lerövidítését egyetlen tagállamban sem, kivéve, ha ez a 2002/20/EK irányelv 14. cikk (2) bekezdésével összhangban történik, továbbá nem vonatkozhatnak a meglévő, határozatlan idejű jogokra.

Amennyiben a Bizottság a (2) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktust fogad el, ennek a bekezdésnek a rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazhatja az érintett harmonizált sáv vezeték nélküli, széles sávú hírközlési célú használatára vonatkozó jogokra.

(4) A (2) és (3) bekezdésben előírt végrehajtási jogi aktusok elfogadásakor a Bizottság figyelembe veszi:

- a) a 9. cikkben rögzített szabályozási alapelveket;
- b) a vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára szolgáló további rádiófrekvenciákra vonatkozó igény objektív eltéréseit az Unión belül, figyelemmel a több tagállamot lefedő, integrált hálózatoknak a közös rádiófrekvenciák iránti igényére is;
- c) a meglévő rádiófrekvencia-használók működési feltételeinek kiszámíthatóságát;
- d) a vezeték nélküli, széles sávú technológiák egymást követő generációinak bevezetési, fejlesztési és beruházási ciklusait;
- e) a nagy kapacitású, vezeték nélküli, széles sávú hírközlés iránti végfelhasználói igényeket.

Az azon tagállamok különböző kategóriáira vonatkozó ütemtervek kidolgozásakor, amelyek részéről még nem került sor egyedi használati jogok odaítélésére és a szóban forgó harmonizált sáv tényleges használatának engedélyezésére, a Bizottság tekintetbe veszi a tagállamoktól kapott, a korábban kiadott rádiófrekvencia-használati jogokra vonatkozó tájékoztatásokat, a 2002/21/EK irányelv 9. cikk (3) és (4) bekezdésében előírt korlátozási indokokat, az adott sáv szabaddá tételének esetleges szükségességét, a versenyre vagy a földrajzi vagy műszaki korlátokra gyakorolt hatásokat, és figyelembe veszi a belső piacra gyakorolt hatást. A Bizottság biztosítja, hogy a végrehajtás ne szenvedjen szükségtelen késedelmet, és hogy a különböző tagállamokra vonatkozó ütemtervek eltérései ne eredményezzenek indokolatlan eltérést a tagállamok piaci vagy szabályozási viszonyaiban.

(5) A (2) bekezdés nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy az adott harmonizált sávra vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadását megelőzően használati jogot ítéljenek oda az adott sávra, és engedélyezzék annak tényleges használatát, feltéve, hogy eleget tesznek az e bekezdés második albekezdésében foglaltaknak, vagy hogy erre az adott sávra vonatkozó végrehajtási jogi aktusban megállapított harmonizált dátum előtt kerül sor.

Ha az illetékes nemzeti hatóság az adott harmonizált sávra vonatkozó végrehajtási jogi aktus elfogadását megelőzően ítél oda használati jogot az adott sávra, akkor azt olyan feltételekhez kell kötnie, különösen az érvényesség időtartama tekintetében, hogy a használatra jogosultak tisztában legyenek azzal a lehetőséggel, hogy a Bizottság a (2) bekezdéssel összhangban végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, melyben minimális érvényességi időtartamot vagy az egész Unióra érvényes, egyidejű lejárati vagy megújítási időpontokat határoz meg az ilyen jogokra vonatkozóan. Ez az albekezdés nem vonatkozik a határozatlan idejű jogok odaítélésére.

(6) Azon harmonizált sávok esetében, melyekre a (2) bekezdéssel összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktus közös ütemtervet határozott meg a használati jogok odaítélésére és a tényleges használat engedélyezésére vonatkozóan, az illetékes nemzeti hatóságok gyors, kellően részletes tájékoztatást nyújtanak a Bizottságnak a megfelelés biztosítását célzó terveikről. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, melyekben rögzíti a tájékoztatás formáját és eljárásait. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdés szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

Amennyiben a Bizottság a tagállam által benyújtott részletes tervek áttekintése alapján úgy ítéli meg, hogy az adott tagállam valószínűleg nem lesz képes megfelelni a rá vonatkozó ütemtervben foglaltaknak, a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján határozatot fogadhat el, melyben kötelezi a tagállamot arra, hogy a tervek megfelelő átdolgozásával biztosítsa az ütemtervben foglaltaknak való megfelelést.

13. cikk – A rádióspektrum vezeték nélküli, széles sávú hírközlés céljára való használatára vonatkozó felhatalmazási eljárások és feltételek összehangolása a belső piacon

(1) Ha az illetékes nemzeti hatóság a rádióspektrum használatát általános felhatalmazás útján kívánja lehetővé tenni, vagy egyedi rádióspektrum-használati jogokat kíván odaítélni, vagy ha a 2002/20/EK irányelv 14. cikkével összhangban módosítani kívánja a rádióspektrum használatára vonatkozó jogokat és kötelezettségeket, akkor az intézkedés tervezetét annak indoklásával együtt egyidejűleg a Bizottság és a többi tagállam rádióspektrumért felelős illetékes hatóságai rendelkezésére bocsátja, adott esetben a 2002/21/EK irányelv 6. cikkében említett nyilvános konzultáció lezárulta után, de mindenképpen már az előkészítés olyan szakaszában, amelyben a Bizottságnak és a többi tagállam illetékes hatóságainak elégséges, stabil információ szolgáltatható minden releváns kérdésről.

Az illetékes nemzeti hatóság – adott esetben – legalább az alábbiakra kiterjedő információkat szolgáltat:

- a) az engedélyezési folyamat típusa;
- b) az engedélyezési folyamat ütemezése;
- c) a használati jogok érvényességének időtartama;
- d) a rendelkezésre álló rádiófrekvencia típusa és mennyisége, összességében, illetve egy adott vállalkozás tekintetében;
- e) a fizetendő díjak összege és struktúrája;
- f) a rádiófrekvenciáknak a meglévő használók által történő felszabadítására vagy megosztására vonatkozó kártalanítások vagy ösztönzők;
- g) lefedettségre vonatkozó kötelezettségek;
- h) nagykereskedelmi hozzáférés, nemzeti vagy regionális barangolási előírások;
- i) bizonyos típusú üzemeltetők részére fenntartott frekvenciák, illetve bizonyos típusú üzemeltetők kizárása;
- j) a használati jogok kijelölésére, átruházására és felhalmozására vonatkozó feltételek;
- k) a rádiófrekvenciák közös használatának lehetősége;
- l) az infrastruktúra megosztása;
- m) minimális technológiai teljesítményszintek;
- n) a 2002/21/EK irányelv 9. cikkének (3) és (4) bekezdésével összhangban alkalmazott korlátozások;
- o) egy vagy több használati jog felfüggesztése vagy visszavonása, vagy az ilyen jogokhoz kapcsolódó jogok és feltételek olyan módosítása, amely a 2002/20/EK irányelv 14. cikkének (1) bekezdése értelmében nem minősül kisebb mértékűnek.

(2) Az illetékes nemzeti hatóságok és a Bizottság két hónapon belül észrevételeket juttathat el az érintett illetékes hatósághoz. A két hónapos határidő nem hosszabbítható meg.

Az intézkedéstervezet e cikkel összhangban történő vizsgálata során a Bizottság figyelembe veszi különösen:

- a) a 2002/20/EK, a 2002/21/EK és a 243/2012/EK irányelv rendelkezéseit;
- b) a 9. cikkben rögzített szabályozási alapelveket;

c) az egyes meghatározott feltételekre vonatkozó, a 10. cikkben rögzített szempontokat, és a 11. cikkben rögzített további rendelkezéseket;

d) a 12. cikkkel összhangban elfogadott végrehajtási jogi aktusokat, ha vannak;

e) a más tagállamokban a közelmúltban lefolytatott, folyamatban lévő vagy tervezett eljárásokkal való egységességet, és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt lehetséges hatásokat.

Amennyiben ezen időszakon belül a Bizottság arról tájékoztatja az illetékes hatóságot, hogy az intézkedéstervezet hátráltatná a belső piac működését, vagy hogy komoly kétségei vannak azzal kapcsolatban, hogy az összeegyeztethető-e az uniós joggal, az intézkedéstervezet további két hónapig nem fogadható el. Ilyen esetben a Bizottság a többi tagállam illetékes hatóságait is tájékoztatja az intézkedéstervezettel kapcsolatos állásfoglalásáról.

(3) A (2) bekezdésben említett további két hónapos időszakban a Bizottság és az érintett illetékes hatóság szorosan együttműködik, hogy meghatározza a (2) bekezdés szempontjaira való figyelemmel a legalkalmasabb és leghatásosabb intézkedést, figyelembe véve a piac résztvevőinek véleményét és az egységes szabályozási gyakorlat kialakításának szükségességét is.

(4) Az illetékes hatóság az eljárás bármely pontján módosíthatja vagy visszavonhatja az intézkedéstervezetét, a lehető legteljesebb mértékben figyelembe véve a Bizottság (2) bekezdésben említett tájékoztatását.

(5) A (2) bekezdésben említett további két hónapos időszakban a Bizottság:

a) határozattervezetet nyújthat be a hírközlési bizottságnak, felszólítva az érintett illetékes hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására. A határozattervezethez részletes, objektív elemzést kell mellékelni arról, hogy a Bizottság miért véli úgy, hogy az intézkedéstervezet a benyújtott formában nem fogadható el, szükség esetén kiegészítve az intézkedéstervezet módosítására vonatkozó konkrét javaslatokkal; vagy

b) határozatban módosíthatja az érintett intézkedéstervezetre vonatkozó álláspontját.

(6) Amennyiben a Bizottság nem nyújtja be az (5) bekezdés a) pontjában említett határozattervezetet, vagy az (5) bekezdés b) pontja alapján határozatot hoz, az érintett illetékes hatóság elfogadhatja az intézkedéstervezetet.

Amennyiben a Bizottság az (5) bekezdés a) pontja alapján határozattervezetet nyújt be, az illetékes hatóság az intézkedéstervezetet a (2) bekezdés alapján neki küldött értesítéstől számított, legfeljebb hat hónapos időszak elteltéig nem fogadhatja el.

A Bizottság az eljárás bármely szakaszában, így többek között azután is megváltoztathatja az intézkedéstervezettel kapcsolatos álláspontját, hogy a hírközlési bizottság elé határozattervezetet terjesztett.

(7) A Bizottság végrehajtási jogi aktus útján fogadja el az illetékes hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására kötelező esetleges határozatát. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(8) Ha a Bizottság a (7) bekezdés alapján határozatot fogad el, az illetékes hatóság a Bizottság határozatáról szóló értesítéstől számított hat hónapon belül módosítja vagy visszavonja az intézkedéstervezetet. Az intézkedéstervezet módosítása esetén az illetékes hatóság adott esetben nyilvános konzultációt folytat, és a módosított intézkedéstervezetet az (1) bekezdéssel összhangban a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

(9) Az érintett illetékes hatóság a lehető legteljesebb mértékben figyelembe veszi a többi tagállam illetékes hatóságai és a Bizottság észrevételeit, és a (3) bekezdés harmadik albekezdésében, a (6) bekezdés második albekezdésében és a (7) bekezdésben foglalt esetektől eltekintve elfogadhatja az ennek eredményeként előálló intézkedéstervezetet, és elfogadása esetén a Bizottság tudomására hozza azt.

(10) Az illetékes hatóság, miután lezárult az eljárás, amelyre intézkedése vonatkozik, tájékoztatja a Bizottságot annak kimeneteléről.

14. cikk – Hozzáférés a rádiós helyi hálózatokhoz

(1) Az illetékes nemzeti hatóságok csupán általános felhatalmazás alapján lehetővé teszik a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók hálózatához való hozzáférésnek a rádiós helyi hálózatokon keresztül történő nyújtását, valamint a harmonizált rádióspektrum ilyen hozzáférés nyújtása céljából történő használatát.

(2) Az illetékes nemzeti hatóságok nem akadályozhatják meg a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókat abban, hogy hálózatukhoz olyan rádiós helyi hálózatokon keresztül nyújtsanak hozzáférést a nagyközönségnek, melyek a végfelhasználó helyiségeiben is elhelyezkedhetnek, feltéve, hogy eleget tesznek az általános felhatalmazási feltételeknek, és hogy a végfelhasználó ehhez előzetes, tájékoztatáson alapuló beleegyezését adja.

(3) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók nem korlátozhatják egyoldalúan:

a) a végfelhasználók jogát a harmadik felek által nyújtott, saját választásuk szerinti rádiós helyi hálózathoz való csatlakozásra;

b) a végfelhasználók jogát arra, hogy viszonyossági alapon vagy szélesebb körben lehetővé tegyék a hozzáférést az ilyen szolgáltatók hálózataihoz más végfelhasználók számára rádiós helyi hálózatokon keresztül, ideértve azt, amikor ez olyan, harmadik fél által indított kezdeményezéseken alapul, amelyek keretében összegyűjtik és nyilvánosan elérhetővé teszik a különböző végfelhasználók rádiós helyi hálózatait.

(4) Az illetékes nemzeti hatóságok nem korlátozhatják a végfelhasználók jogát arra, hogy viszonyossági alapon vagy szélesebb körben lehetővé tegyék a hozzáférést más végfelhasználók számára a saját rádiós helyi hálózatukhoz, ideértve azt, amikor ez olyan, harmadik fél által indított kezdeményezéseken alapul, amelyek keretében összegyűjtik és nyilvánosan elérhetővé teszik a különböző végfelhasználók rádiós helyi hálózatait.

(5) Az illetékes nemzeti hatóságok nem korlátozhatják a rádiós helyi hálózatokhoz való nyilvános hozzáférés nyújtását:

a) közhatóságok által az általuk elfoglalt helyiségekben vagy azok közvetlen környezetében, amennyiben az kiegészíti az adott létesítményben nyújtott közszolgáltatásokat;

b) nem kormányzati szervezetek vagy közhatóságok olyan kezdeményezései révén, melyek célja, hogy összegyűjtsék és viszonyossági alapon vagy szélesebb körben hozzáférhetővé tegyék a különböző végfelhasználók rádiós helyi hálózatait, adott esetben ideértve azokat a rádiós helyi hálózatokat, amelyek az a) alpont alapján nyilvánosan hozzáférhetővé vannak téve.

(6) Egy vállalkozás, közhatóság vagy egyéb végfelhasználó nem minősül nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatónak csak azért, mert nyilvános hozzáférést nyújt rádiós helyi hálózatokhoz, amennyiben a hozzáférés nyújtása nem üzleti jellegű, vagy csupán kiegészít egy másik kereskedelmi vagy közszolgáltatást, amely nem függ az ilyen hálózatokon történő jeltovábbítástól.

15. cikk - Kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok létesítése és üzemeltetése

(1) Az illetékes nemzeti hatóságok az általános felhatalmazási rendszer keretében lehetővé teszik a nem zavaró, kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok létesítését, összekapcsolását és üzemeltetését, és nem korlátozzák indokolatlanul az ilyen létesítést, összekapcsolást és üzemeltetést egyedi építésrendészeti engedélyek útján, vagy más módon, amíg azok használata megfelel a (2) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási intézkedéseknek.

Ez a bekezdés nem érinti a kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok üzemeltetéséhez használt rádiófrekvenciák engedélyezési rendszerét.

(2) A kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok létesítésére, összekapcsolására és üzemeltetésére vonatkozó általános felhatalmazási rendszer egységes, az (1) bekezdésnek megfelelő végrehajtása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktus útján meghatározhat olyan, a kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok kialakítására, létesítésére és üzemeltetésére vonatkozó műszaki jellemzőket, melyek betartása biztosítja, hogy a különböző helyi viszonyok között használt hozzáférési pontok ne legyenek zavaróak. A Bizottság a műszaki jellemzőket a kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pont maximális mérete, teljesítménye és elektromágneses jellemzői, valamint vizuális megjelenése függvényében határozza meg. A kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pontok használatára vonatkozó említett műszaki jellemzőknek minimálisan meg kell felelniük a 2013/35/EU irányelvben³⁰ előírt követelményeknek és az 1999/519/EK tanácsi ajánlásban foglalt küszöbértékeknek³¹.

Azok a jellemzők, melyek teljesítése esetén a kis hatótávolságú, vezeték nélküli hozzáférési pont telepítése, összekapcsolása és üzemeltetése élvezheti az (1) bekezdésből származó előnyöket, nem érintik az 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapvető, az ilyen termékek forgalomba hozatalára vonatkozó követelményeit³².

Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdés szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

16. cikk – A rádióspektrum összehangolása a tagállamok között

(1) Az idevágó nemzetközi megállapodásokból, köztük az ITU rádiós szabályzatokból eredő kötelezettségeik sérelme nélkül az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják a rádiófrekvenciahasználat megszervezését a területükön, és különösen megtesznek minden frekvenciakiosztási és -kijelölési intézkedést, amely ahhoz szükséges, hogy más tagállamokat semmi ne akadályozza abban, hogy engedélyezzék egy adott harmonizált sávnak az uniós szabályozásnak megfelelő használatát a saját területükön.

(2) A tagállamok együttműködnek egymással a rádiófrekvenciák használatának határokon átnyúló összehangolása terén, hogy biztosítsák az (1) bekezdésben foglaltaknak való

³⁰ A munkavállalók fizikai tényezők (elektromágneses terek) által okozott kockázatoknak való expozíciójára vonatkozó egészségügyi és biztonsági minimumkövetelményekről (20. egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében) és a 2004/40/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. június 26-i 2013/35/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 179., 2013.6.29., 1. o.).

³¹ A lakosságot érő elektromágneses sugárterhelés (0 Hz–300 GHz) korlátozásáról szóló, 1999. július 12-i 1999/519/EK tanácsi ajánlás (HL L 199., 1999.7.30., 59. o.).

³² A rádióberendezésekről és a távközlő végberendezésekről, valamint a megfelelőségük kölcsönös elismeréséről szóló, 1999. március 9-i 1999/5/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 91., 1999.4.7., 10. o.).

megfelelést, és hogy egyetlen tagállamtól se tagadják meg a rádióspektrumhoz való tisztességes hozzáférést.

(3) Bármely érintett tagállam felkérheti a rádiófrekvencia-politikával foglalkozó csoportot, hogy helyiségeit használva segítséget nyújtson az adott tagállamnak és más tagállamoknak az ebben a cikkben foglaltak betartásához.

A Bizottság végrehajtási intézkedéseket fogadhat el annak biztosítására, hogy az összehangolt kimenetek tiszteletben tartsák az érintett tagállamok tisztességes hozzáférést a rádióspektrumhoz, hogy feloldja a különálló, összehangolt kimenetek közötti gyakorlati ellentmondásokat a tagállamok között, vagy az uniós szabályozásnak megfelelően biztosítsa az összehangolt megoldások végrehajtását. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

2. szakasz – Európai virtuális hozzáférési termékek

17. cikk – Európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék

(1) A 2002/19/EK irányelv 8. és 12. cikke alapján előírt, virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtása akkor tekintendő európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtásának, ha azt az I. mellékletben foglalt valamelyik ajánlat minimumparamétereivel összhangban nyújtják, valamint teljesíti az alábbi lényeges követelményeket:

- a) alkalmasság arra, hogy az Unióban bárhol magas színvonalú termékként nyújtsák;
- b) a hálózatok és szolgáltatások maximális mértékű átjárhatósága, a megkülönböztetéstől mentes, a hálózati topológiával összhangban álló hálózatmenedzsment biztosítása a különböző üzemeltetők között;
- c) alkalmasság a végfelhasználók piaci alapon történő kiszolgálására;
- d) költséghatékonyság, figyelembe véve a meglévő és az újonnan épített hálózatokon egyaránt történő megvalósítás lehetőségét és azt, hogy képes-e az azonos hálózati infrastruktúrán nyújtott egyéb hozzáférési termékekkel párhuzamosan működni;
- e) hatékony működés, különösen a virtuális, széles sávú hozzáférési szolgáltatókat és a virtuális, széles sávú hozzáférést igénylőket érintő, a megvalósítást akadályozó tényezők és létesítési költségek lehető legteljesebb mértékű mérséklését;
- f) a magánszféra és a személyes adatok védelmére, a hálózatok biztonságára és integritására, valamint az átláthatóságra vonatkozó szabályok tiszteletben tartása, az uniós szabályozásnak megfelelően.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 32. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. mellékletnek a piaci és műszaki fejlődés fényében történő kiigazítása érdekében, hogy az továbbra is megfeleljen az (1) bekezdésben felsorolt lényeges követelményeknek.

18. cikk – Az európai virtuális, széles sávú hozzáférési termékhez kapcsolódó szabályozási feltételek

(1) Az a nemzeti szabályozó hatóság, mely korábban a 2002/19/EK irányelv 8. és 12. cikkével összhangban valamely üzemeltető számára azt írta elő, hogy nagykereskedelmi hozzáférést biztosítson egy új generációs hálózathoz, felméri, hogy helyénvaló és arányos volna-e ehelyett az üzemeltetőt egy európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtására köteleznie,

mely az aktuálisan előírt nagykereskedelmi hozzáférési termékkel legalább egyenértékű funkcionalitással rendelkezik.

Az első albekezdésben említett nemzeti szabályozó hatóság e rendelet hatálybalépését követően a lehető leghamarabb elvégzi az aktuális nagykereskedelmi hozzáférés kiváltásának előírt vizsgálatát, függetlenül attól, hogy az érintett piacok elemzését a 2002/21/EK irányelv 16. cikk (6) bekezdése alapján mikor kellene elvégezni.

Amennyiben az első albekezdés szerinti vizsgálat alapján az a nemzeti szabályozó hatóság, amely korábban virtuális, széles sávú hozzáférés biztosítását írta elő, úgy ítéli meg, hogy egy európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nem felel meg az adott körülményeknek, a 2002/21/EK irányelv 6. és 7. cikke szerinti eljárás szerint benyújtott intézkedéstervezetéhez indoklással ellátott magyarázatot fűz.

(2) Ha egy nemzeti szabályozó hatóság a 2002/19/EK irányelv 8. és 12. cikkével összhangban egy új generációs hálózathoz való nagykereskedelmi hozzáférés biztosítását kívánja előírni egy üzemeltető számára, az említett irányelv 12. cikk (2) bekezdésében foglalt tényezők mellett különösen meg kell vizsgálnia:

i. a passzív nagykereskedelmi input, például a helyi hurok vagy alhurok fizikai átengedésének előnyeit;

ii. egy ezzel egyenértékű funkcionalitást kínáló nem fizikai, vagy virtuális nagykereskedelmi input előírásának az előnyeit, és különösen egy olyan európai, virtuális, széles sávú hozzáférési termék előírásának előnyeit, mely eleget tesz az e rendelet 17. cikk (1) bekezdésében és az I. melléklet 1. pontjában foglalt követelményeknek.

(3) A 2002/19/EK irányelv 12. cikk (3) bekezdésétől eltérve, ha egy nemzeti szabályozó hatóság a 2002/19/EK irányelv 8. és 12. cikkével összhangban virtuális, széles sávú hozzáférés biztosítását kívánja előírni egy üzemeltető számára, akkor egy olyan európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtását írja elő, amely a hatóság vizsgálatában megállapított szabályozási igényt leginkább kielégítő funkciókkal bír. Amennyiben a nemzeti szabályozó hatóság úgy ítéli meg, hogy egy európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nem felelne meg az adott körülményeknek, a 2002/21/EK irányelv 6. és 7. cikke szerinti eljárás szerint benyújtott intézkedéstervezetéhez indoklással ellátott magyarázatot fűz.

(4) Amikor a nemzeti szabályozó hatóság az (1), (2) vagy (3) bekezdés szerint azt vizsgálja, hogy egy európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtását írja-e elő az egyéb lehetséges nagykereskedelmi hozzáférési termékek helyett, figyelembe veszi a nagykereskedelmi hozzáférésre vonatkozó szabályozási feltételeknek az Unió egész területén történő egységesítéséhez fűződő érdekeket, az infrastruktúra-alapú verseny aktuális és várható állapotát, az új generációs hálózatok nyújtása felé fejlődő piaci feltételeket, a jelentős piaci erővel rendelkezőként megjelölt üzemeltető, illetve a hozzáférést igénylők által végrehajtott beruházásokat, valamint e beruházások amortizációs idejét.

A nemzeti szabályozó hatóság szükség esetén átmeneti időszakot határoz meg a meglévő nagykereskedelmi hozzáférési terméknek egy európai, virtuális, széles sávú hozzáférési termékkel való felváltására.

(5) A 2002/19/EK irányelv 9. cikk (3) bekezdésétől eltérve, amennyiben egy üzemeltetőt a 2002/19/EK irányelv 8. és 12. cikke alapján európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtására köteleztek, a nemzeti szabályozó hatóságok gondoskodnak egy referenciaajánlat közzétételéről, amely tartalmazza legalább az I. melléklet 1. pontjában, 2. pontjában illetve 3. pontjában foglalt elemeket.

(6) A 2002/21/EK irányelv 16. cikk (3) bekezdésétől eltérve, a nemzeti szabályozó hatóság nem ír elő kötelező felmondási időt az e rendelet 17. cikk (1) bekezdésében és az I. melléklet 2. pontjában foglalt lényeges követelményeknek és paramétereknek megfelelő európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék nyújtására vonatkozóan korábban előírt kötelezettség visszavonása esetére, ha az érintett üzemeltető önkéntes alapon vállalja, hogy az adott terméket a harmadik felek kérésére tisztességes és ésszerű feltételekkel további három éven keresztül elérhetővé teszi.

(7) Ha a nemzeti szabályozó hatóság a (2) vagy (3) bekezdés szerinti vizsgálat keretében azt mérlegeli, hogy előírjon vagy fenntartsa-e a 2002/19/EK irányelv 13. cikkének megfelelő árelőellenőrzést az új generációs hálózatokhoz való nagykereskedelmi hozzáférésre vonatkozóan, függetlenül attól, hogy az egy európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék révén vagy másként történik-e, figyelembe veszi a verseny állapotát a kiskereskedelmi szinten kínált árak, termékválaszték és a termékek színvonala szempontjából. Tekintettel van a megkülönböztetés elleni védekezés hatásosságára a nagykereskedelem szintjén, az egyéb helyhez kötött és vezeték nélküli hálózatok által támasztott, infrastruktúra-alapú verseny helyzetére, megfelelő súllyal értékelve az új generációs hálózatok között meglévő, infrastruktúra-alapú verseny szerepét a végfelhasználók számára nyújtott minőség további javítása terén, annak megállapításához, hogy a nagykereskedelmi hozzáférésre vonatkozó árelőellenőrzés az adott esetben szükségtelen vagy aránytalan lenne-e.

19. cikk – Garantált szolgáltatásminőségű (ASQ) összekapcsolási termék

(1) Minden üzemeltető jogosult európai ASQ összekapcsolási terméket nyújtani, a (4) bekezdésben foglaltaknak megfelelően.

(2) Minden üzemeltetőnek eleget kell tennie a (4) bekezdésben meghatározott európai ASQ összekapcsolási termék nyújtására vonatkozó, ésszerű, valamely engedéllyel rendelkező elektronikus hírközlési szolgáltató által írásban benyújtott kérésnek. Az európai ASQ termék nyújtására vonatkozó esetleges elutasításnak objektív szempontokon kell alapulnia. Az üzemeltető az írásos kéréstől számított egy hónapon belül indokolja az esetleges elutasítást.

Az elutasítás objektív indokának számít, ha az európai ASQ összekapcsolási termék nyújtását kérő fél nem tud, vagy nem kíván ésszerű feltételekkel rendelkezésre bocsátani az Unión belül vagy harmadik országban egy európai ASQ összekapcsolási terméket azon fél számára, amely felé a kérés irányul, amennyiben ezt az utóbbi fél kéri.

(3) Ha a kérés elutasításra kerül, vagy az írásos kéréstől számított két hónapon belül nem születik megállapodás a konkrét feltételekről, ideértve az árat is, bármely fél jogosult az esetet 2002/21/EK irányelv 20. cikke szerint a megfelelő nemzeti szabályozó hatóság elé terjeszteni. Ebben az esetben az e rendelet 3. cikke (6) bekezdésében foglaltak lehetnek alkalmazandóak.

(4) Egy összekapcsolási termék nyújtása akkor tekintendő európai ASQ összekapcsolási termék nyújtásának, ha azt a II. mellékletben felsorolt minimumparaméterekkel összhangban nyújtják, és emellett teljesíti az alábbi lényeges követelményeket:

- a) alkalmasság arra, hogy az Unióban bárhol magas színvonalú termékként nyújtsák;
- b) a szolgáltatók számára lehetővé teszi, hogy kielégítsék a végfelhasználók igényeit;
- c) költséghatékonyság, figyelembe véve az ugyanazon hálózatokon nyújtható, már meglévő megoldásokat;
- d) hatékony működés, különösen a vevőket érintő, a megvalósítást akadályozó tényezők és a létesítési költségek lehető legteljesebb mértékű mérséklése; és

e) a magánszféra és a személyes adatok védelmére, a hálózatok biztonságára és integritására, valamint az átláthatóságra vonatkozó, az uniós jognak megfelelő szabályok betartásának biztosítása.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 32. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a II. mellékletnek a piaci és műszaki fejlődés fényében történő kiigazítása érdekében, hogy az továbbra is megfeleljen az (4) bekezdésben felsorolt lényeges követelményeknek.

20. cikk – Az európai hozzáférési termékekre vonatkozó intézkedések

(1) A Bizottság 2016. január 1-jéig elfogadja azokat a végrehajtási jogi aktusokat, melyek meghatározzák egy a 17. cikk és az I. melléklet 1. pontja szerinti, európai virtuális, széles sávú hozzáférési termék megvalósítására vonatkozó, egységes műszaki és módszertani szabályokat, az ott meghatározott szempontoknak és paraméterekkel összhangban, annak biztosítására, hogy ez a virtuális nagykereskedelmi hozzáférési termék egy fizikai átengedési hozzáférési termékkel egyenértékű funkcionalitással rendelkezzen a jövőgenerációs hálózatok felé. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(2) A Bizottság a 17. és 19. cikk, az I. melléklet 2. és 3. pontja, valamint a II. melléklet szerinti egy vagy több európai hozzáférési termék megvalósítására vonatkozó, egységes műszaki és módszertani szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat is elfogadhat, az ott meghatározott szempontokkal és paraméterekkel összhangban. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

IV. fejezet

Végfelhasználók harmonizált jogai

21. cikk – A korlátozások és a megkülönböztetés megszüntetése

(1) A közhatóságok nem korlátozhatják a végfelhasználókat olyan nyilvános elektronikus hírközlő hálózatok vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatások szabad használatában, amelyeket nyújtó vállalkozásnak egy másik tagállamban van a székhelye.

(2) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók nem támaszthatnak a végfelhasználók állampolgárságán vagy lakhelyén alapul, diszkriminatív követelményeket vagy feltételeket a hozzáférés vagy a használat tekintetében a végfelhasználókkal szemben, kivéve, ha az eltérések objektíven indokoltak.

(3) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók nem alkalmazhatnak magasabb díjszabást a más tagállamban végződött Unión belüli kommunikációra, kivéve, ha az eltérések objektíven indokoltak:

a) helyhez kötött hírközlés esetén a belföldi távolsági kommunikációnál;

b) mobil hírközlés esetén a szabályozott, barangolós hangátviteli, illetve SMS hírközlésre vonatkozóan az 531/2012/EK rendelettel létrehozott euro-díjszabásoknál.

22. cikk – Jogviták határon átnyúló rendezése

(1) A jogviták peren kívüli rendezésére vonatkozóan a 2002/22/EK irányelv 34. cikkének (1) bekezdésével összhangban létrehozott eljárások a fogyasztók, valamint az egyéb

végfelhasználók közötti szerződésekkel kapcsolatos jogvitákra is vonatkoznak, amennyiben az adott peren kívüli eljárások számukra és a más tagállamban székhellyel rendelkező nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók számára is elérhetőek. A 2013/11/EU irányelv³³ hatálya alá tartozó jogvitákra annak rendelkezései vonatkoznak.

23. cikk – A nyitott internet nyújtásának és igénybevételének szabadsága és az ésszerű forgalomszabályozás

(1) A végfelhasználók szabadon hozzáférhetnek és terjeszthetnek általuk választott információkat és tartalmakat, futtathatnak alkalmazásokat és használhatnak szolgáltatásokat az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül.

A végfelhasználók szabadon köthetnek az adatmennyiségre és sebességre vonatkozó megállapodásokat az internet-hozzáférési szolgáltatóival, és az ilyen, adatmennyiségre vonatkozó megállapodásnak megfelelően élhetnek az internetes tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások nyújtóinak ajánlataival.

(2) A végfelhasználók szabadon köthetnek továbbá emelt szintű szolgáltatásminőséget nyújtó, speciális szolgáltatásokra vonatkozó megállapodásokat a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókkal vagy a tartalmak, az alkalmazások és az információs társadalomhoz tartozó szolgáltatások nyújtóival.

A végfelhasználóknak nyújtott speciális szolgáltatások lehetővé tétele érdekében a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások nyújtói, valamint a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók szabadon köthetnek megállapodást egymással a kapcsolódó adatmennyiségeknek vagy forgalomnak speciális szolgáltatásként, meghatározott szolgáltatásminőség mellett vagy dedikált kapacitással történő továbbítására vonatkozóan. A speciális szolgáltatások nyújtása nem ronthatja ismétlődően vagy folyamatosan az internet-hozzáférési szolgáltatások általános minőségét.

(3) Ez a cikk nem érinti a továbbított információk, tartalmak, alkalmazások vagy szolgáltatások jogszerűségére vonatkozó uniós és nemzeti jogszabályokat.

(4) Az (1) és (2) bekezdésben előírt szabadságjogok gyakorlását a 25. cikk (1), a 26. cikk (2) és a 27. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban nyújtott, teljes körű tájékoztatásnak kell elősegítenie.

(5) Néhány korlátozott számú, ésszerű forgalomszabályozási intézkedéstől eltekintve az internet-hozzáférési szolgáltatók az internet-hozzáférési szolgáltatásra vonatkozó szerződésben megállapított, az adatmennyiségre vagy a sebességre vonatkozó korlátozásokon belül nem korlátozhatják az (1) bekezdésben biztosított szabadságjogokat azzal, hogy bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok meghatározott kategóriáit letiltják, lelassítják, gyengébb minőségűt nyújtvák vagy hátrányosan megkülönböztetik. Az ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek, arányosnak és szükségesnek kell lenniük:

a) jogszabályi rendelkezés vagy bírósági határozat végrehajtásához, vagy súlyos bűncselekmények megelőzéséhez vagy akadályozásához;

³³ A fogyasztói jogviták alternatív rendezéséről, valamint a 2006/2004/EK rendelet és a 2009/22/EK irányelv módosításáról szóló, 2013. május 21-i 2013/11/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 165., 2013.6.18., 63. o.).

- b) a hálózat, a hálózaton nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók termináljai biztonságosságának és integritásának megőrzéséhez;
- c) a kéréstlen üzenetek eljuttatásának megakadályozására azon végfelhasználók esetén, akik előzetesen beleegyeztek az ilyen korlátozó intézkedések alkalmazásába;
- d) az ideiglenes vagy kivételes szűk hálózati keresztmetszetek hatásainak minimalizálásra, feltéve, hogy a forgalom egyenértékű típusai tekintetében egyenlő bánásmódon alkalmaznak.

Az ésszerű forgalomszabályozás csak olyan adatfeldolgozást foglalhat magában, amely szükséges és arányos az ebben a bekezdésben meghatározott célok eléréséhez.

24. cikk – A szolgáltatásminőség védelme

(1) A nemzeti szabályozó hatóságok szorosan figyelemmel követik és biztosítják, hogy a végfelhasználók ténylegesen élhessenek a 23. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott szabadságjogokkal, és figyelemmel követik és biztosítják a 23. cikk (5) bekezdésében foglaltaknak való megfelelést, valamint a megkülönböztetésmentes, a műszaki fejlődést tükröző minőségben nyújtott, a speciális szolgáltatások által nem rontott internet-hozzáférési szolgáltatások további rendelkezésre állását. A többi illetékes nemzeti hatósággal együttműködve figyelemmel követik a speciális szolgáltatások kulturális sokszínűsége és innovációra gyakorolt hatását. A nemzeti szabályozó hatóságok e tevékenységükről és annak eredményeiről évente beszámolnak a Bizottságnak és a BEREC-nek.

(2) A nemzeti szabályozó hatóságoknak jogukban áll minimális követelményeket előírni a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók szolgáltatásminőségére vonatkozóan az internet-hozzáférési szolgáltatások szolgáltatásminőségében bekövetkező általános korlátozás megakadályozására vagy a végfelhasználók azon jogának védelmében, hogy hozzáférhessenek és terjeszthessenek általuk választott tartalmakat és információkat, futtathassanak alkalmazásokat és szolgáltatásokat.

A nemzeti szabályozó hatóság bármilyen ilyen követelmény előírása előtt kellő időben eljuttatja a Bizottság számára az intézkedés indoklásának, a bevezetni kívánt követelményeknek és a tervezett intézkedéseknek az összefoglalását. Ezt a tájékoztatást a BEREC számára is elérhetővé kell tenni. A Bizottság a kapott tájékoztatás vizsgálata után észrevételeket vagy ajánlásokat tehet azzal kapcsolatban, különösen annak biztosítására, hogy a bevezetni kívánt követelmények ne befolyásolják hátrányosan a belsőpiac működését. A bevezetni kívánt követelmények a Bizottság teljes körű tájékoztatásától számított két hónapig nem fogadhatók el, kivéve, ha a Bizottság és a nemzeti szabályozó hatóság ettől eltérően állapodik meg, vagy ha a Bizottság rövidebb vizsgálati időszak alkalmazásáról értesíti a nemzeti szabályozó hatóságot, vagy ha a Bizottság már megtette az észrevételeit vagy ajánlásait. A nemzeti szabályozó hatóságok a lehető legteljesebb mértékben figyelembe veszik a Bizottság észrevételeit és ajánlásait, és az elfogadott követelményekről tájékoztatják a Bizottságot és a BEREC-et.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, melyben egységes feltételeket határoz meg az illetékes nemzeti hatóságok e cikkben előírt kötelezettségeinek teljesítésére. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

25. cikk – Információk átláthatósága és közzététele

(1) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók – az egyedileg tárgyalt ajánlatok kivételével – átlátható, összehasonlítható, elegendő és aktualizált tájékoztatást tesznek közzé az alábbiakról:

a) a szolgáltató neve, címe és elérhetősége;

b) minden egyes díjsomag esetében a kínált szolgáltatások és a vonatkozó szolgáltatásminőségi paraméterek, a vonatkozó árak (fogyasztók esetében az adókkal együtt) és díjak (hozzáférési, használati, karbantartási és esetleges egyéb díjak), valamint a végberendezéssel kapcsolatos költségek;

c) az esetleges különleges árképzési feltételek hatálya alá eső számokra vagy szolgáltatásokra vonatkozó díjszabások;

d) a szolgáltató szolgáltatásainak minősége, a (2) bekezdésben előírt végrehajtási jogi aktusokkal összhangban;

e) az internet-hozzáférési szolgáltatások, ha kínál ilyet, alábbi jellemzői:

i. a végfelhasználó lakhelye szerinti tagállamban ténylegesen rendelkezésre álló fel- és letöltési sebesség, beleértve a csúcsidőszakokat is;

ii. az esetleges adatmennyiségi korlátozások; a rendelkezésre álló adatmennyiség eseti és tartós megnövelésének díja; a teljes adatmennyiség felhasználása után rendelkezésre álló adatsebesség és annak díja, amennyiben az adatmennyiség korlátozott; és hogy a végfelhasználó hogyan állapíthatja meg bármely pillanatban az aktuális fogyasztás szintjét;

iii. világos, könnyen érthető ismertetés arról, hogy az esetleges adatmennyiségi korlátozás, a ténylegesen rendelkezésre álló sebesség és más minőségi paraméterek, valamint az emelt szintű szolgáltatásminőséget nyújtó, speciális szolgáltatások egyidejű használata a gyakorlatban hogyan befolyásolhatja a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások használatát;

iv. információ a szolgáltató által alkalmazott esetleges eljárásokról, melyek célja a forgalom mérése és irányítása a szűk hálózati keresztmetszetek kialakulásának megelőzése céljából, és hogy ezek az eljárások milyen hatással lehetnek a szolgáltatásminőségre és a személyes adatok védelmére;

f) a fogyatékos fogyasztók számára nyújtott azonos értékű hozzáférést célzó intézkedések, ideértve a részükre tervezett termékek és szolgáltatások részleteire vonatkozó, rendszeresen frissített tájékoztatást;

g) a szolgáltató szokásos szerződéses feltételei, köztük a minimális szerződési időszak, a szerződés idő előtt történő megszüntetésére vonatkozó feltételek és díjak, a számok és egyéb azonosítók cseréjéhez és hordozásához kapcsolódó eljárások és közvetlen díjak, valamint a váltás késedelme vagy az azzal kapcsolatos visszaélés miatti kártalanítás szabályai;

h) a segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférés és a hívó tartózkodási helyére vonatkozó tájékoztatás minden felkínált szolgáltatásra vonatkozóan, valamint a 2002/22/EK irányelv 26. cikke szerinti segélyhívó szolgáltatások nyújtását érintő korlátozások, és azok esteleges módosításai;

i) az egyetemes szolgáltatással kapcsolatos jogok, adott esetben ideértve a 2002/22/EK irányelv I. mellékletében említett létesítményeket és szolgáltatásokat.

A tájékoztatást átlátható, mindenre kiterjedő, könnyen hozzáférhető formában kell közzétenni annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén/nyelvein, amelyben a szolgáltatást kínálják, és rendszeresen aktualizálni kell. A tájékoztatást kérésre a közzétételt megelőzően meg kell küldeni a megfelelő nemzeti szabályozó hatóságnak. A fogyasztókra és más végfelhasználókra vonatkozó feltételeken belüli differenciálást egyértelműen jelezni kell.

(2) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, melyekben meghatározza az internet-hozzáférési szolgáltatások sebességének mérésére szolgáló módszereket, a szolgáltatásminőségi paramétereket és az azok mérésére szolgáló módszereket, valamint a tájékoztatás tartalmát, formáját és közzétételének módját, ideértve az esetleges minőségügyi tanúsítási mechanizmusokat is. A Bizottság figyelembe veheti a 2002/22/EK irányelv III. mellékletében foglalt paramétereket, meghatározásokat és mérési módszereket. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(3) Független értékelési eszközöket kell a végfelhasználók rendelkezésére bocsátani annak érdekében, hogy összehasonlíthassák az elektronikus hírközlő hálózathoz való hozzáférés és a szolgáltatások tényleges teljesítményét és az eltérő használati mintázatok költségeit. E célra a tagállamok önkéntes tanúsítási rendszert vezetnek be az interaktív weboldalak, útmutatók és hasonló eszközök értékelésére. A nemzeti szabályozó hatóságok a tanúsítást objektív, átlátható és arányos követelmények alapján végzik, és különösen a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóktól függetlenül, érthető nyelven, hiánytalan és aktuális adatok alapján és hatékony panaszkezelési eljárást működtetve. Ha a piacon nem érhető el tanúsított összehasonlító eszköz ingyenesen vagy ésszerű áron, a nemzeti szabályozó hatóságok vagy egyéb illetékes hatóságok a tanúsítási követelmények betartásával saját maguk vagy harmadik felek révén bocsátanak rendelkezésre ilyen eszközöket. A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók által közzétett információkat díjmentesen hozzáférhetővé kell tenni az összehasonlító eszközök rendelkezésre bocsátásának céljára.

(4) A megfelelő közhatóságok kérésére a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók díjmentesen közérdekű információkat juttatnak el a végfelhasználóknak, adott esetben ugyanolyan módon, ahogyan szokásosan a végfelhasználókkal kommunikálnak. Ilyen esetben az információkat az adott közhatóság standardizált formátumban bocsátja a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók rendelkezésére; a tájékoztatás többek között az alábbi témákra vonatkozhat:

a) az elektronikus hírközlési szolgáltatások törvénytelen tevékenységek folytatására vagy káros tartalmak terjesztésére történő leggyakoribb felhasználási módjai, különösen, ha az sértheti mások jogait és szabadságjogait, ideértve az adatvédelmi jogok vagy a szerzői és szomszédos jogok megsértését és annak jogi következményeit; és

b) a személyes biztonságot fenyegető kockázatok és a személyes adatokhoz való törvénytelen hozzáférés elleni védekezés eszközei az elektronikus hírközlési szolgáltatások használata során.

26. cikk – Szerződésekhöz kapcsolódó tájékoztatási követelmények

(1) Mielőtt egy nyilvános elektronikus hírközlő hálózathoz vagy nyilvánosan elérhető elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz való csatlakozás nyújtására vonatkozó szerződés érvénybe lép, a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatónak legalább az alábbi

tájékoztatást kell nyújtania a fogyasztóknak, valamint – kivéve, ha kifejezetten ettől eltérően állapodtak meg – az egyéb végfelhasználóknak:

a) a szolgáltató kiléte, címe és elérhetősége, valamint a panaszok benyújtására szolgáló cím és elérhetőség, amennyiben az ettől eltér;

b) a nyújtott szolgáltatások fő jellemzői, köztük különösen:

i. minden díjszabás esetében a kínált szolgáltatások típusa és a szolgáltatásban foglalt kommunikáció mennyisége, valamint minden idevágó szolgáltatásminőségi paraméter, beleértve az első csatlakoztatás időigényét is;

ii. nyújt-e a szolgáltató segélyhívó szolgáltatásokhoz való hozzáférést és a hívó tartózkodási helyére vonatkozó tájékoztatást, és ha igen, mely tagállamokban; továbbá a 2002/22/EK irányelv 26. cikke szerinti segélyhívó szolgáltatások nyújtását érintő esetleges korlátozások;

iii. a nyújtott értékesítést követő szolgáltatások, karbantartási szolgáltatások és ügyfélszolgálati szolgáltatások típusa, az ezekre vonatkozó feltételek és díjak, és az ilyen szolgáltatásokkal való kapcsolatfelvétel módja;

iv. a szolgáltatónak a nyújtott végberendezés használatára vonatkozó esetleges korlátozásai, ideértve a végberendezés feloldására vonatkozó információkat és a szerződésnek a minimális szerződési időszak lejártá előtt történő felbontásával összefüggő díjak;

c) az árak és díjszabások részletezése (fogyasztók esetében az adókkal és az esetleg fizetendő egyéb díjakkal együtt), és a hatályos díjszabásokra és díjakra vonatkozó aktualizált információk közzétételének módja;

d) a szolgáltató által kínált fizetési módok és köztük lévő, költségeket érint eltérések; a számlák átláthatóságát biztosító és a fogyasztás szintjének nyomon követését lehetővé tévő megoldások;

e) a szerződés időtartama és a megújítás és megszüntetés feltételei, köztük:

i. az akciós feltételekre való jogosultsághoz szükséges minimális használat vagy időtartam;

ii. a számok és egyéb azonosítók cseréjével és hordozásával összefüggő díjak, ideértve a váltás késedelme vagy az azzal kapcsolatos visszaélés miatti kártalanítás szabályai;

iii. a szerződés idő előtt történő megszüntetésével kapcsolatos esetleges díjak, ideértve a végberendezéssel és egyéb akciós előnyökkel kapcsolatos, időarányos költségtérítést (a szokásos értékcsökkenési módszerekkel összhangban);

f) az esetleges kártalanítási és visszatérítési szabályok, ideértve a végfelhasználó jogszabályban biztosított jogainak konkrét említését, melyekkel akkor élhet, ha a szerződés szerinti szolgáltatásminőségi szint nem teljesül;

g) a 2002/22/EK irányelv 25. cikke értelmében fennálló kötelezettség esetén a végfelhasználó választási lehetőségei azzal kapcsolatban, hogy a személyes adatai szerepeljenek-e a telefonkönyvben, valamint az érintett adatok;

h) fogyatékos végfelhasználók esetében a számukra tervezett termékek és szolgáltatások részletei;

i) a jogviták rendezésére szolgáló eljárások kezdeményezésének módja, ideértve a határon átnyúló jogvitákat is, a 2002/22/EK irányelv 34. cikke és e rendelet 22. cikke szerint;

j) a szolgáltató által a biztonságot vagy integritást érint incidensek, illetve a fenyegetések és sérülékenységek esetén alkalmazható intézkedés típusa.

(2) Az (1) bekezdésen felül a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók az alábbi tájékoztatást nyújtják a végfelhasználók számára az internet-hozzáférési szolgáltatásokra vonatkozóan, kivéve, ha a végfelhasználó, aki nem egy fogyasztó, ettől eltérően állapodott meg:

a) az esetleges adatmennyiségi korlátozások; a rendelkezésre álló adatmennyiség eseti és tartós megnövelésének díja; a teljes adatmennyiség felhasználása után rendelkezésre álló adatsebesség és annak díja, amennyiben az adatmennyiség korlátozott; és a végfelhasználó lehetőségei arra, hogy bármely pillanatban megállapíthassa az aktuális fogyasztás szintjét;

b) a végfelhasználó elsődleges helyén ténylegesen rendelkezésre álló fel- és letöltési sebesség, beleértve a tényleges sebességtartományokat, az átlagos sebességeket és a csúcsidőszakban érvényes sebességet is, ideértve a harmadik felek rádiós helyi hálózatainak keresztüli hozzáférés engedélyezésének potenciális hatását;

c) egyéb szolgáltatásminőségi paraméterek;

d) információ a szolgáltató által alkalmazott esetleges eljárásokról, melyek célja a forgalom mérése és irányítása a szűk hálózati keresztmetszetek kialakulásának megelőzése céljából, és hogy ezek az eljárások milyen hatással lehetnek a szolgáltatásminőségre és a személyes adatok védelmére;

e) világos, könnyen érthető ismertetés arról, hogy az esetleges mennyiségi korlátozás, a ténylegesen rendelkezésre álló sebesség és más minőségi paraméterek, valamint az emelt szintű szolgáltatásminőséget nyújtó, speciális szolgáltatások egyidejű használata a gyakorlatban hogyan befolyásolhatja a tartalmak, alkalmazások és szolgáltatások használatát;

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett információkat átlátható, mindenre kiterjedő, könnyen hozzáférhető formában kell közzétenni annak a végfelhasználó tartózkodási helye szerinti tagállam hivatalos nyelvén/nyelvein, és rendszeresen aktualizálni kell. A tájékoztatás a szerződés szerves részét képezi, és csak a szerződő felek kifejezett beleegyezésével módosítható. A végfelhasználónak írásos példányt kell kapnia a szerződésből.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, melyben meghatározza a (2) bekezdésben felsorolt tájékoztatási követelmények részleteit. Ezeket a végrehajtási aktusokat a 33. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(5) A szerződésnek a megfelelő közhatóságok kérésére tartalmaznia kell továbbá a 25. cikk (4) bekezdésében említett és a nyújtott szolgáltatás szempontjából releváns, e hatóságok által erre a célra átadott információkat az elektronikus hírközlő hálózatok és az elektronikus hírközlési szolgáltatások törvénytelen tevékenységek folytatására vagy káros tartalmak terjesztésére történő felhasználásáról, valamint a személyes biztonságot fenyegető kockázatok és a személyes adatokhoz való törvénytelen hozzáférés elleni védekezésről.

27. cikk – A fogyasztás ellenőrzése

(1) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók lehetőséget biztosítanak a végfelhasználó számára arra, hogy díjmentesen igénybe vegyenek egy olyan lehetőséget, amely tájékoztatást nyújt az addig összesen elfogyasztott különböző elektronikus hírközlési szolgáltatásról abban a pénznemben, amelyben a végfelhasználó számláját kiállítják. Ennek a lehetőségnek garantálnia kell, hogy a végfelhasználó beleegyezése nélkül az egy meghatározott felhasználási időszakban felhalmozott kiadások ne haladhassák meg a végfelhasználó által megadott pénzügyi limitet.

(2) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók gondoskodnak a végfelhasználó megfelelő értesítéséről, amennyiben az elfogyasztott szolgáltatások értéke elérte az (1)

bekezdéssel összhangban beállított pénzügyi limit 80%-át. Az értesítésnek tartalmaznia kell az adott szolgáltatások nyújtásának folytatásához követendő eljárást, beleértve annak költségét is. A szolgáltató a továbbiakban nem nyújtja a megnevezett szolgáltatásokat, és nem számít fel díjat értük, amennyiben a pénzügyi limitet átlépné, kivéve, ha a végfelhasználó kéri a szolgáltatások további vagy újbóli nyújtását. A végfelhasználó a pénzügyi limit elérését követően is tud hívásokat és SMS-üzeneteket fogadni, ingyenes számokat hívni és a 112-es európai segélyhívó szám tárcsázásával igénybe veheti a segélyhívó szolgáltatásokat, a megállapodás szerinti számlázási időszak végéig.

(3) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók lehetővé teszik a végfelhasználók számára, hogy közvetlenül a hívás kapcsolása előtt egyszerűen és díjmentesen tájékozódhassanak az érvényben lévő díjszabásról minden olyan szám vagy szolgáltatás esetében, amelyre különleges árképzési feltételek vonatkoznak, kivéve, ha a nemzeti szabályozó hatóság az arányosság érdekében ez alól előzetesen felmentést adott számukra. Az ilyen tájékoztatást összehasonlítható módon kell nyújtani minden ilyen számra és szolgáltatásra vonatkozóan.

(4) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók lehetővé teszik a végfelhasználók számára, hogy díjmentesen tételes számlát igényeljenek.

28. cikk – A szerződés megszüntetése

(1) A fogyasztók és a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók között létrejövő szerződések nem írhatnak elő 24 hónapot meghaladó minimális érvényességi időtartamot. A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók lehetőséget biztosítanak a végfelhasználóknak arra, hogy legfeljebb 12 hónapos érvényességű szerződést kössenek.

(2) A fogyasztók, valamint azok az egyéb végfelhasználók, amelyek nem állapodtak meg ettől eltérően, jogosultak a szerződést egy hónapos felmondási idővel megszüntetni, amennyiben a szerződés megkötése óta legalább hat hónap eltelt. Ez a szerződés megkötésének pillanatában a szerződéssel együtt, kedvezményesen biztosított berendezés maradványértékén és az esetleges egyéb, a szerződés megkötésének pillanatában akként megjelölt akciós előnyök időarányos visszatérítésén felül nem járhat semmilyen más kártalanítással. A szolgáltató a végberendezés más hálózatokon történő használatára vonatkozó esetleges korlátozásokat legkésőbb az ilyen kártalanítás megfizetésekor díjmentesen feloldja.

(3) Ha a szerződések vagy a nemzeti jog a szerződések érvényességének külön intézkedés nélküli meghosszabbítását írja elő, a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató kellő időben értesíti a végfelhasználót, hogy annak legalább egy hónap álljon rendelkezésére az ilyen meghosszabbítás elleni felszólalásra. Ha a végfelhasználó nem szólal fel ellene, a szerződés határozatlan idejű szerződésnek minősül, amelyet a végfelhasználó egy hónapos felmondási idővel bármikor, díjmentesen felmondhat.

(4) A végfelhasználó jogosult a szerződést díjmentesen megszüntetni a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató által a szerződéses feltételekben tervezett módosítások közzétételekor, kivéve, ha a javasolt módosítások kizárólag előnyösek a végfelhasználóra nézve. A szolgáltatók kellő időben, legalább egy hónappal előre tájékoztatják a végfelhasználókat az ilyen módosításokról, és ugyanakkor tájékoztatják őket arról is, hogy amennyiben nem fogadják el az új feltételeket, jogosultak a szerződésüket díjmentesen megszüntetni. A (2) bekezdés értelemszerűen alkalmazandó.

(5) A sebességet vagy más minőségi paramétert érintő, a tényleges teljesítmény és a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató által a 26. cikkel összhangban megadott teljesítmény

közötti jelentős, nem ideiglenes eltérés hibás teljesítésnek minősül a végfelhasználó számára a nemzeti jogszabályok által biztosított jogorvoslati lehetőségek megállapítása szempontjából.

(6) Az ugyanazon nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató által nyújtott további szolgáltatásokra való előfizetés nem indíthatja újra az eredeti szerződéses időszakot, kivéve, ha a további szolgáltatás(ok) ára jelentősen meghaladja az eredeti szolgáltatásokét, vagy ha a további szolgáltatásokat speciális, akciós áron hirdetik meg, melynek feltétele a meglévő szerződés megújítása.

(7) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók olyan feltételeket és eljárásokat alkalmaznak a szerződések megszüntetésére vonatkozóan, amelyek nem akadályozzák a szolgáltatóváltást, vagy jelentenek negatív ösztönzést azzal szemben.

29. cikk – Csomagajánlatok

Ha egy fogyasztóknak kínált szolgáltatáscsomagban szerepel legalább egy elektronikus hírközlő hálózathoz vagy egy elektronikus hírközlési szolgáltatáshoz való kapcsolódás, akkor e rendelet 28. és 30. cikke a csomag minden elemére alkalmazandó.

V. fejezet

A szolgáltatóváltás megkönnyítése

30. cikk – Számcsere és számhordozás

(1) Bármely végfelhasználó, aki azt kéri, és rendelkezik egy, a nemzeti telefonszámozási terv szerinti számmal, jogosult a hívószámát (hívószámait) a 2002/22/EK irányelv I. melléklet C. részével összhangban a szolgáltatást nyújtó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatótól függetlenül megtartani, feltéve, hogy a szolgáltató elektronikus hírközlési szolgáltató abban a tagállamban, amelyre a nemzeti számozási terv vonatkozik, vagy olyan európai elektronikus hírközlési szolgáltató, amely a saját tagállam illetékes szabályozó hatóságát értesítette arról, hogy ilyen szolgáltatásokat nyújt vagy kíván nyújtani abban a tagállamban, amelyre a nemzeti számozási terv vonatkozik.

(2) A nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatók közötti, a számhordozhatóság biztosításához kapcsolódó árképzésnek költségalapúnak kell lennie, és az előfizetők által fizetendő esetleges közvetlen díjak nem hathatnak visszatartólag a végfelhasználókra a szolgáltatóváltás tekintetében.

(3) A számhordozást és a számok aktiválását a lehető legrövidebb időn belül el kell végezni. Azon végfelhasználók esetében, akik egy szám új szolgáltatóhoz történő hordozására vonatkozó megállapodást kötöttek, a számot a megállapodás megkötésétől számított egy munkanapon belül aktiválni kell. A számhordozás során a szolgáltatásból való kiesés időtartama, ha van, nem haladhatja meg az egy munkanapot.

(4) A váltási és számhordozási folyamatot az átvevő nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató irányítja. A végfelhasználónak kellő mennyiségű tájékoztatást kell kapnia a váltásról a váltási folyamat előtt és annak során, valamint közvetlenül annak lezárulta után is. A végfelhasználók nem helyezhetők át más szolgáltatóhoz akaratuk ellenére.

(5) A szolgáltatóváltás lezárultakor a végfelhasználó által az átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatóval kötött szerződés automatikusan megszűnik. Az előre fizetett szolgáltatást használók fel nem használt egyenlegét az átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató visszatéríti.

(6) Azokat a nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatókat, amelyek késleltetik a szolgáltatóváltást, vagy azzal visszaélnék, ideértve azt is, ha nem teszik elérhetővé a számhordozás gyors lebonyolításához szükséges információkat, kötelezni kell az ilyen késedelemmel vagy visszaéléssel érintett végfelhasználók kártalanítására.

(7) Amennyiben egy végfelhasználó, aki új internet-hozzáférési szolgáltatóra vált, az átadó szolgáltató által biztosított email címmel rendelkezik, az utóbbi a végfelhasználó kérésére 12 hónapon keresztül díjmentesen továbbítja a végfelhasználó által megadott e-mail címre a végfelhasználó korábbi e-mail címére érkező e-mail üzeneteket. Ennek az e-mail továbbítási szolgáltatásnak magában kell foglalnia az e-mailek feladóinak küldött, a végfelhasználó új e-mail címét közlő automatikus válaszüzenetek küldését is. A végfelhasználó kérheti, hogy az automatikus válaszüzenet ne tartalmazza az új e-mail címet.

A kezdeti 12 hónapos időszak leteltével az átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltatónak lehetőséget kell biztosítania a végfelhasználó számára az e-mail továbbítás időtartamának meghosszabbítására, adott esetben díj ellenében. Az átadó nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató a szerződés megszűnésétől számított két éven belül, valamint az e-mail üzenetek továbbításának meghosszabbított időszaka alatt nem rendelheti hozzá a végfelhasználó eredeti e-mail címét más végfelhasználóhoz.

(8) Az illetékes nemzeti hatóságok globális folyamatokat hozhatnak létre a szolgáltatóváltásra és a számhordozásra vonatkozóan, ideértve a szolgáltatókra vonatkozó megfelelő szankciókat és a végfelhasználóknak járó kártalanítást. Figyelembe kell venni a végfelhasználók szükséges védelmét a váltási folyamat teljes időtartama alatt, valamint a folyamat hatékonysága biztosításának szükségességét.

VI. fejezet

Szervezeti és záró rendelkezések

31. cikk – Szankciók

A tagállamok megállapítják az e rendelet rendelkezéseinek megsértése esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó szabályokat, és megtesznek minden szükséges intézkedést ezek végrehajtására. Az előírt szankcióknak hatásosnak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ezekről a rendelkezésekről legkésőbb 2016. július 1-jéig, az ezeket érintő minden későbbi módosításról pedig haladéktalanul értesítik a Bizottságot.

Az európai elektronikus hírközlési szolgáltatók esetében a szankciók kivetése a II. fejezetnek a nemzeti szabályozó hatóságok saját, illetve a fogadó tagállamban fennálló hatásköreire vonatkozó rendelkezéseivel összhangban történik.

32. cikk – Felhatalmazás

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételekkel felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(2) A Bizottság [e rendelet hatálybalépésének időpontja]-tól/-(jé)től kezdődően határozatlan időre szóló felhatalmazást kap a 17. cikk (2) bekezdésben és 19. cikk (5) bekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 17. cikk (2) bekezdésben és 19. cikk (5) bekezdésben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép

hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(5) A 17. cikk (2) bekezdésével és 19. cikk (5) bekezdésével összhangban elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítésétől számított két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, vagy ha az Európai Parlament és a Tanács az említett időtartam leteltét megelőzően egyaránt arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem emel kifogást. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

33. cikk – Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2002/21/EK irányelv 22. cikk (1) bekezdése által létrehozott hírközlési bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet szerinti bizottság.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

34. cikk – A 2002/20/EK irányelv módosításai

A 3. cikk (2) bekezdésének második albekezdését el kell hagyni.

35. cikk – A 2002/21/EK irányelv módosításai

A 2002/21/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„Ezt az irányelvet és a különös irányelveket a [XX/2014] rendelet rendelkezéseivel együtt kell értelmezni és alkalmazni.”

2. A 7a. cikk a következőképpen módosul:

– a) az (1) bekezdés első albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ha a 7. cikk (3) bekezdése hatálya alá tartozó, tervezett intézkedés célja egy üzemeltetőre vonatkozó kötelezettség előírása, módosítása vagy visszavonása az ezen irányelv 16. cikkének, a 2002/19/EK irányelv (Hozzáférési irányelv) 5. és 9-13. cikkének és a 2002/22/EK irányelv (Egyetemes szolgáltatási irányelv) 17. cikkének együttes alkalmazásával, a Bizottság az ennek az irányelvnek a 7. cikke (3) bekezdésében előírt egy hónapos időtartamon belül értesítheti az érintett nemzeti szabályozó hatóságot és a BEREC-et arról, hogy milyen indokok alapján véli úgy, hogy az intézkedéstervezet akadályozná az egységes piacot, vagy vannak komoly kétségei azzal kapcsolatban, hogy az összeegyeztethető-e az uniós joggal, adott esetben figyelembe véve az ennek az irányelvnek a 19. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott, az ezen irányelv és a különös irányelvek rendelkezéseinek harmonizált alkalmazására vonatkozó ajánlásokat. Ilyen esetben az intézkedéstervezet a Bizottság értesítésétől számított további három hónapig nem fogadható el.”

– b) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett három hónapos időtartamon belül a Bizottság, a BEREC és az érintett nemzeti szabályozó hatóság szorosan együttműködik, hogy meghatározza a 8. cikkben előírt célok fényében legalkalmasabb és leghatásosabb intézkedést, figyelembe véve a piac résztvevőinek nézeteit és az egységes szabályozási gyakorlat kialakításának

szükségességét is. Ha a tervezett intézkedés célja egy a [XXX/2014] rendelet szerinti európai elektronikus hírközlési szolgáltatóra vonatkozó kötelezettség előírása, módosítása vagy visszavonása valamely fogadó tagállamban, a saját tagállam nemzeti szabályozó hatósága is részt vehet az együttműködési folyamatban.”

– c) az (5) bekezdés a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) az érintett nemzeti szabályozó hatóságot az intézkedéstervezet visszavonására kötelező határozatot hozhat, az intézkedéstervezet módosítására vonatkozó konkrét javaslatokkal együtt, ha a tervezett intézkedés célja egy a [XXX/2014] rendelet szerinti európai elektronikus hírközlési szolgáltatóra vonatkozó kötelezettség előírása, módosítása vagy visszavonása.”

– d) a (6) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Azokban az esetekben, amikor a Bizottság az (5) bekezdés aa) pontjával összhangban határozatot hoz, a 7. cikk (6) bekezdése alkalmazandó”.

3. A 15. cikk a következőképpen módosul:

– a) az (1) bekezdés első és második albekezdése közé az alábbi albekezdést kell beilleszteni:

„Annak vizsgálatakor, hogy egy adott piac jellemzői indokolhatják-e az előzetes szabályozó kötelezettségek előírását, és így meg kell-e jelölni az ajánlásban, a Bizottság figyelembe veszi különösen szabályozási feltételeknek az Unió egész területén történő egységesítésének szükségességét, a hatékony beruházások és az innováció végfelhasználók és az uniós gazdaság globális versenyképessége érdekében történő ösztönzésének szükségességét, valamint az adott piac relevanciáját, más olyan tényezők mellett, mint például a kiskereskedelem szintjén meglévő infrastruktúra-alapú verseny, az árverseny, és a végfelhasználóknak kínált termékek választéka színvonala. A Bizottság figyelembe vesz minden idevágó versenykorlátozást, függetlenül attól, hogy a korlátozást létrehozó hálózatok, szolgáltatások vagy alkalmazások elektronikus hírközlő hálózatnak, elektronikus hírközlési szolgáltatásnak, vagy a végfelhasználó szempontjából ezekhez hasonló típusú szolgáltatásnak vagy alkalmazásnak minősülnek-e, annak meghatározásához, hogy az Unióban vagy annak jelentős részén általánosságban teljesül-e az alábbi három szempont:

a) a belépés előtti nagymértékű, nem átmeneti, strukturális, jogi vagy szabályozási akadály megléte;

b) figyelemmel a belépés akadályai mögött álló, infrastruktúrán alapuló és egyéb versenyre, a piaci struktúra nem a tényleges verseny irányába halad a releváns időhorizonton belül;

c) a versenyjog önmagában nem elegendő a meghatározott piaci hiba (hibák) megfelelő kezelésére.”

– b) a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„A 7. cikkben előírt hatásköre gyakorlása során a Bizottság ellenőrzi, hogy az (1) bekezdésben előírt három szempont együttesen teljesül-e, amikor egy olyan intézkedéstervezet uniós joggal való összeegyeztethetőségét vizsgálja felül, amely megállapítja, hogy:

a) egy adott piac, mely az ajánlásban nincs megjelölve, olyan jellemzőkkel rendelkezik, melyek az adott nemzeti körülmények között indokolják a szabályozó kötelezettségek előírását; vagy

b) egy az ajánlásban megjelölt piac szabályozása az adott nemzeti körülmények között nem szükséges.”

4. A 19. cikk első bekezdése a következőképpen módosul:

„Az ezen irányelv 9. cikke és a 2002/20/EK irányelv (Engedélyezési irányelv) 6. és 8. cikke sérelme nélkül, ha a Bizottság megállapítja, hogy az ebben az irányelvben, a különös irányelvekben és a [XX/2014] rendeletben meghatározott szabályozási feladatok nemzeti szabályozó hatóságok általi végrehajtásában olyan eltérések állnak fenn, melyek akadályozhatják a belső piacot, a 8. cikkben előírt célok elérésének előmozdítása érdekében a Bizottság a BEREK véleményét a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve ajánlást vagy határozatot adhat ki a jelen irányelv, a különös irányelvek és a [XX/2014] rendelet rendelkezésinek harmonizált alkalmazásáról.”

36. cikk – A 2002/22/EK irányelv módosításai

(1) A 2002/22/EK irányelv 2016. július 1-jei hatállyal a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (3) bekezdésnek első mondatát el kell hagyni.

2. A 20., 21., 22. és 30. cikket el kell hagyni.

(2) A tagállamok 2016. július 1-jéig hatályban tartják az (1) bekezdésben említett rendelkezéseket átültető minden intézkedést.

37. cikk – Az 531/2012/EU rendelet módosításai

Az 531/2012/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése a következő harmadik albekezdéssel egészül ki:

„Ez a rendelet az Unióban olyan végfelhasználók részére nyújtott barangolási szolgáltatásokra alkalmazandó, akiknek belföldi szolgáltatója nyilvános elektronikus hírközlési szolgáltató valamely tagállamban.”

2. A 2. cikk (2) bekezdése a következő r) ponttal egészül ki:

„r) „két- vagy többoldali barangolási megállapodás”: barangolásszolgáltatók között létrejövő, egy vagy több kereskedelmi vagy technikai megállapodás, mely lehetővé teszi a hazai hálózati lefedettség virtuális kiterjesztését, és mindegyik barangolásszolgáltató számára lehetővé teszi a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások saját belföldi mobil hírközlési szolgáltatásaikkal azonos árszinten történő, fenntartható nyújtását.”

3. A 4. cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Ez a cikk nem alkalmazandó azokra a barangolásszolgáltatókra, melyek a 4a. cikkel összhangban nyújtanak szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatásokat.”

4. A rendelet a következő 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk

(1) Ezt a cikket azon barangolásszolgáltatókra kell alkalmazni, amelyek:

a) alapértelmezetten a szabályozott barangolási szolgáltatást tartalmazó minden kiskereskedelmi csomagjukban az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjakat alkalmazzák mind a belföldi szolgáltatásokra, mind a szabályozott barangolási szolgáltatásokra az Unió teljes területén, mintha a szabályozott barangolási szolgáltatást a hazai hálózatban vették volna igénybe, továbbá

b) akár saját hálózataikon keresztül, akár más barangolásszolgáltatókkal kötött két- vagy többoldali barangolási megállapodások révén gondoskodnak arról, hogy az a) pont rendelkezéseinek minden tagállamban legalább egy szolgáltató megfeleljen.

(2) Az (1), a (6) és a (7) bekezdés nem zárja ki, hogy a barangolásszolgáltató az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjak ellenében nyújtott szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások igénybevételét egy ésszerű felhasználásra vonatkozó szempont alapján korlátozza. Az ésszerű felhasználásra vonatkozó szempontot úgy kell alkalmazni, hogy az adott barangolásszolgáltató különböző belföldi kiskereskedelmi csomagjait igénybe vevő fogyasztók az Unión belüli időszakos utazásaik során magabiztosan megközelíthessék a saját belföldi kiskereskedelmi csomagjukhoz tartozó, tipikus fogyasztási mintázataikat. Az ezt a lehetőséget igénybe vevő barangolásszolgáltató részletes, számszerű tájékoztatást tesz közzé a(z) XXX/2014/EU rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban, és szerepeltet a szerződéseiben a(z) XXX/2014/EU rendelet 26. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban az ésszerű használatra vonatkozó szempont alkalmazásáról az adott kiskereskedelmi csomag fő árképzési, mennyiségi és egyéb paramétereit tekintetében.

A BEREC az érintettekkel folytatott konzultációt követően, a Bizottsággal szorosan együttműködve 2014. december 31-ig általános irányelveket fogalmaz meg az ésszerű felhasználásra vonatkozó szempontoknak az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltatók által nyújtott kiskereskedelmi szerződésekben történő alkalmazásáról. A BEREC ezeket az irányelveket az első albekezdésben meghatározott általános célra való tekintettel dolgozza ki, és figyelembe veszi különösen az árképzési és fogyasztási mintázatok alakulását a tagállamokban, a belföldi árszintek Unión belüli közeledésének mértékét, a belföldi árszinten folytatott barangolásnak a belföldi árakra gyakorolt bármely megfigyelhető hatását, valamint a barangolásszolgáltatók közötti, nem egyenlő forgalomra vonatkozó nagykereskedelmi barangolási díjak alakulását.

Az ésszerű felhasználásra vonatkozó szempont alkalmazását az illetékes nemzeti szabályozó hatóságok követik nyomon és felügyelik, a lehető legnagyobb mértékben figyelembe véve a BEREC általános irányelveit azok elfogadását követően, és biztosítják, hogy a szolgáltatók ne alkalmazzanak ésszerűtlen feltételeket.

(3) Az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltatók által kiszolgált egyes végfelhasználók saját kérésükre szándékosan, kifejezetten dönthetnek úgy, hogy az adott szolgáltató által kínált más előnyökért cserébe lemondanak az adott kiskereskedelmi csomaghoz tartozó belföldi szolgáltatási díjaknak a szabályozott barangolási szolgáltatásokra való alkalmazásáról. A barangolásszolgáltató emlékezteti ezeket a végfelhasználókat azokra barangoláshoz kapcsolódó előnyökre, amelyeket így elveszítenek. A nemzeti szabályozó hatóságok figyelemmel követik különösen, hogy az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltatók alkalmazzanak-e olyan üzleti gyakorlatot, mellyel megkerülik az alapértelmezett szabályokat.

(4) A 8., 10. és 13. cikkben előírt szabályozott kiskereskedelmi barangolási díjak nem alkalmazandók az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltató által nyújtott barangolási szolgáltatásokra, amennyiben ez utóbbit az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjakon nyújtja.

Ha az ezt a cikket alkalmazó valamely barangolásszolgáltató a (2) bekezdéssel összhangban az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjaktól eltérő díjat számít fel a szabályozott barangolási szolgáltatás igénybevételéért, amennyiben az meghaladja az ésszerű felhasználást, vagy ha egy adott végfelhasználó a (3) bekezdéssel összhangban kifejezetten lemond a belföldi szolgáltatási díjaknak a szabályozott barangolási szolgáltatásokra való alkalmazásáról, az e szabályozott barangolási szolgáltatásokért felszámított díjak nem haladhatják meg a 8., 10. és 13. cikkben meghatározott kiskereskedelmi barangolási díjakat.

(5) Az e cikket alkalmazni kívánó barangolásszolgáltató értesíti a BEREC Hivatalát saját nyilatkozatáról, valamint minden olyan két- vagy többoldalú megállapodásról, melynek révén

teljesíti az (1) bekezdésben foglalt feltételeket, illetőleg az ezekben bekövetkező mindennemű változásról. Az értesítést küldő barangolósszolgáltató az értesítéshez bizonyítékot csatol arra vonatkozóan, hogy az értesítés tárgyát képező két- vagy többoldalú barangolási megállapodás minden szerződő fele egyetért az értesítés tartalmával.

(6) A 2014. július 1. és 2016. június 30. közötti időszakban az (1) bekezdésben előírt feltételeket nem teljesítő barangolósszolgáltatókra is ezt a cikket kell alkalmazni, amennyiben betartják a következő feltételeket:

a) a barangolósszolgáltató az (5) bekezdésnek megfelelően értesíti a BEREC Hivatalát saját nyilatkozatáról és minden releváns két- vagy többoldalú megállapodásról, kifejezetten erre a bekezdésre hivatkozva;

b) a barangolósszolgáltató akár saját hálózatain keresztül, akár más barangolósszolgáltatókkal kötött két- vagy többoldalú barangolási megállapodások révén gondoskodik arról, hogy a c), d) és e) pont feltételei legalább 17, az Unió népességének 70 %-át kitevő tagállamban teljesüljenek;

c) a barangolósszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél vállalja, hogy legkésőbb a 2014. július 1. vagy az értesítés dátuma közül a későbbi időponttól elérhetővé tesz és aktívan felkínál legalább egy olyan díjszabási opciót tartalmazó kiskereskedelmi csomagot, melyben az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díj vonatkozik mind a belföldi szolgáltatásokra, mind pedig a szabályozott barangolási szolgáltatásokra az Unió teljes területén, úgy, mintha e szabályozott barangolási szolgáltatásokat a hazai hálózaton vették volna igénybe;

d) a barangolósszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél vállalja, hogy legkésőbb a 2015. július 1. vagy az értesítés dátuma közül a későbbi időponttól elérhetővé teszi és aktívan felkínálja ezt a díjszabási opciót azokban a kiskereskedelmi csomagjaiban, amelyeket azon év január 1-jén a megfelelő ügyfélkör legalább 50%-a használt;

e) a barangolósszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél vállalja, hogy legkésőbb a 2016. július 1-jétől minden kiskereskedelmi csomagja esetében eleget tesz az (1) bekezdés b) pontjában foglaltaknak.

Az ezt a cikket alkalmazó bármely barangolósszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél a d) pontban említett kötelezettségvállalás helyett vállalhatja, hogy a 2015. július 1. és az értesítés dátuma közül a későbbi időponttól a különböző kiskereskedelmi csomagjaikban az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjakon felül felszámított barangolási többletdíjaik összességükben nem haladják meg az adott csomagra nézve 2015. január 1-jén érvényes többletdíjakat, függetlenül attól, hogy a többletdíj kiszámítása egységek, például beszédperc vagy megabyte alapján, időszakok, például a barangolással töltött napok vagy hetek száma alapján, vagy bármilyen más módon, illetve ezek kombinációjával történik. Az ezt a pontot alkalmazó barangolósszolgáltatók igazolják a nemzeti szabályozó hatóság előtt, hogy eleget tettek az 50 %-os csökkentési kötelezettségüknek, és rendelkezésre bocsátják az esetlegesen kért, ezt alátámasztó bizonyítékokat.

Ha az ezt a cikket alkalmazó barangolósszolgáltató az első albekezdés a) pontjával összhangban a saját nyilatkozatáról, illetve két- vagy többoldalú megállapodásról értesíti a BEREC Hivatalát, és így ezen bekezdés hatálya alá esik, az értesítést küldő barangolósszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél köteles legalább 2018. július 1-jéig teljesíteni az első albekezdés c), d) és e) pontja szerinti kötelezettségvállalásait, beleértve az említett albekezdés d) pontja szerinti alternatív kötelezettségvállalást is.

(7) A 2014. július 1. és 2016. június 30. közötti időszakban az (1) bekezdésben előírt feltételeket nem teljesítő barangolásszolgáltatókra is ezt a cikket kell alkalmazni, amennyiben betartják a következő feltételeket:

a) a barangolásszolgáltató az (5) bekezdésnek megfelelően értesíti a BEREK Hivatalát saját nyilatkozatáról és minden releváns két- vagy többoldali megállapodásról, kifejezetten erre a bekezdésre hivatkozva;

b) a barangolásszolgáltató akár saját hálózatain keresztül, akár más barangolásszolgáltatókkal kötött két- vagy többoldali barangolási megállapodások révén gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdés a) pontjának feltételei legkésőbb 2014. július 1-jétől vagy az értesítés dátumától (amelyik a későbbi időpont) legalább 10, az Unió népességének 30 %-át kitevő tagállamban teljesüljenek;

c) a barangolásszolgáltató akár saját hálózatain keresztül, akár más barangolásszolgáltatókkal kötött két- vagy többoldali barangolási megállapodások révén gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdés a) pontjának feltételei legkésőbb 2015. július 1-jétől vagy az értesítés dátumától (amelyik a későbbi időpont) legalább 14, az Unió népességének 50 %-át kitevő tagállamban teljesüljenek;

d) a barangolásszolgáltató akár saját hálózatain keresztül, akár más barangolásszolgáltatókkal kötött két- vagy többoldali barangolási megállapodások révén gondoskodik arról, hogy az (1) bekezdés a) pontjának feltételei legkésőbb 2016. július 1-jétől vagy az értesítés dátumától (amelyik a későbbi időpont) legalább 17, az Unió népességének 70 %-át kitevő tagállamban teljesüljenek;

Ha az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltató az első albekezdés a) pontjával összhangban a saját nyilatkozatáról, illetve két- vagy többoldali megállapodásról értesíti a BEREK Hivatalát, és így ezen albekezdés hatálya alá esik, az értesítést barangolásszolgáltató és a b) pont értelmében vett mindegyik szerződő fél köteles legalább 2018. július 1-jéig teljesíteni az első albekezdés a) pontja szerinti kötelezettségvállalásait.

(8) A barangolásszolgáltatók tisztességes és ésszerű feltételekkel, jóhiszemű tárgyalásokat folytatnak a két- vagy többoldali barangolási megállapodások létrehozásáról, figyelembe véve, hogy a más barangolásszolgáltatókkal kötött megállapodásoknak lehetővé kell tenniük a hazai hálózati lefedettség virtuális kiterjesztését, valamint az ezt a cikket alkalmazó minden barangolásszolgáltató számára lehetővé kell tennie a szabályozott kiskereskedelmi barangolási szolgáltatások saját belföldi mobil hírközlési szolgáltatásaikkal azonos árszinten történő, fenntartható nyújtását.

(9) Az (1) bekezdés alóli kivételként 2016. július 1. után ezt a cikket kell alkalmazni az ezt a cikket alkalmazó azon barangolásszolgáltatókra is, amelyek igazolják, hogy jóhiszeműen, tisztességes és ésszerű feltételekkel megkíséreltek két- vagy többoldali barangolási megállapodást létrehozni vagy kiterjeszteni minden olyan tagállamban, amelyekben még nem felelnek meg az (1) bekezdésnek, de egy vagy több tagállam esetében nem tudtak két- vagy többoldali barangolási megállapodást kötni ott hálózattal rendelkező barangolásszolgáltatóval, feltéve, hogy teljesítik a (6) bekezdés b) pontjában előírt, minimális lefedettségre vonatkozó követelményt és az ebben a cikkben előírt minden egyéb releváns rendelkezést. Ilyen esetben az ezt a cikket alkalmazó barangolásszolgáltatóknak továbbra is törekedniük kell arra, hogy barangolási megállapodást kössenek olyan barangolásszolgáltatókkal, amelyek tagállama addig még nem képviselte magát ilyen megállapodásban.

(10) Ha egy alternatív barangolásszolgáltató a 4. cikk (1) bekezdésével összhangban már hozzáférést kapott egy belföldi szolgáltató ügyfeleihez, és megvalósította az ezen ügyfelek

kiszolgálásához szükséges beruházásokat, az adott belföldi szolgáltatóra az 5. cikk (7) bekezdése egy három éves átmeneti időszak alatt nem alkalmazandó. Ez az átmeneti időszak nem érinti az alternatív barangolósszolgáltatóval kötött szerződésben esetlegesen szereplő, ennél hosszabb időtartam betartásának szükségességét.

(11) Ez a cikk nem érinti az uniós versenyszabályoknak a két- vagy többoldalú barangolási megállapodásokra történő alkalmazását.”

5. A 8. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az első albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) 2013. július 1-jei hatállyal a kiskereskedelmi díj (ÁFA nélkül), amelyet egy barangolósszolgáltató a barangolást végző ügyfélnek a szabályozott barangolási hívásért az euro-hangtarifa alapján felszámíthat, hívásonként eltérő lehet, de nem haladhatja meg hívásindítás esetén a 0,24 euró/perc, fogadott hívás esetén pedig a 0,07 euró/perc díjat. A hívásindításért felszámított kiskereskedelmi díj maximális összege 2014. július 1-jén 0,19 euróra csökken. A nem rendeltetészerű, illetve csaláson alapuló felhasználás megelőzésére tett intézkedések sérelme nélkül, 2014. július 1-jétől a barangolósszolgáltatók nem számíthatnak fel semmilyen díjat a barangolást végző ügyfeleknek a hívásfogadásért. A 19. cikk sérelme nélkül, az euro-hangtarifa itt megadott maximális kiskereskedelmi díjai 2017. június 30-ig maradnak hatályban.”

b) a harmadik albekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„Minden barangolósszolgáltató másodperc alapú számlázást alkalmaz a barangolást végző ügyfeleinél az euro-hangtarifa hatálya alá tartozó szabályozott barangolások esetében.”

6. A 14. cikk a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha a szabályozott kiskereskedelmi barangolások szolgáltatásoknak az érvényben lévő belföldi díjak mellett történő igénybevétele a 4a. cikk (2) bekezdésével összhangban egy ésszerű használatra vonatkozó szempont megjelölésével korlátozott, a barangolósszolgáltató figyelmezteti a barangolást végző ügyfelet, amennyiben a barangolások hívások és SMS-üzenetek fogyasztása eléri az ésszerű használatra vonatkozóan megállapított határt, és egyidejűleg alapszintű, személyre szabott árképzési tájékoztatást nyújt a barangolást végző ügyfél részére a belföldi szolgáltatási díjtól vagy díjcsomagtól elérő hívásindításra vagy SMS-küldésre vonatkozó barangolások díjakról, e cikk (1) bekezdés második, negyedik és ötödik albekezdésével összhangban.”

7. A 15. cikk a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a szabályozott kiskereskedelmi barangolások szolgáltatásoknak az érvényben lévő belföldi díjak mellett történő igénybevétele a 4a. cikk (2) bekezdésével összhangban egy ésszerű használatra vonatkozó szempont megjelölésével korlátozott, a barangolósszolgáltató figyelmezteti a barangolást végző ügyfelet, amennyiben a barangolások adatátviteli szolgáltatások fogyasztása eléri az ésszerű használatra vonatkozóan megállapított határt, és egyidejűleg alapszintű, személyre szabott árképzési tájékoztatást nyújt a barangolást végző ügyfél részére a belföldi szolgáltatási díjtól vagy díjcsomagtól elérő barangolások adatátvitelre vonatkozó barangolások díjakról, e cikk (2) bekezdésével összhangban. E cikk (3) bekezdését kell alkalmazni a 4a. cikk (2) bekezdésében említett, az érvényben lévő belföldi díjakon vagy díjcsomagokon kívül igénybe vett barangolások adatátviteli szolgáltatásokra.”

8. A 19. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következőképpen módosul:

i. az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság felülvizsgálja ennek a rendeletnek a működését, és nyilvános konzultációt követően legkésőbb 2016. december 31-ig jelentést tesz az Európai Parlament és a Tanács részére.”

ii. A g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) a 3. és 4. cikkben előírt strukturális intézkedések és a 4a. cikkben előírt alternatív rendszer végrehajtása milyen mértékben eredményezte olyan verseny kialakulását a barangolási szolgáltatások belső piacán, hogy már nincs tényleges különbség a barangolósos és a belföldi díjszabások között;”;

iii. A cikk a következő i) ponttal egészül ki:

„i) a belföldi kiskereskedelmi árak alakulása milyen megfigyelhető mértékben befolyásolta – ha befolyásolta egyáltalán – a barangolásszolgáltatókat abban, hogy Unió-szerte a belföldi szolgáltatási árakat alkalmazzák mind a belföldi szolgáltatások, mind a szabályozott barangolási szolgáltatások esetében.”

b) A (2) bekezdés a következőképpen módosul:

i. Az első mondat helyébe a következő szöveg lép:

„Ha a jelentés azt mutatja, hogy nincs minden tagállamban legalább egy olyan barangolásszolgáltató, amely ésszerű használatra minden kiskereskedelmi csomagban felkínál olyan díjszabási opciót, amelyekben a belföldi szolgáltatási díj érvényes a belföldi és a szabályozott barangolósos szolgáltatásokra egyaránt, vagy ha az alternatív barangolásszolgáltatók ajánlatai nem tették a lényegében egyenlő barangolósos díjszabásokat könnyen elérhetővé a fogyasztók számára az Unió egész területén, a Bizottság ugyanazon időpontig megfelelő javaslatokat tesz az Európai Parlament és a Tanács számára a helyzet kezelésére és annak biztosítására, hogy a belső piacon ne legyen különbség a nemzeti és a barangolósos díjszabások között.”

ii. A d) pont helyébe a következő szöveg lép:

„d) a 7., 9. és 12. cikkben előírt maximális nagykereskedelmi díjak érvényességét megváltoztatni vagy mértéküket csökkenteni annak érdekében, hogy minden barangolásszolgáltató képes legyen a saját kiskereskedelmi csomagjában, ésszerű használatra olyan díjszabási opciót nyújtani, melyben az érvényben lévő belföldi szolgáltatási díjak vonatkoznak mind a belföldi szolgáltatásokra, mind pedig a szabályozott barangolási szolgáltatásokra, úgy, mintha az utóbbiakat a hazai hálózaton vették volna igénybe.”

38. cikk – Az 1211/2009/EK rendelet módosításai

Az 1211/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Testület a 2002/21/EK irányelv (keretirányelv), a 2002/19/EK, a 2002/20/EK, a 2002/22/EK és a 2002/58/EK irányelv (különös irányelvek), valamint az 531/2012/EU és a(z) XX/2014/EU rendelet hatálya alá tartozó területen fejti ki tevékenységét.”

2. A 4. cikk (4) és (5) bekezdését el kell hagyni.

3. A rendelet a következő 4a. cikkel egészül ki:

„4a. cikk – Az elnök kinevezése és feladatai

(1) A szabályozói tanácsot az elnök képviseli, aki feladatait teljes munkaidőben ellátó független szakember.

Az elnök az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében a Hivatal ideiglenes alkalmazottjaként tevékenykedik.

Az elnök felelős a szabályozói tanács munkájának előkészítéséért, és elnököli – szavazati jog nélkül – a szabályozói tanács és az irányítóbizottság üléseit.

Az elnök – a szabályozói tanácsnak az elnök feladataival kapcsolatos szerepének sérelme nélkül – nem kérhet, és nem fogadhat el semmilyen utasítást semmilyen kormánytól vagy nemzeti szabályozó hatóságtól, sem a Bizottságtól, sem bármely köz- vagy magánszektorbeli jogalanytól.

(2) A szabályozói tanács az elnököt – érdemei, alkalmassága, az elektronikus hírközlési piaci szereplőkkel és piacokkal kapcsolatos ismeretei, valamint a felügyelet és szabályozás terén szerzett gyakorlata alapján – nyílt pályázati eljárást követően nevezi ki.

Kinevezése előtt a szabályozói tanács által kiválasztott jelöltet felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a tagok kérdéseire.

Az elnök kinevezése csak az irányítóbizottság jóváhagyását követően válik érvényessé.

A szabályozói tanács tagjai közül alelnököt is választ, aki az elnök távolléte idején ellátja annak feladatait.

(3) Az elnök megbízatása három évre szól, és egy alkalommal meghosszabbítható.

(4) Az elnök hároméves megbízatásának leteltét megelőző kilenc hónap folyamán a szabályozói tanács értékeli:

a) az első megbízatási időszak során elért eredményeket és elérésük módját;

b) az elkövetkező években a szabályozói tanácsra váró feladatokat és követelményeket.

Amennyiben a szabályozói tanács meg kívánja hosszabbítani az elnök megbízatását, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet. Legfeljebb egy hónappal e meghosszabbítás előtt az elnököt felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a tagok kérdéseire.

(5) Az elnök csak az Európai Bizottság javaslata alapján eljáró szabályozói tanács határozata útján, az irányítóbizottság hozzájárulásának megszerzését követően menthető fel hivatalából.

Az elnök nem akadályozhatja meg a szabályozói tanácsot és az irányítóbizottságot az elnökkel kapcsolatos kérdések megvitatásában, különösen ami felmentését illeti, és nem vesz részt az ilyen kérdéseket érintő vitákban.”

4. A 6. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés negyedik francia bekezdését el kell hagyni.

b) A (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A Hivatalt a következők alkotják:

a) a szabályozói tanács elnöke;

b) az irányítóbizottság;

c) az igazgatási vezető.”

5. A 7. cikk a következőképpen módosul:

a) A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az irányítóbizottság kinevezi az igazgatási vezetőt, és adott esetben a 8. cikk szerint meghosszabbítja megbízását, illetve felmenti hivatalából. A kijelölt igazgatási vezető nem vesz részt az ilyen tárgyú határozatok előkészítésében, illetve a kapcsolódó szavazásokban.”

b) A (4) bekezdést el kell hagyni.

6. A 8. cikk (2), (3) és (4) bekezdését el kell hagyni, és a cikk a következő szöveggel egészül ki:

„(2) Az igazgatási vezető az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében a Hivatal ideiglenes alkalmazottjaként tevékenykedik.

(3) Az igazgatási vezetőt nyílt és átlátható pályázati eljárás keretében a Bizottság által javasolt jelöltek listájáról az irányítóbizottság nevezi ki.

Az igazgatási vezető szerződésének megkötése céljából a Hivatalt az irányítóbizottság elnöke képviseli.

Kinevezése előtt az irányítóbizottság által kiválasztott jelöltet felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a tagok kérdéseire.

(4) Az igazgatási vezető megbízása öt évre szól. Ezen időszak végéig a Bizottság értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az igazgatási vezető teljesítményét, valamint a Hivatal előtt álló feladatokat és kihívásokat.

(5) Az irányítóbizottság a Bizottságnak a (4) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján egyszer, legfeljebb öt évre meghosszabbíthatja az igazgatási vezető megbízását.

(6) Amennyiben az irányítóbizottság meg kívánja hosszabbítani az igazgatási vezető megbízását, erről tájékoztatja az Európai Parlamentet. Legfeljebb egy hónappal e meghosszabbítás előtt az igazgatási vezetőt felkérhetik, hogy az Európai Parlament illetékes bizottsága előtt nyilatkozatot tegyen, és válaszoljon a tagok kérdéseire.

(7) Az az igazgatási vezető, akinek megbízását meghosszabbították, megbízása teljes idejének lejártakor nem vehet részt a munkakör betöltésére irányuló pályázati eljárásban.

(8) Az igazgatási vezető csak az Európai Bizottság javaslata alapján eljáró irányítóbizottság határozata útján menthető fel hivatalából.

(9) Az igazgatási vezető kinevezéséhez, megbízásának meghosszabbításához és felmentéséhez az irányítóbizottság szavazati joggal rendelkező tagjainak kétharmados szavazattöbbségére van szükség.”

7. A 9. cikk (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az igazgatási vezető segíti a szabályozói tanács elnökét a szabályozói tanács, az irányítóbizottság és a szakértői munkacsoportok ülései napirendjének előkészítésében. Az igazgatási vezető részt vesz – szavazati jog nélkül – a szabályozói tanács és az irányítóbizottság munkájában.”

8. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A Hivatal személyzetére, beleértve a szabályozói tanács elnökét és az igazgatási vezetőt is, a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodás útján a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek végrehajtása érdekében elfogadott szabályok vonatkoznak.

(2) Az irányítóbizottság a személyzeti szabályzat 110. cikkében előírt eljárással megfelelő végrehajtási szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételek végrehajtása érdekében.

(3) Az irányítóbizottság a (4) bekezdésnek megfelelően a Hivatal személyzete tekintetében gyakorolja a személyzeti szabályzat által a kinevező hatóságra, valamint az egyéb alkalmazottakra vonatkozó feltételek által a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóságra ruházott hatásköröket (a továbbiakban: kinevezési hatáskörök).

(4) Az irányítóbizottság a személyzeti szabályzat 2. cikkének (1) bekezdése és az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételeinek 6. cikke alapján a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban határozatot fogad el a vonatkozó kinevezési hatásköröknek az igazgatási vezetőre történő átruházásáról és azon feltételek meghatározásáról, amelyek mellett ez a hatáskör-átruházás felfüggeszthető. Az igazgatási vezető szintén átruházhatja ezeket a hatásköröket.

Amennyiben rendkívüli körülmények indokolják, az igazgatóbizottság határozat útján ideiglenesen felfüggesztheti az igazgatási vezetőre ruházott és ez utóbbi által továbbruházott kinevezési hatásköröket, és azokat maga gyakorolhatja, vagy tagjainak egyikére vagy a személyzet valamely, az igazgatási vezetőtől különböző tagjára ruházhatja.”

9. A rendelet a következő 10a. cikkel egészül ki:

„10a. cikk – Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb személyzet

(1) A Hivatal igénybe vehet kirendelt nemzeti szakértőket és egyéb, nem a Hivatal alkalmazásában álló személyzetet.

(2) Az irányítóbizottság határozatot fogad el, amelyben megállapítja a nemzeti szakértőknek a Hivatalhoz történő kirendelésére vonatkozó szabályokat.”

39. cikk – Felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezés

A Bizottság rendszeres időközönként jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet értékeléséről és felülvizsgálatáról. Az első jelentést legkésőbb 2018. július 1-jéig be kell nyújtani. A további jelentéseket ettől számítva négyévente kell előterjeszteni. A Bizottság szükség esetén megfelelő javaslatokat nyújt be e rendelet módosítására és más jogi aktusok kiigazítására, különös tekintettel az informatika fejlődésére és az információs társadalom előrehaladásának mértékére. A jelentéseket közzé kell tenni.

40. cikk – Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) A rendelet 2014. július 1-jétől alkalmazandó.

A 21., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. és 30. cikk azonban 2016. július 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*

I. MELLÉKLET

EURÓPAI VIRTUÁLIS, SZÉLES SÁVÚ HOZZÁFÉRÉSI TERMÉKEKRE VONATKOZÓ AJÁNLATOK MINIMUMPARAMÉTEREI

1. 1. AJÁNLAT – Új generációs hálózatokon, a Nemzetközi Szabványügyi Testület kommunikációs protokollokra vonatkozó hétrétegű modelljének 2. rétegén (adatkapcsolati réteg) kínált, helyhez kötött hálózati nagykereskedelmi hozzáférési termék, mely a fizikai átengedéssel egyenértékű funkciót kínál és melyben az átadási pontok szintje közelebb van a vevő létesítményeihez, mint a nemzeti vagy regionális szint.

1.1 Hálózati elemek és kapcsolódó információk:

- a) a nyújtandó hálózati hozzáférés leírása, beleértve a műszaki jellemzőket is (a hálózati konfigurációra vonatkozó információkkal együtt, ha az a hálózati hozzáférés hatékony használatához szükséges);
- b) a helyek, ahol a hálózati hozzáférést nyújtják;
- c) a hálózati hozzáférés szempontjából releváns műszaki szabványok, beleértve a használat korlátozását és egyéb biztonsági kérdéseket;
- d) az átadási pontokon és a hálózati végpontokon (vevői létesítmények) található interfész műszaki specifikációja;
- e) a hálózatban használható berendezések műszaki adatai; és
- f) az átjárhatósági tesztek részletes adatai.

1.2 Hálózati funkcionalitás:

- a) VLAN hálózatok rugalmas kiosztása közös műszaki specifikáció alapján;
- b) szolgáltatásfüggetlen kapcsolat, mely lehetővé teszi a fel- és letöltési forgalom sebességének szabályozását;
- c) biztonsági engedélyezések;
- d) a vevő létesítményében működő berendezés rugalmas megválasztása (amennyiben műszakilag lehetséges);
- e) távoli hozzáférés a vevő létesítményében működő berendezéshez; és
- f) multicast funkció, amennyiben arra igény van, és a funkció szükséges az egymással versengő kiskereskedelmi ajánlatok műszaki megismételhetőségéhez.

1.3 Operatív és üzleti folyamatok:

- a) jogosultsági feltételekkel kapcsolatos folyamatok megrendelés és ellátás céljára;
- b) számlázási információk;
- c) migrációs, áthelyezési és megszüntetési eljárások; és
- d) javításra és karbantartásra vonatkozó konkrét időtartamok.

1.4 Kiegészítő szolgáltatások és informatikai rendszerek:

- a) helymegosztás és felhordás nyújtására vonatkozó információk és feltételek;
- b) üzemeltetéstámogatási rendszerek, valamint előrendelés, ellátás, megrendelés, karbantartási és javítási kérések, számlázás céljára szolgáló tájékoztatási rendszerek és adatbázisok céljára használható, kiegészítő informatikai rendszerekhez való hozzáférésre és azok használatára

vonatkozó specifikációk, beleértve az azok használatára vonatkozó korlátozásokat és az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárásokat.

2. 2. AJÁNLAT: A Nemzetközi Szabványügyi Testület kommunikációs protokollokra vonatkozó hétrétegű modelljének 3. rétegén (hálózati réteg), az IP-szintű bitfolyam szintjén kínált, helyhez kötött hálózati nagykereskedelmi hozzáférési termék, melynek átadási pontjai az erőforrások nagyobb mértékű, a nemzeti és/vagy regionális szinthez hasonló aggregálását teszik lehetővé

2.1 Hálózati elemek és kapcsolódó információk:

- a) az átadási pontokon nyújtott összeköttetés jellemzői (sebesség, szolgáltatásminőség stb. tekintetében);
- b) a vevő létesítményeit és az átadási pontokat összekötő széles sávú hálózat leírása a felhordási és a hozzáférési hálózati architektúrák tekintetében;
- c) az átadási pontok helye; és
- d) az átadási pontokon található interfészek műszaki specifikációja.

2.2 Hálózati funkcionalitás:

Alkalmasság eltérő szolgáltatási szintek támogatására (pl. 1. , 2. és 3. szint) a következők terén:

- i. késleltetés;
- ii. jelhiba;
- iii. csomagvesztés és
- iv. versengési arány.

2.3 Operatív és üzleti folyamatok:

- a) jogosultsági feltételekkel kapcsolatos folyamatok megrendelés és ellátás céljára;
- b) számlázási információk;
- c) migrációs, áthelyezési és megszüntetési eljárások; és
- d) javításra és karbantartásra vonatkozó konkrét időtartamok.

2.4 Kiegészítő informatikai rendszerek:

Üzemeltetéstámogatási rendszerek, valamint előrendelés, ellátás, megrendelés, karbantartási és javítási kérések, számlázás céljára szolgáló tájékoztatási rendszerek és adatbázisok céljára használható, kiegészítő informatikai rendszerekhez való hozzáférésre és azok használatára vonatkozó specifikációk, beleértve az azok használatára vonatkozó korlátozásokat és az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárásokat.

3. 3. AJÁNLAT: Bérelt vonalak nagykereskedelmi végződött szakaszai bővített interfészekkel, a hozzáférést igénylő kizárólagos használatára, permanens szimmetrikus kapacitás biztosításával, a felhasználásra vonatkozó korlátozások nélkül, szolgáltatási szintekre vonatkozó megállapodással egy pont-pont közötti kapcsolat révén és a Nemzetközi Szabványügyi Testület (ISO) kommunikációs protokollokra vonatkozó hétrétegű modelljének 2. rétegével (adatkapcsolati réteg).

3.1 Hálózati elemek és kapcsolódó információk:

- a) a nyújtandó hálózati hozzáférés leírása, beleértve a műszaki jellemzőket is (a hálózati konfigurációra vonatkozó információkkal együtt, ha az a hálózati hozzáférés hatékony használatához szükséges);
- b) a helyek, ahol a hálózati hozzáférést nyújtják;
- c) a kínálatban szereplő eltérő sebességek és maximális hossz;
- d) a hálózati hozzáférés szempontjából releváns műszaki szabványok (beleértve a használat korlátozását és egyéb biztonsági kérdéseket);
- e) az átjárhatósági tesztek részletes adatai;
- f) a hálózaton használható berendezések specifikációja;
- g) hálózatok közötti interfész (NNI) rendelkezésre állása
- h) keret megengedett legnagyobb mérete, byte-ban

3.2 Hálózati és termékfunkciók:

- a) versengés nélküli és szimmetrikus dedikált hozzáférés;
- b) szolgáltatásfüggetlen kapcsolat, mely lehetővé teszi a forgalom sebességének és szimmetriájának szabályozását;
- c) a protokoll átláthatósága, VLAN hálózatok rugalmas kiosztása közös műszaki specifikáció alapján;
- d) a vállalkozás számára kritikus teljesítményt lehetővé tévő szolgáltatásminőségi paraméterek (késleltetés, jelhiba, csomagvesztés).

3.3 Operatív és üzleti folyamatok:

- a) jogosultsági feltételekkel kapcsolatos folyamatok megrendelés és ellátás céljára;
- b) migrációs, áthelyezési és megszüntetési eljárások;
- c) javításra és karbantartásra vonatkozó konkrét időtartamok;
- d) informatikai rendszerek változásai (amennyiben az érinti az alternatív üzemeltetőket); és
- e) vonatkozó díjak, fizetési feltételek és számlázási eljárások.

3.4 Szolgáltatási megállapodások

- a) a szerződésben rögzített vállalások nem teljesítése esetén az egyik fél által a másikkal fizetendő kártérítés összege, ideértve az ellátási és javítási időket, valamint a kártérítésre való jogosultság feltételeit;
- b) a felelősség és kártalanítás meghatározása és korlátozása;
- c) a kínált szolgáltatást érintő változásokra vonatkozó eljárások – pl. új szolgáltatások bevezetése, meglévő szolgáltatások módosítása, árváltozás;
- d) releváns, szellemi alkotásokhoz fűződő jogok adatai;
- e) a megállapodások érvényességének időtartamára és újratárgyalására vonatkozó adatok.

3.5 Kiegészítő informatikai rendszerek:

Üzemeltetéstámogatási rendszerek, valamint előrendelés, ellátás, megrendelés, karbantartási és javítási kérések, számlázás céljára szolgáló tájékoztatási rendszerek és adatbázisok céljára használható, kiegészítő informatikai rendszerekhez való hozzáférésre és azok használatára

vonatkozó specifikációk, beleértve az azok használatára vonatkozó korlátozásokat és az ilyen szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos eljárásokat.

II. MELLÉKLET

EURÓPAI ASQ ÖSSZEKAPCSOLÁSI TERMÉKEK MINIMUMPARAMÉTEREI

Hálózati elemek és kapcsolódó információk

- A helyhez kötött hálózaton nyújtandó összekapcsolási termék ismertetése, beleértve a műszaki jellemzőket és a releváns szabványok alkalmazását.

Hálózati funkcionalitás:

- közös, meghatározott paramétereken alapuló, végponttól végpontig szóló szolgáltatásminőséget biztosító összekapcsolási megállapodás, mely lehetővé teszi legalább a következő szolgáltatástípusok nyújtását:

- beszéd- és videohívások;
- audiovizuális tartalom szórása; és
- adatkritikus alkalmazások.